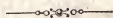

סדר

תחנות ובקשות

פיר

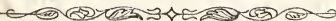
פראַממע יידישע פֿרויען.

TECHINOTH.

רעדעלהיים

שנה תרנ"ד לפ"ק.

Rödelheim,

Druck u. Verlag von J. Fehrberger & Comp.

1864.

דיענע תחנה ימגע ווען וועהרענד דער חזן (חנעין: וזירות) זינגט:

פתח לי שערי רחמים יי מלך יי מלך יי ימלוך לעולם ועד: ואנחנו
בזרעים ומשתתחים ומזדים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא
שהוא נוטה שמים ויזכר ארץ כי יי הוא אלהים בשמים ממעל ועל
הארץ מתחת אין עוד: יי נחני בצדקותך למען שוררי הישר לפני
ירבך: יי ישמור צאתי ובואי לחיים ולשלום מעתה ועד עולם:

חיד המעלע לו קיינען מעדערן געטט מוז: לו דיר, געטט דעם מוזמאטיגען
(הטוב והמטיב לעושי רצונו) דיין עמק יסרמל וקבט דיר; געוועהרע דמך דמי בעש
געהרען וויינע: הערלענע חונד דמי: בעגעהרען דיינע געלענע עמק: יסרמל (וויינע
ולסונן לענען ולכבוד ולגדול בנין ההולכין בדרך היטרה ועתה ועד עולם חזן וחזן)
ליעבער געטט! מעלענע חיר דמי טהערע עמן תעלה חסנה חונד תשובה (ותשובה
תעלתי ובקשתי כתעלות חברתי לזכר ויעקב וטהרה ומהרון דוד וסוואה) — ליעבער געטט!
מעלענע חיר דמי טהערע עמן היושעל חונד עמן גן עדן, עערינע חזן געבעט חונד
דמי געבעט מוזער לדיקין ולדקניות, (כמו טעבולות כל תעלות ובקשות טל בעלי תשובה
והאחמיינען בטחך הגדול והגורח וחל יטוט בנו ילד הרע בטון חזן טעבולות) חונד
בעגמדיגע מן דיינען הייליגען שבת חיד, וויינען ווען וכל בית חבתי וחסידי טי
ותי לטוב ולחן ולחסד בעיניך ובעיני כל רוחני חזן וחזן) וברחמיך הגדולים הלוני
חדינה טל גיהנן וחבט הקבר וחבולו טל חסית) וחס חיד מוזע: גוטע געניעסען
הייטע מן הייליגען שבת, מן יענען יונק טוב חונד לו יעדער לייט, (רבונו טל עולם!
וכי לרמות בהרה בנין העוסקים בתורתך הקדושה והטהרה) וחס חיד ענן בעלי
טי דמי זכיה המבען יום לו ערליעהען לתורה ולחופה ולועשען טובין — חזן.

א. דינע בקשה ימגע ווען ווען חזן דמי טולע קעוועט:

מה טובו אלהיך יעקב משכנתיה ישראל: ואני ברב חסדך אבא
ביתך בזכות אברהם שנקרא איש חסיד אשתתוה אל היכל קדשך
בזכות יצחק שנעקד על גבי המזבח במקום קדוש ביראתך בזכות
יעקב שאמר מה נזרא המקום הזה: רבונו של עולם בזכות שלשת
אבות אלו אבא לבית הכנסת להתפלל לפניך תפילתי תפילת האבין
לרחמים ולרצון לפני כבודך ותעלה ותתנשא לבתר על-ראשך
על ידי מט"ט שר הפנים אמן סלה: אש תמיד תוקד על המזבח
לא תכבה: סעפים שנאתי ותורתך אהבתי: יי אהבתי מעון ביתך
ומקום משכן כבודך: ואני אשתתוה ואכרעה אברהם לפני יי עשי:
ואני תפילתי לה יי עת רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך:

[illegible]

ג. ריעוע תחנה ומן טעגליך בכוונה, נחמליך דעו ווירגענו פֿריה נאך — וקדש חת טאך ברביסן.

ואחרי קדוש. — דוח ביט הייליג, דין נחשע מיט הייליג, חונד מלון
קינדער ישראלי; הייליגען דיינען ווירדיגען הך געעהרטען נחשען; זיך זינד
ענטטומטען לו דולדען מלונע פלוגען וועגען דיינען הייליגען נחשען; חונד
וועגען דער עהרע דיינען פלוקן ישראלי; מיך ביטטע דרך, דוח פלורט
מערער חונד הייליגער גחט! ווען דין הייליגער ווילנע מנדערע בעסליעסען
יחלונע, מיך חין פערעוואנג לו ברייגען; חן גיב מיר חין זיינע געדאנקען
חונד חין זיינען חונד דוח פלורט דיינען נחשען; גיב מיר קרמט מלונע
בוקען געדאנקען חונד מנריילוגען לו ווירערסטעהען, דחמיט מיך מיהל היי
יגען מלונע ברייט, מלעכענבמך פלור מלונע זייטען, גלייכווייז פליענע טויענד
חונד טויענד דיינען פלוקן ישראלי עו געטהאן העכען, מינדען זיך מיהל
לעבען דער הייליגען דיינען נחשען בערייטוויליג געשפערט העכען; דען
דוח ביט מיין וויסט חונד וויסט מלונע, וואו חין זיינען הערלען פער
במרגען מיט; דוח וויסט וואו ענטטומטען מיך ביו, זיין פלייט חונד בלוט
היכלגעבען, חונד יעדע טויערע פייניגונג מין דער וועלט לו דולדען וועגען
הייליגען דיינען גרמטען נחשען; דען דוח ביט גחט חונדער הערל; דוח
ביט מיין מלומטשיגער חונד וואהרהמטער גחט; חונד וועגען דיינען
הייליגען תורה, וועלכע וואהרהמט חונד חונדמנדערליך מיט, חונד וועגען

דיינע פֿאָקו יסרחו. מַטְטוֹמֶרעטע וויר גאָטט! מונד זאָס דאָך דיינען נאָמען
דורך מײַך געהייליגט ווערדען, דען דוח בײַטט חײַן גערעכטער רײַן מונד חײַן
וואָהרעמאַטער שוֹפֶט. מונדערע חכאָיִן האָבען לױמער געטרעבען, דאָס, ווען
נעמער דיינען לײַב ווײַט גאָלענע הערלען וועגען הייליגונג דיינען נאָמען
חײַבערליעפֿערט, ער דאָן די יסורײַן נײַט פֿיהלע; דאָך פֿילטע מײַך דײַן
טױלע וויינע ענטשלוסע, דאָס מײַך נאָמליך נײַט ווײַט גאָלענע הערלען
וויינען לײַב דאָן היגעבען אַמאָלע, מונד די וואָרטער מײַך מַטְטוֹמֶרעטע
קאָנטען; דעסוועגען ביטע מײַך דײַך, דאָס דוח וויר דאָן ווײַן אַמאָלע,
וויינע אַמאָלע רײַן לױ ערהאַלטען, מײַך ווײַט קאָמאָט לױ בעמאָלענע דער
הייליגען געזעטלע לױ סאָמאָרעטע. מונד דאָס מײַך מײַך דאָן וועגען דער יסורײַן
פֿרייע, די מײַך מױסטעטען אַמאָלע. פֿערהייע מײַך דאָן וויינען מונד
אָמאָלע וואָרטער מונד רעדענאָמאָלע — די דיינער מונד דיינען הייליגען
נאָמען ווירדיג יכד, דאָמאָלע מײַך דײַך ווײַט פֿערסטאָמער מונד קלוגהײַט פֿאָר
דער וועלט אַפֿענעליך הייליגען קאָנטע. פֿערגיב וויר אַמאָלע חטאָיִן, עונות
אָפֿטייִן, וועלכע מײַך ווײַט וויינען אָפֿענען געגען דײַך בעגאָנגען האָבען, מונד
פֿערהאַמאָלע מײַך אַמאָלע דאָס ווײַט דען הייליגען, די מײַך מײַך דיינען הייליגען
אָמאָלע האָלטען — אַמאָלע דיר געפֿאָלען די וואָרטער וויינען מונד, מונד
די געדאַנקען וויינען הערלעך, ווײַן אַמאָלע מונד ערלױבט! — מונד.

ה. דיעזע תּחנה יאָגע אַמאָלע ווײַט כּוונה מַטְטוֹמֶרעטע מונד אַמאָלע חײַן טוונה
עטרה, נאָמליך חײַן דער ברכה פֿאָן טאָט קולט, פֿאָר כּי אַמאָלע טוונה תּפֿלה.

אָנא ייִ הָאֵלֹהִים עֲוִיִּי פִּשְׁעֵי לִפְנֵי הָרַע פִּעֲיָה עֲשִׂיתִי. רבּוֹנוּ
שֶׁל עוֹלָם עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֵךְ הַגְּדוֹל וְתִכְפֹּר לִי עַל כָּל עוֹנֵי וְחַטָּאֵי
וּפְשָׁעֵי שְׁחָטָאִי וְשַׁעֲוִיִּי וּשְׁפָשְׁעֵי לִפְנֵי מַנְעוּרִי וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה:
אֵלֹהִים הוּא ייִ אֱלֹהִים הַזֶּן וּמַפְרִיֵּם וּמַכְלִיֵּל בְּחַסְדֶּךָ לְכָל הַבְּרָאִים
מִקְרָנִי רִאשִׁים עַד בִּיִּצִי כְּנִים. הַטְּרִיפֵנִי לֶחֶם חֲקִי וְהַמָּצָא לִי וּלְכָל
בְּנֵי בֵיתִי מִזִּנְתֵינוּ קֹדֶם שְׁאֶצְטִיךָ לָהֶם בְּנַחַת וְלֹא בָצַעַר בְּהַתֵּר
וְלֹא בְּאִסּוּר לַחֲיִים וּלְשָׁלוֹם מִשְׁפַּע בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִשְׁפַּע בְּרַכָּה
הַעֲלִינָה בְּדִי שְׂאוּכַל לַעֲשׂוֹת רְצוֹנִי וְלַעֲסוֹק בְּתוֹרָתְךָ וּלְקַיֵּם מִצְוֹתֶיךָ
וְאֵל תַּעֲזִיבֵנִי לַיְדִי מִתְּנַת בָּשָׂר וָדָם וְלֹא לַיְדִי הַלְּאָתָם אֲלֵא מִיָּדְךָ
הַמְּלָאָה הַתְּנוּחָה הַקְּדוּשָׁה וְהַתְּחִבָּה וּקְנִים בִּי מִקְרָא שְׂכָנוֹת פּוֹתֵחַ
אֶת יָדְךָ וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רְצוֹן: כּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ וכו'.

ה. דיעזע תּחנה יאָגע אַמאָלע דען גאָלען מונד חײַן יעדען אַמאָלע מונד
דאָמאָלע; עהע אַמאָלע נאָמליך די ספֿר תּורה מױהעבט, פֿאָר בֵּרֶךְ טוּה; ¹⁰¹
בעמאָלע: יאָגע אַמאָלע דיעזעלכע מן רחם הטנה מונד יונן כפּור.

י. דוח בײַטט חײַן מַטְטוֹמֶרעטע גאָטט, מונד ערבמאָלע דײַך חײַבער
דען אַמאָלע עהע ער זינדיגט. י. דוח בײַטט חײַן מַטְטוֹמֶרעטע גאָטט,
מונד ערבמאָלע דײַך חײַבער דען אַמאָלע מױך נאָדעט ער געזינדיגט דאָס,

חונד פֿערליהענט מיהן דורך זיינע תשובה. אל. דוח ביוט חיין גנדיגער
 גחטט, חונד ערבמראוט דרך חיבער יעדען מענטשן, דער דרך זיט גמלעט
 הערלען מברוט. רחום. דוח ביוט חיין במראהערליגער גחטט, חונד ער
 במראוט דרך חיבער יעדען, דער דרך מיט געבעט מברוט, דרך חיבער
 מיהן לו ערבמראוט; דוח ערבמראוט דרך חוין דיינער גנדיגער. דען ווען
 דער מענטש חוין קיינע זכיות האט חונד ער רופט דרך זיט גמלעט הער
 לען מו, יח ערבמראוט דוח דרך חיבער מיהן, חונד פֿערליהענט מיהן; זיינע
 עבירות. וחנן. דוח ביוט חיין זיטליד:פֿעלדער גחטט, האט זיטליד זיט
 דען חוגליקקלייטען, חונד בעגנדיגוט מיהן, זיכמלד ער דרך מברוט, זיינע
 במיטן טהמטען פֿערמכטייטעט, חונד זיינען נעבענמענטען מללען וויעדער
 גיט, חונד וועלכע ער יח געברמכט האט. ארך אפים. דוח ביוט זיכמלד
 זיכמלד לו ערליכען: דוח האטוט דיינען למן זיכמלד לזריק, ועלכט דען
 רשע; דוח בעסטרמפֿט ניכט גלייך זיינע מעטיק רעין, זיכמלד דוח זיכמלד
 מיהן לייט, דחמט ער זיינע זיכמלד בערייען קמן. ורב חסד. פֿעלדער
 גנדיגער, ועלכט דענען, וועלכע קיינע זכיות האבען, ערלייגט דוח חונד
 פֿערדינעט גיטע חונד גנדיגער. ואמת. דוח ביוט חיין ומהרהמטער גחטט,
 ריכטעט דוח מענטשן נחך ומהרהיט חונד ניכט נחך דען מנשין ויח
 מענטשליכ ריכטער, דוח ביוט ומהרהמטעט חונד ערפֿולעט דיינע לזיגער,
 דען מענטשן לו בעסטרמפֿען נחך זיינען זיכמלד, חונד מיהן לו געבען מיהן
 טער טוב לעלן הבח פֿיר דח גוטע, ויח ער בייט זיינען לעבען גע
 טען האט. נוצר חסד לאלפים. דוח געדענקט דען גוטען, ויח חיין
 לדיק טהט לעלן הוה, חונד זיכמלד ער געניעסען זיינען קינדערן חונד
 קינדעקינדערן ביי מיני טויזענדטע געטלעכט. נושא עון. דוח פֿערגיכט
 דוח זיכמלד דען מענטשן, ועלכט דוח גרמטען זיכמלד, ווען ער זיך נור
 חויפֿריכטיג בעקעהרט. ופשע. ועלכט זיינע זיכמלד, דוח ווטהויליגער ווייזע
 געטעהן מיט, פֿערליהעט דוח חוין, ווען זיח דער טהמטער נור חויפֿ
 ריכטיג בערייעט, דחיעיגט וויעדער גוט זיכמלד, ויח ער פֿערברקען האט,
 מללען האט חונד בעפֿעלגט, ויח דוח הייליגע תורה זיכמלדעלעט. ורחמא.
 חונד ויח פֿעלדערהר פֿערגיכט דוח דען מענטשן דוח זיכמלד, דוח ער חונד
 גערנע געטהען האט — זיכמלד זיכמלד, ויח פֿיר זיך דער מענטש ניכט היטען
 קמן. ונקמה. יח רייניגט דוח דען מענטשן פֿעלדער זיכמלד, ווען ער זיח
 נחמליך פֿעלדערהרן בערייעט.

ג. דיעזע תחנה רחם הסנה זיגט זיח מיט חסד מלל פֿריה ביי'ן טופֿרבלומען;
 בעפֿעלדער: רחם הסנה זיגט זיח ויח זיט גרמטער כוונה.

אל מלך טופֿט לדיק וחמל! דוח ביוט גערעכט, חונד דיין זיכמלד חונד גערעכט, חונד
 טער גחטט! דוח ביוט גערעכט, חונד דיין זיכמלד חונד גערעכט, חונד
 מללען מענטשן ריכטעט חונד זיט ומהרהיט חונד גערעכטיגקייט. זה נחמל
 זה נדבר? ויח: מללען וויר רעדען זיכמלד ספרעכען? — זיח פֿעלדער מ
 דרייסיג טהמט פֿער רחם הסנה זיט דען טופֿר לו בלומען, חונד חונד לו
 תשובה לו ערהמטערן; דחמל: מללען זיכמלד יעדער פֿערמאזע בר ישרחל ער
 סרעקקען חונד ליטטערן, ווען ער האט דוח טטומע דען טופֿר, וועלכע
 מיהן ערהמטערט זיך פֿערלובערייטען לזיך יוהן הדין הגדול והנורא. —
 רבנו טל עולמן! הערר פֿעלדער דער גמלען וועלט! נון קחמלע מיד פֿער די

דיינער פליגט, מוזר גאנצע זיך דא גליק וויינע קינדער געזעגנט לו זעהען
זיט חכמה ובינה, דאס מן מוזנ בעסטמטיגט ווערדע יענער פסוק: „ע
וירד מויל דיר רועה דער גייט גאטעט, דער גייט פֿון חכמה מוזנ
בינה, דער גייט פֿון עלה מוזר גבורה, דער גייט פֿון דעה מוזר ירחק
ה' וְאִם מוֹד, וְ מוֹד גאטט! מוזר גאטט וויינער ענטערן! מווינער נא
מעסען טובינ, דא דיר וועהגעפֿלוג זיך, מווינער, מוזר מווינער מוז
רעכטען וועגע פֿער דיר געהן; דאזיט מוז דיינען הייליגען ווילען ער
פֿילען מוזר דאדורכ געלעגט וְאִם העלפֿן הבח, לו מיינען וועגען מוזר
גליקליכען לעבען. היטע מוז מוזר מוזען מעסען רעסן, פֿער דעסן בעסע
מאטריעל (ילד הרע), פֿער העלפֿטריגעסן געזיטה מוזר פֿער מוזען בעסע
ערמינגעסען, דא וְ מוזר מוזר וועלט געסעהען; דא מוז פֿערטרויע
מויל דיר, וְ מוֹד גאטט! מוזר ווער מויל דיר פֿערטרויע, דער ווירד מוז
געבען פֿון דיינער גאנצע — מוז.

ואני חפֿלתי לך ה' עת רצון אלהים ברב הסדך ענני באמת ישעך.

ברוך שיהי. געזעט זיך דיין נאמען, וְ הערר דער גאנצען וועלט!
בזייע דיינען פֿעלקע ישראלי עווג געניגט, מוזר עאפֿעקע מוזנערע תפֿלות
זיט במרהערליגקייט. עז זיך דיין ווילען זיין גאטט! זיין לעבען מוז
זיטער גוטען לו פֿערלעגערן, מוזר דאס מוז געלעבט ווערדע מוזנער
דאן לויקען מוזר לדיקות דיינע פֿעלקע ישראלי. ערמאנע דיר מווינער
מוזר מוזר בעוועהרע מוזר מוזען דא וויינער, דיין גאנצע פֿעלקע ישראלי
מוזר מוזען גוטע מעסען פֿער מוזען וועגען מוזר פֿער יעדער נאטה:
דא דא ביזט דער גאטט, דער מוזען קרעמטורען שפייגעט מוזר ערמאנערעט.
דא ביזט עז, דער מווינער דא גאנצע וועלטמז העררעטע מוזר דעסן דא
העררעטע מוזען געביהרט. פֿער דיר זייען מוז מוזר מוזר מוזר מוזר
דיר פֿערלעבט מוזר מוזר גאנצן, מויל קיינען מעסען מוזר מויל קיינען עגען;
דא דא, דער דא מוזר מוזר מוזר טהרמאנעט ביזט מויל גאנצן
דיגער מוזר במרהערליגער גאטט, דער פֿעל גוטען ערליגט מוזען זינען
געמאכטען. דיינען הייליגען נאמען וועגען מוזר מוזר דאס; מוזען
עז דא דער ווילען פֿער דיר זיין, לו ערפֿילען מוזען וויינער פֿערמאנען ווינער!
לו מיינען גוטען מוזר וועגען לעבען, לו שונן מוזר געזאגט — מוז סוף!

ה. דיעזע תחנה וועג ווען פֿרייטאג זענען נאך דעסן מליכערען.
דער זיטער, ווען סבת זיגעהט.

אלהינו וחזי חבותינו! מוזנער גאטט! מוזר גאטט מוזנער ענטערן!
מוזנערדיגער מוזר מוזנערדיגער קהיל! עז זיך דיין ווילען מוזר מוזען
גוטען מוזנערדיגער לו ווירדיגער, מיינען מוזנערדיגער, פֿון במרהערליגקייט
מוזר הייליגע, פֿון טרומט מוזר העלפֿענע; ה' לבמות! הערר דער גאנצען
וועלט! דענקען מן דיינע מוזר (פֿב"ס), מוזר ווערדע דיר לו מיינען
געבעט, וועלכע מוזר מוזר דיעזע זיט פֿער דיר בעטע, גלייכזיך דא דיר
געווענדיגט האט לזן געבעט יענער לדיקט מוזנער מוזטער חנה ע"ה,
וועלכע מיינען עקרה געוועזען ווער, מוזר דא זיך לו דיר בעטעטע מוז
גוטע קינדער, ערהערטעטע דא חיהרע ביטעט מוזר זינעטען פֿון חיהר

קמחטען דען לויק סאמל הנביא, וועלכער גלייך געהלפטען ווירד דעם וואס
 חונד דעם דעם חחרון, וויא חין יענעם פסוק טענהט: „וואס וואהרן בכהין
 וסאמלן בקורחין סאן, קורחין חל ה' והוא יענן“: ון ווענדע דרך חוץ, לו
 חיינען תפלות ויט גרמסער גנחעד חונד במרהערליגקייט, חונד בעזליגע
 חין ויט וואכות חנן. גיב חיר דמן גליק גוטע חונד פֿרמאטע קינדער לו המבען,
 דוח דמן ויין וקלען לויטער לויקין חונד תלמידי חכמים, דערען הערן דוח
 ערלייטערן וקלען: חין דיינער תורה, דמחית ויט דערען סודות פֿערטטעהן
 קמחטען. וואס ויט חיווער געוונד ויין חונד גמלן מן קלען חיהרען גליע
 דערן, חונד וואס ויט חן וחסד פֿינדען חין דיינען חייגען חונד חין דען
 חייגען דער העכטען. וואס חין ויט חיינען וואס ערלעבען ויט קלען לו
 ערלייטען חין עוטר וכבוד, לו וקמגען חונד גוטען ימיהרען, חונד וואס חונד קיין
 קינד, ביים חונדערן לעבען, סטערבען. גיב חונד חוץ פֿרנסה בכבוד, ער
 נהרע חונד ויט דיינער ווירען הענד חונד ניכט דורך דוח וואהרטהעט
 חיינען העכטען; גיב חונד דמן פֿערמאגען לדיק חונד גמילות חסד ויט
 דירשטיגען לויטען חיוויבען לו קמחטען, חונד חונדע חייגען וקלען ועהען
 קינדער חונד קינדעווינדער לערנען דיינע תורה, חונד טהון העטיסן טובין:
 דמס מן חונד בעסטמטיגט ווערדע דער פסוק, דען ישעיה הנביא געמאגט
 העט: „ואחי וחת בריתי חותם חור ה' רוחי חסר עיך ודברי חסר טחתי
 בפֿיך לח יאוסו חפֿיך ואפי רעד ואפי רעד חור ה' העתה ועד עולם“
 (דמן הייסט) גמטט העט געמאגט: „חין ווילן חיינען חונד ויט דיר חמלען,
 דמס חיון גייט דען חין חוץ דרך געלעגט, חונד חיינען ווארטע, דוח חין
 חין דיינען חונד געהערן המבע, ניכט וויינען וקלען, ווערדע פֿמן דיינען
 חונדען, נאך פֿמן דעם חונדע דיינער קינדער חונד קינדעווינדער פֿמן יעלט
 מן ביי חין עוויגקייט“ — חון.

ט. דיעזע: חגע יעדע: ווייב פֿרייטאג חבעדנ; וקמחלד חיהר וואס
 פֿמן דער שולע נאך חוי קמחטען.

כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך יהוה ישמר צאתך ובואך
 מעתה ועד עולם.

רבון העולמים! הערר דער גמלען וועלט! הערר קלען וועלט! וואס
 טיג חונד געבענעדייטע בייט דוח! דער דוח חיווער חונד עוויג לעבט
 חונד חיווער חונד עוויג קמחיג בלייבען ווירט! דער דוח גוטע ערלייגט
 קלען געשפֿענען, חונד קלען פֿמלענדען חונדעטערטעלטעט! ערהעבענער
 קמחיג קלען קמחיגע! הייליג חונד פֿורטבמח בייט דוח! דער דוח דיינע
 געטרייען בעטיטלעט פֿמח קלען פֿמח! חונד דוח געבעטע דער חונד
 טעריקקטען ערהערט; גערעכטער קמחיג! דעסטען וועגע קלען גערעכט
 חונד דעסטען פֿערהייסונגען קלען וואהרטהעט ינד! חיון גמטט! חונד גמטט
 חיינער ערטערן! — חין דמקע דיר פֿיר דוח גנחעד חונד במרהערע
 ליגקייט, וועלכע דוח בערייט ערלייגט חמט חונד נאך ערלייגען ווירט
 חיר, חיינען חויע חונד קלען דיינען געשפֿענען, — דוח הערר דע:
 פֿריידעט! קמחיג, דעם דער פֿריידע חייגען חייט! ועגע חונד ויט פֿריידעט!
 טענקע חיר, חיינען חמנע, חיינען קינדערן חונד דיינען גמלען פֿמחקע
 יסרן חייטן טובין וטון, חיון גליקליכע חונד פֿריידעטקלען לעבען. דוח
 בייט יח חונדע טמפֿער, פֿמטער דער גמלען וועלט, חונד וואהרטהעטער

מלוצר געטעפפֿע! דמעהר ביטטע מיך מין דעמאסע פֿער דיינעם הייליגען טההקנע, מיר, זיינעם זאגנע, מונד זיינען קינדערן גאנצע מונד זיינען זיינע קייט לז סענקען מין דיינען מויגען מונד מין דען מויגען מלוצר, דיח מויל מונד זעהען, פֿעריג מונד מלוצר מונדער זינדען, מונד סענקע מונד דען גליק טבתות זיינען טובים מלוצר לז קאנען בטהה מונד זייט עוטר זכור, ווענדע זב פֿען מיר, פֿען זיינען גמלען מויגעניד מונד פֿען כל ישרח מלוצר זיידען, מונד יעדע מרט פֿען דלות, עניות זכיות, מונד גיב מונד זיינען סטמדהמלעטען ווילען מונד מטרעב לזן גוטען (ילך טוב); דמזיט וויר דיר דיענען זייט זעבע, עהרפֿורט מונד ומהרהיט, מונד זמס מונד ומהה געפֿלוג זיין מין דיינען מויגען מונד געמלעטען מין דען מויגען מלוצר, דיח מונד זעהען; דען דוח ביזט מיין גערעכטער מונד ומהמקטיגער קטיג, מונד עז מיט ערפֿרייך מונד מנגענעהן דיר לז זאבען. מיך ביטטע דיר זוך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא; דמס דוח זמלזט געביעטען דיינען הייליגען מלחכים מלחכי השרה, דיח מערשטען דיענער דיינען ווקרט, דמס יח מיך היטען זמלזט מיט במרההעריגקייט. מיך בעקענע מונד ביי זיגע, דמס דוח מין זעב טאגען מלוצר געטעפפֿע. ערטמלען המוט. מן דיענען טאגען ווילן מיך רוהען מונד דיר דיענען, וויר דוח מיר מויל געבמ טען המוט לז דיענען; מויל מויל מיך זמגען טבת זייט פֿריידע, מונד דוח גמט! זמלזט זיין מיר לזגעגען, מונד דיר לז ערמחשען מיכער זיך מין זיינען טרויריגען לזסטמנער, מונד לז ערוועקען זיין הערן, מלוצר דיינע געוועלע מונד מלות מהנע טרויריגקייט מונד זייט לזט לז ערפֿלזען. —

י. פֿלוגנער תחנה זמגע זמן בכונה יעדען מלחמי טבת נמך הכרה. יברכך ה' וישמרך יאר ה' פניו אליך ויחנך ישרה ה' פניו אליך וישם לך שלום. שיר המעלות זיין געמנג. מיך העבע מויל זיינע מויגען מונד ווילן זעהען, ומהער ער ווירד קמחשען זיין העלער — עז מיט קיין מנדערער, מלז הס"י, דער היממעל מונד ערדע ערטמלען המט, דער ווירד מונד העלען מונד מונד פֿערימחשען, דמס זיינער ווירד לזן מנדערן זמגען; עז מיט געקמחשען זיינע זייט, דמס מליהו הכיח קמחשען ווירד, דוח המוט רעכט געהמ, דמס דוח דיר פֿערייכערט מן גמט ברוך הוא, וויר ומהל ער דיר זמגען זמסט ווקרטען; מער ער ווירד דיינען פֿוס ניכט גלייטען זמסט, מונד ער ווירד ניכט טלומחשען, דיין היטער, ער טלומחשען ניכט מונד נמך וועניגער טמלעט ער, דער היטער פֿען ישרח, גמט מיט דיין ומהער, גמט מיט דיין הייל דיר לז בעטירשען פֿער מלוצען במיען; לז דיינער רעכטען המד טטהעט ער, דיר לז העלען; בייח טמך מונד בייח נמט ווירד ער דיר פֿער מלוצען קרמקחשען בעהיטען; גמט ווירד דיר היטען פֿער מלוצען במיען, דמס דיח דיעבע דיר ניכט; ווערדען טהון קאנען בייח נמט, גמט ווירד דיינען זייב היטען פֿער מלוצען במיען, מונד דוח ווירד זיינען ערשט; ווערדען; דמ ווירד דוח דמ הייל פֿען גמט ערליקקען, דמ ער דיר דורך דיח הייליגען נבימים פֿערטמלען המט! — זמן.

רבון העולמים! הער דער גמלען וועלט! דוח ביזט מיין במרההער זיגער פֿמטער, זיין פֿערגעבער דער זינדע; זי ביטטע מיך דיר, זמס

ח'ך דמך ניכט חונגליקליך זיין ח'ן דען זעכ: טמגען דער וואָלע, דיח דח
 קממאטען. וואָלע, דמס זיח חונג רוהע חונד פריעדען ברינגען, חונד דמס
 ח'ך חן מיהנען ריין בלייבע פֿון מללען זיכדען חונד מיסעטהמטען
 חונד: יקלן ריין זיין פֿון בנהייט. זיח יקלען חונג בעטיעדען זיין, לו
 חונד קלוגהייט חונד ווייזהייט חונד פֿערשטקנדיגקייט; חונד דוח יקלעט חונג
 חמערן חמטען ח'ן דען זעכ טמגען לויטער טסון וואָה, חונד דער גע-
 דמקע: יקלן ניכט חויפֿטטייגען ח'ן חונדערן הערלען, דמס וויר יקלעטען
 חוליה חיינען וקנח זיין, ח'ך ניכט, דמס פֿרעמדע: יקלעטען חונג וקנח זיין;
 וואָדערן דוח, במרהערליגער פֿאָטער, קמניג! דוח יקלעט חונג געבען ח'ן
 מללען חונדערן עסקין חונד ח'ן יעדען חמח וואָן לויטער גליק חונד זעגען;
 חונד חמס געלינגען מללען ווערקע פֿון חונדערן הקנדען חונד פֿון מללען,
 דיח דח חונג חונד כל ישרחל וואָהלוואָלען. דוח יקלעט דערזעלבען חונג
 טערנעהאונגען חונד געשטעלטע: זעגען חונד בענדעדיען. חונד יקלעט מיהנע
 עלות חונד וואָסכות לנח גוטען פֿון ברינגען, וויח דח טעעהט ח'ן פסוק
 געשריעבען: חונד דוח ווירט: וואָגען חונד בעשרייבען חיינע וואָלע חונד זיח
 ווירד דיר געלינגען, חונד חויל דיינען וועגען ווירד דיר ח'ן העללען ליכט
 פֿון ליכטען — ח'ך יקלעט דוח מללען בנען: געדמקען חונד רמטהמלגען,
 דיח חויל חונדער חונגליק, קדער חויל דמ: חונגליק פֿון כל ישרחל מביילען,
 פֿערניכטען חונד חייטען וואָלען, וויח ח'ן פסוק טעעהט: גמטט לער-
 טמקרט דיח עלות פֿון דען פֿון קערן, חונד פֿערוואַפֿט דיח געדמקען פֿון
 דען נחלינגען — חונד ח'ך: רעדעט חוירע רעדען, זיח ווערדען ניכט
 בעסטמדיגט ווערדען; דען מיט חונג חוירט גמטט. — ח' במרהערליגער
 גמטט! פֿערגיב חונדער: זיכדען חונד מיסעטהמטען! דיח וויר פֿערמיכט חמ-
 בען, חונד חמס חונג בחל דין הייז ערבליקען! חמס חונדער הערלען מללען
 לייט לו דיינען הייליגען דיענטע בערייטוויליג זיין. זיח חונדער בעסטלער,
 חונדער טרמט חונד העללער ח'ן דער נחטה, וויח דח געשריעבען טעעהט:
 דיח היללע דער לדיקין חוירט פֿון גמטט, חונד חויר בעסטלער חוירט ער;
 גמטט טהוט זיח טיטלען חונד בעטירמען, ענטרייט זיח דער געוואָלט
 מללער בנעווייטער חונד מיכעלטהקטער, חונד היללע מיהנען; דען זיח
 חמבען חויל חיה פֿערטרויט — ח'ך טעעהט ח'ן פסוק געשריעבען: גמטט
 דער מללמחטיגע חמט זיינע טמקרקע חונד דיח וואָלע זיינער הייליגקייט
 פֿון דען חויגען מללער פֿון קערן חמלעכמחמט, דממט חן מללען ענדען
 דער וועלט דיח פֿון קערן דיח היללע פֿון חונדערן גמטט זעהטן ווערדען. —
 ח'ך טעעהט געשריעבען: דיח טממאט דער הייליגען כביחמ, וועללע זיח
 מיטחיינדיגער ערהעבען חונד זינגען ווערדען; דען עז ווירד זיכטמבליך
 ווערדען, דמס גמטט דער מללמחטיגע ווירד ווירדערקעהרען לו דער טממט
 ליון, דער הייליגען — מללמחטיגער גמטט! ערפֿוללען, וואָן ח'ן פסוק
 געשריעבען טעעהט: וויח גמל זיכליך חונד ממוטמח ווירד עז זיין, ווען
 חויה הנביח זיך חויל חיינען בערג טעללען חונד ח'ן נחמטע דען מללען
 וואָלעגען גמטטען פֿערכינדיגען ווירד חיינען פֿריעדען פֿיר דיח גמלע וועלט,
 פֿריעדען חונד היללע פֿיר מללען; וואָכייח ער דיח פֿרעהע במטממלע פֿער-
 ברייטען חונד לו ליון טערעלען ווירד: גמטט חוירט ווירדער דין קמניג! —

חייך זאגט דער פסוק: דער ערשטע, דער נאך ליון קאממען ווירד, דער ווירד דער הייליגען שטערט לורעפֿען; נון דא זינד דייע קינדער וויעדער, חונד ירוסלין ווילן חייך זיינע פֿרעהע באשטעמט ברייגען — חאן!
יא. דינעז תחנה זאגט און זאכער: חונד אהרענע חין טאונע עסרע פֿאר קדושה, פֿירנאהר גאטש; פֿאר דיר חיות קיינע נאכט, חונד דאז ליכט רוהעט ביים דיר, חונד דאז אהלעט ליכטען דאז גאנצע וועלט פֿון דיינעם ליכטע, — דאז טאגט פֿערקוידיגען דיינע גאנצע, חונד דאז נאכטע פֿערברייטען דיינע וואהרהייט, חונד מאלע קרעמטורען שפּרעכען פֿון דיינער גראסען גאנצע, חונד וואונדער — גאטש! דאז טהוט ערנייען דאז הילפע מאלע טאגט, ווער קאן ערמאנען דיינע גראסען וואונדער? דאז זיטלעט חין היממעל, דאז ליכטע מאלע טאגט פֿון דאז לריקע, חונד דאז זיטלעט דאז ליכטע בענלייט מאלע געשפּעכע פֿעט: ביים דיר זאכער זינד טויזענד ימאדע נור חין היינליגער טאג, חונד דיינע ימאדע ווערען נאך פֿאנאנדעט. מאלע, וואז חייך דער וועלט חיות, דאז פֿערגעהט חונד פֿערשוינדעט; נור דאז בלייבט היממעל חונד עוויג, חונד זיכערלעכט מאלע דיינע געשפּעכע, חונד וואונדער וואז דאז עוויג לעבט, נאך חונד חונדע נאמה חונד דיינע הייליגען דיינער דאז וואונדער, לעבען דאז עוויגע לעבען נאך דיינעם היי זאגט ווילען: דאז ביים ריון, חייך דיינע הייליגען דיינער, דאז מאלע טאגט דריימאל קדושה זאגט, חונד דאז הייליגען חייך דעם היממעל חונד חייך דער ערדע, זינד ריון ערשטעלען חונד בערייט לו זאגט: קדוש קדוש קדוש ה' לבחות אלה כל החרן כבודו: געהיליגט חונד געזאכט ביים דאז, גאטש מאלע הערשטער! פֿאן חיות דאז גאנצע וועלט פֿון דיינער הערליכקייט היממעל חונד עוויג. — — —

יב. דינעז תחנה זאגט און מאלע טאגט בכונה.

אב הרמאין! באהאנדעליגער פֿעטער! זיין דאך דאך אהרען זיכער חייך, פֿערגיב איר זיינע זיכער, חונד גיב איר חיון, לויטער גוטע לו טהון, חונד דאז לו דינעט איר מאלע טאגט הערלען. הייליך איר, דאס חייך זאגט קאנען לדיקא גאבען חונד זאגט קאנען מאלע טהון, חונד הייליך איר, זיין חייך חונד כל ישראל מאלע פֿאר מאלע באנען גאנצע, חונד הייליך איר, דאז, הנהגה גאטש! פֿעטער, קאנען זיכער דאז גאנצע וועלט! בענאמאדע חייך חיות נעם יעדען טענליכטיגען חייגע (עין הרע) חונד זיין חייך אהרע פֿראממע קינדער חייך דאז וועלט לו ברייגען, דאז דא זיין זאגט חונד חונד לדיקע וואונדער, זיין זאגט מאלע טהון, וואז דאז חונד געהייסען דאך חונדע חונד חונד הייליגע נביאין! באשטער זיינעם זאכער גוטע חונדקאממען, בעגליקע חיהן איר חיינער גוטע זאכע פֿון דיינער פֿעטער ליכטע זאגט דאך, דאז חונד חונד זיין חיינע קינדער זאגט קאנען אהרע זיין בכבוד דאז, חונד חייך זאגט זיין חייט זיינעם און, זיינע קינדער חונדע זאגט לו פֿערמאנען, זאכע זאכערער זייטע זאכען חונד הילפע. ער זאגט זיינע און, חונדע קינדער, נעבט דאז זיינעם זאגט, געזאכט, וואונדער חונד הייטער חין חיהרען גאנצען לעבען — חאן טאה.
יד. רצון. ער זיין ריון ווילען, זיין גאטש! חונד גאטש זיינער ענטערן! דאז הנהגה גאטש זיכער מאלע הנהגה קאנען! ווירדיגער מאלע ווירדיגען!

ען וואָלן דיר וואָהנגעפֿאַרן זיין, זיך מיט דיינער גאָמער, במאָהערליגקייט
חונד זייטעליגקייט לוי בעגליקען. מאָכע, זיבעער גאָמט! דאָס דיינע חויגען
חונד דיר חויגען וואָלער זענען, דיר דאָ זעהען חויף זיך, חויף זיינען
מאָה, חויף זיינע קינדער, חויף זיינע פֿריינדער, חויף זיין גאָלדענע הויז
געזינד, חונד חויף וואָלע, דיר זיך גוטע גאָנען, מיט גיטע חונד זיבעע חונד
בעטערמאָנען וואָלען. דאָס וואָלע חונד היטען חונד בעטערמאָנען פֿאַר וואָלען
באָנען קאָמפֿהייטען, דיר דאָ פֿאַלעגען חויף דיר וועלט לוי קאָמפֿהען, חונד
פֿאַר דעם באָנען געריכטע דען גיהאָנ. שיקקע חונד זיטען בן דוד במלך חין
חונדערן טאָגער, חונד דאָס וואָלע חויפֿריכטען דיין הייליגען הויף, דאָס בית
האָקדס — מאָה וכן יהי רלון.

יג. דיענע תאָנה: מאָגער מאָה טאָגליך בלונה.

יהי רלון וואָלעך. ען זיין דיין הייליגער וואָלע, גאָמט זיין גאָמט! חונד
גאָמט זיינער עלטערן! דאָס דיענע טעה, חין דער זיך יעלטע טעהע
חונד בעטע פֿאַר דיר, וואָלן זיין זיינע טעה פֿאַר במאָהערליגקייט חונד
בזוואָלעג, זיינע טעה פֿאַר ערהערונג. דאָס גאָמט! רופֿע זיך מאָה, דאָס
דאָס זיך פֿערנעהמען חונד ערהערען וואָלע; געביעטע דיינען הייליגען
וואָלעך, זיך חונד זיינען מאָה ביחלומטעהען חין וואָלע חונדערן עסקינע,
דיר זיך לוי טהון האָבען. דאָס וואָלע ערפֿילען חונדערן בעטיידענע
בעגעהערען, חונדערן גוטען וואָלען וואָלע דאָס בעוואָהערען, חונד וואָלען טאָמחין,
דיר דאָס באָנען דענקען חונד טרמאָטען חויף זיך, זיינען מאָה חונד זיינע
קינדער, בענעהמען חיהרע באָנען געדאָנקען, חונד מאָכע, דאָס זיך זיך
לוי גוטען ווערען. בעגליקע וואָלע חונדערן וועגער חונד סטעגער
לוי גוטען, חונד דאָס וואָלע חונד: זיך וואָלע חונדערן זיטען חונדערן חין דיר
נאָכע קאָמפֿהען וואָסער, מאָדערער זענען לוי בעדירפֿען; נאָר דאָס וואָלען
וואָלע חונד חויפֿריכטען מיט דיינער גאָמער חונד במאָהערליגקייט, חונד
דאָס וואָלע חונד חונדערסטעלען מיט דיינער הייליגען רעכטען האָנד. —
געלומבט זייט דאָס גאָמט! דער דאָס פֿערגלעט וואָלע גוטע זיינען גע-
טאָפֿען חין דער גאָלדען וועלט — מאָה וכן יהי רלון.

יהי רלון וואָלעך. ען וואָלן זיין דער וואָלע פֿאַר דיר, זיין גאָמט חונד
גאָמט זיינער עלטערן! הערר וואָלער וועלט! דאָס דאָס זיך וואָלע געבען
חין טעה טובה חונד זיינע פֿרכסה טובה, חונד דאָס וואָלע זיינער גע-
דענקען וואָלע זיט, חונד דאָס וואָלע חונד העלפֿען מיט במאָהערליגקייט
חונד דיינע קאָמפֿהען וואָלען, חונד דאָס וואָלע זיך געבען חין גוטען חונד
חונד זיינען גוטען טער, דאָס זיך קאָמפֿהען וואָלע זענען טוביט טהון, דאָס
מיט זיך וואָלן ווירדיג ווערען קאָמפֿהען לוי עואָן האָבן, חונד דאָס וואָלע
חונד האָרען וואָסערן טאָמחין טובות חונד טאָמחין טובות, חונד דאָס וואָלע
זיך געבען. וואָנען זיטען מיט זיינען מאָה חונד זיינען קינדערן חונד
וואָלען דען זיינען, חין זעבען פֿאַר זיטער סטון וואָה, עוסר וכבוד,
חונד סאָנן חונד געזונדהייט חונד קאָמפֿהען חונד פֿערטמאָדיגקייט חונד
גאָמער חונד במאָהערליגקייט; חין דיינען חויגען חונד חין דען חויגען
וואָלער, דיר חויף חונד זעהען, וואָלען וויר פֿינדען חין וואָסער; דאָס וואָלע
רייניגען חונדער הערן דאָס לוי זעבען חונד דיינען הייליגען פֿאַרשטאָמפֿערען

במחנה לו פירכטען. דאס וואלט זיך געבען אין זיין הערן, דיינען היי-
זיגען וואלטן לו טהון, מוז דיר לו דיענען זיט געלעבט הערלעך; מוז דיר
וואלטן זיך זיין דען לדיקן לעבן הבח פערמיידען, מוז זיך דיינער הילפ-
זיט דיינער נאכטאמט. ערבמאט דיר זיבער זיך זיט דיינער הילפ-
מוז בעהיט זיך זיט זייענען זיין מוז קינדערן פאר וואלטן לערנען קע-
מוז זיין זיך מוז זיט פראמטען קינדערן, דאס דא וואלטן געבעט, מוז ערהער-
נען דיינע הייליגע תורה, מוז ניין פאר דאס וואלטן לערנען קע-
זיך, ווי דאס דאס ערהערט מונדע וואלטען מוז מוז מוז מוז מוז מוז
לדיקיות. — געלעבט ביט דאס געט! דער דא ערהערט וואלט תלמוד
פאר זייענען פארקע ישראלי, מוז פאר יעדען מענטשן, דער דיר מברכט
וואלט זיין זיט געלעבט הערלעך — מוז.

אזא הסן! זיך ביטע דיר, לעבענדיגער געט! דער דא לעבט זיין
זיט מוז עווי! דער דא זיטעט זיין דען טהערנע דער במהער-
לדיקיות! בענין זיך מוז וואלטן דען זייענען וואלט געדאנקען, מוז
וואלט דאס טהע, מוז בעהיטע מוז פאר וואלטן קרמקאייטען, פאר
זיטעטען בעהיטען (דען ילד הרע), פאר וואלטן, דאס דען ילד הרע
זיטעטען, פאר וואלט מוז מוז מוז מוז מוז מוז מוז מוז מוז מוז מוז
זייענען זיין מוז זייענען קינדערן לויט ביינען נאכטענהען. לענקע זיין
הערן לו דיינער הייליגע תורה מוז לו דער טהערנע; דאס זיט מוז מוז
געדאנקען, דאס זיט געגען זיך, זייענען זיין מוז זייענען קינדער העב-
זיך אין גוטע פערמאדען, מוז זיך (פאליט בת פאליט) דיינע דיעלע-
מאד, וואלט דאס הייליגען זיט וואלט הייליגייט, מוז זעגען זיך זיט
דען זעגען פאר קינדערן מוז קינדענידערן, וואלט הייבט מוז רעכט
סאפאטן זיין מוז לערנען וואלטן זיין דיינער הייליגע תורה. זיין וואלט
דיינען הייליגען וואלטן טהון מוז בעפאלגען דיינע הייליגען געבאטען. —
זיט זיך רעדע וואלט דאס זיך מוז מוז מוז מוז מוז מוז מוז מוז מוז מוז
רופע, וואלט דאס זיך ערהערען. עז וואלט זיין דיענע פאר דיר זייענע טהע
פאר בעהיטען מוז זייענע טהע פאר במהערליגקייט מוז ערהערנע
מוז זיך ניכט לערנע פאר דיר געהען. לערנין זיין געבעט מוז
פארזיב זיך זייענע זינדען, מוז ערליכטע זיין מאלטן זיין דיינען הייליגען
געבאטען, מוז הייליג זיט דיינער גאנצע מוז במהערליגקייט; דא
דאס ביט געט, זיין סאפאטע מוז ערליכער. מוז.

דאס זייענע תורה, וואלט טהען מאכען לו זיין זיין פרכס, פיר דען, דער
זיין בעל זיט זיט זיט; פארט ווען זיין מעניע העט. לויט הפאזען מוז
זיין ערב רחם דאס זיין יונג פאר קא, וואלט זיין דיענע תורה בכונה מאכען זיין
אזא דא! זיך ביטע דיר, וואלטענדיגער געט! דער דא פיר וואלט
געטאפאטען זיין דער וואלט זייענען, דאס זיט מוז מוז מוז מוז מוז מוז מוז מוז מוז
דאס זיטעט ניכט וואלט ערמאדען, זייענען זיך קליידעט; זיך ביטע
זיך דיר זיך זייענען, וואלטענדיגער, במהערליגער פאטען מוז קאמ-
דאס דאס זיט געבען וואלט מוז מוז מוז מוז מוז מוז מוז מוז מוז מוז
גאנץ זיט, דאס דאס זייענען מוז ערמאדען וואלט, זיך, זיין זייענען
מוז כל ישראלי זיט זייענען גוטען פרכס בכבוד; זיך זייענע פרכס, וואלט
זיין וואלט זיט פריידען מוז ניכט זיט לער, זיט הייט מוז ניכט זיט

חיסור; חיינע פרנסה, וועלכע זיין וואָלן מיט כבוד חונד ניכט מיט בויהן, וואָכנייך וויר ניכט ברויכען וואָלען מיין געשענק פֿרער חיינע פֿלאַיינע פֿון בטר ודכן, וואָדערן מוֹלעט עאפֿפֿאָנגען וואָלען פֿון דיינער פֿאָלען חונד חוץ רען המָדָד; וְ חֵי חֵינע פרנסה, וואָכנייך וויר וואָלען דיר דיענען קאָנגען, חונד המָלָטען דיינע לעבע חורה חונד הייליגען מלח. בעסערע וויר חיינע טפּיינע פֿיר מיין הייזגענוג חונד מוֹלע חונדער בעדירפֿניסען, ווען וויר זיך ברויכען; דמיט חונדער הערן וואָלן בעפֿרייעט זיין פֿון מוֹלען קוואַטער, חונד וואָלן דיר דיענען קאָנגען נאָך דער פֿאָרשפּאַט דיינער הייליגען חורה, חונד וואָלן קאָנגען המָלָטען חונד ערפֿולען דיינע מלח, חונד וואָלן חונו זוכה זיין, דמי, וואָלן וויר פֿערדיענען, רחמי, מיט פֿריידען חונד חוץ בעקוואַטערטען הערלען לו געניעסען; חונד חיד, וְ חֵי מוֹלע דמי חוץ ניגען, וואָלען ניכט ברויכען חוץ לו ערוואַרטען, וואָלן חונו פֿון חוץ נעבן פֿערמאָדען טיט לוואַסען וואָלן. וויר וואָלען ניכט ברויכען מַהמָגִיג לו זיין חיינען טאָג חונדער; לעבע פֿון חירגענער חיינען מענען; קיין יאָך וואָלן חונדער געמיט דמרינערער דריקען, נור דמי, וואָלן דמי חונו חונו דיינער הייליגען חורה חוץפֿערלעגט המָלָטען. דיענען מוֹלען וואָלען וויר גערן טרמאָנען, לו דיענען דיר מיט חונדערן קינדערן מוֹלען לייט מיט גמאָלען הערלען חונד ניכט מיט הייזלערישען פֿניסן. בעהיטע חונד בעטרישע חונד פֿאָר מַרוואַט חונד נאָט, פֿאָר דלות חונד ספֿאָות, דמי וויר וואָלען זוכה זיין רייכע חונד מַרשע מורחבן חיבער חונדערן טיטע לו המָלָטען, חונד וואָלען קאָנגען גוואָל חסד זיין יעדען מענען, דער עז פֿון חונד פֿערמאָנגט; בעסערע חונד וְ פֿיעל, דמי וויר וואָלען קאָנגען לָדָק געבען וואָלען לייטען, דמי רחמי זינד לָדָק לו עאפֿפֿאָנגען, חונד טיקע חונד לייטער וואָלע לייטע, מן דענען חונדער לָדָק מַגִּעלעגט זיין; דמי וויר ניכט וואָלען בעלמָטיגט ווערען מיט וואָלען לייטען, דמי ניכט רחמי זינד, לָדָק לו עאפֿפֿאָנגען. — דמי לעבער הימאליטער פֿאָטער! וויר דמאָנען דיר, דמי דמי חונד פֿון מוֹטערלייב מן ביו חוץ רען הייטיגען טאָג ער לָמָנען, ערמאָרט חונד געטפּיינעט המָלָטען, חונד חונד מוֹלען גוטע געטהאָן; וְ ביטטען וויר דיר, דמי דמי חונד ווייטער געבען וואָלען מיין פֿרמאָה לייט; הערן מיט טאָנן חונד געזונדהייט; חונד ערלייכטע חונד מיט דיינען הייליגען לייטע, חונד מַמָּלָה, דמי דיין מיינליגער נאָמע ערקאָנגט ווערען וואָלן פֿון מוֹלען פֿאָלקערן דער ערדע. — געלובט זייט דמי גאָט! מוֹלען מיט דיין, חונד מוֹלען מיט חונו דיינער המָדָד חונד מַמָּלָה; דורך דיינע גאָטע גאָדער חונד מַמָּלָהערלייגקייט ווערען וויר ערהמאָלען, חונד פֿון דיינער המָדָד חונד מוֹלען חסד ורחמי — חיד ביטטע דיר, דמי דמי חונד געבען וואָלען נאָך דיינען וואָלען טפּיינע, טרמאָק חונד קליידנאָג בבבד, דמי דמי ווייטע, דמי וויר חוץ דער וועלט מַהנע דיענע ניכט לעבען קאָנגען, חונד דמי וויר וואָלע מַהנע דיינע גאָדער חונד מַמָּלָה הערלייגקייט ניכט ערווערבט; וואָדערן ווען דמי דיינע מילדע המָדָד חוץ טהוֹט, וְ ווערען וויר געמאָטיגט חונד מוֹלען, וואָלן דמי לעבט, דמרוסן מן סדי! מוֹלעמאָטיגער גאָט! הילף חונד, דמיט וויר ערקאָנגען וואָלען דיינען חסד, דמי דמי חונד טהוֹט, חונד וואָלען ערקאָנגען דיינען ווירדען נאָמען, דמיט וויר מוֹנערע לָבֹת ניכט בעשווערען וואָלען מיט

דמגות פֿון אמת וחתו, דאָס וויר נאָמליך ניכט טרעפֿטען; וואָלען נאָך פֿיע
לעבן געלד חונד גוט, חונד מין דאָ: נעטן דען גיילע: ניכט געפֿאָנגען ווערדען.
גיב חונד דען חסד, דאָס וויר מאלע נאָמלען חונד נאָרען מאַנענדען וואָלען
מויל דאָ בעפֿאָמלעטונג דיינער הייליגען געבאָטע. מאלע, דאָס וויר חונד
בעגליגען מיט אַלס חוקנ, מיט דען, וואָ: דאָס חונד בעשערען ווירט;
דען ען גיבט קיינען בעשערן רייכטהאָן פֿיר דען מענטשן, מאל: זיך בע
גליגען אַלסען מיט דען, וואָ: מיהן גאָט בעשערט חונד מיט דעמאלעבן
זיך אַלסען ווין. וויר האָבען קיינען מנדען טרעט: חונד קיינען מנדערע
הילע לוי פֿינדען, מאל: ביים דיר גאָט! מאליו, דער דאָס חונד מאלע לייט
מין דער גרעסטען נאָט געהאָלפֿען האָט; וויר האָלפֿען, דאָס דאָ, מאל
מאָלטיגער גאָט! חונד: ווייטער ניכט פֿערלעסטען ווירט, ווען וויר זיך מאל
רופֿען ווערדען — חונד וכו' יהי רלון.

גאָט! מאלמאָלטיגער! דאָס ביזט קעניג דער גאָלען וועלט! חונד מין
העלפֿער מיכער מאלע העלפֿער! מיך ביטטע זיך, דאָס באַרהאָלענדיגער פֿאָ
טער חונד קעניג! דאָס דאָס מיכער זיך חונד מיכער זיך חונד מאלען וואָ
וואָלען ערבֿמאָטען, חונד חונד בעהיטען חונד בעהיטען פֿאָר מאלען באַרען.
פֿיהרע וויינען וואָן מויל לויטער גוטע וועגע חונד סטעגע, דאָמיט ער
וויינע פֿרנסה האָבען וואָן בכבוד, חונד וויר מאלע ניכט נאָטליג האָבען
וואָלען, חונדער מוואָמאָטען דורך מאלמאָטען (לדקה) לוי ערהאָלטען, חונד
דאָדורך בעשטאָט לוי ווערדען; נאר דורך דיינע מילדע האָנד וואָלען וויר
מאלעלייט געספֿיינעט ווערדען, חונד דאָס וואָלען חונד ספֿיינען, וויר דאָ
האָט געספֿיינעט דאָס פֿרוי פֿון עובדיה מיט מיהרען קינדערן דורך דאָ
האָנד דען פֿרומען גאָטמאָלען. מליטע הכבֿיד. פֿיהרע וויינען וואָן דען
רעכטען וועג, חונד סיקקע מיהן גוטע מואַכטיג, דאָס מיהן בעגלייטען חונד
מיט מיהן ווין וואָלען; גלייכווייז דאָס האָט מואַכטיג געסיקקט מיט יעקב
מבינו ע"ה. בעהיטע מיהן מין מאלען וויינען טריטטען פֿאָר מאלען באַרען,
דאָס ער וואָן געוואנד מיט טאָנן חונד מאלע מין ווין הוי קאָממען לוי
ווייב חונד קינד, אַלס מיהן דאָך דען נאָט פֿון וויינען קליינען קינדערן,
דאָס נאָך ריין זינד פֿון עבירות, ביימסטעהען. — הערר דער גאָלען
וועלט! ווען ווין וואָן פֿאָר דיר געווינדיג האָט, חונד דאָס האָט מיהן
מאָלעלעגט, דאָס ער מאלע בעשטאָמלעט ווערדען וואָן מויל דען וועגע —
אָ ביטטע מיך זיך, מאלמאָלטיגער גאָט! (דאָס ביזט דאָך גאָנדיג חונד
באָרהאָלענדיג) דאָס דאָס פֿערניכטען וואָלען מאלען באַרען גיירות,
חונד וואָלען מיט מיהן ניכט מואַגעהען מיט אַדאָם האָט, נאר מיט אַדאָ
האָמיט; וויינע וועטן ניכט בודק, ווען ער געהט באַקאָן סכנה,
חונד אַלס חונד ביימסטעהען דען נאָט פֿון חונדערן עלטערן מברכה, יאָמ
חונד יעקב, חונד דען נאָט פֿון חונדערן קליינען קינדערן, וועלכע נאָך
ריין זינד פֿון עבירות. מיהן נאָט וואָן חונד מאלע לייט ביימסטעהען, דאָס
וויר מאלע ניכט וואָלען לערטטרייטע ווערדען; חונד אַלס חונד מאלע ווערדען
מין עהרען חונד גרעסטען פֿריידען, דאָס וויר גאָר קיין לוי ערלעבען, חונד
חונדער מיהרע פֿערברייגען וואָלען מין גרעסטען פֿריידען. דאָס וואָלען חונדער
הערן סטאָרקען לוי דיינען דיעזע, דאָס וויר דיענען במהבֿה ובירחה,
מיט, ליעבע חונד ערהאָלעט. חונד וואָלען דיינע מאלע האָלטען קאָנען.

דוח וקולנט חוץ סטערקען דעם הערן היינער קינדער, דעם יום דיר מיט
גמלענען הערלען סטעטן דיענען חונד פֿון דיינען הייליגען מלות ניצט דעם
גערניגטע מיכערטרעטען וקולנט. — אָם חונדערט שוואַרץ קיינע נקשה
מן חונד ערלעבען; וקנדערן לערסטערע מלע בקוע מַשְׁלִיכֵם חונדערט
פֿיינדע, וועלכע חוץ חונדערט חונדליק דיכטען חונד טרעטען. ווענדע פֿון
חונד מִבְּרִית בָּקוּען בעגערדען (דען ילד הרע), דעם חונדערט הערן וקולנט
בעקערט ווערדען לויט גוטע. — מיט ביטע דיר, במרהערליגער פֿעטער!
ערבמחשׁ דיר מיכער חונד, וויח יד חיון פֿעטער מיכער זיינע קינדער
ערבמחשׁ! דעם דוח וקולנט מַכְנֵה־הַחַיִּים דעם געבעט פֿון מיר מרשען זענע
קען, וועלכע מיט פֿער דיר, גמט! געבעטע המבע. געלעבט ביז דוח
גמט! דען דוח ערהערט מלע תַּלְוֹת פֿון מלען זענעט, דיר דיר מין
ומהרהיט מַכְנֵה־הַחַיִּים גלייכויט מיט פֿסוק געשריעבען סטעהט: קרוב ה' לֹב
קורחיו לֹב מִסֵּר יִקְרָהוּ בַחַיִּים: גמט מיט נקשה מלען, דיר מיהן מִכֵּ
רפֿען מין ומהרהיט. חוץ סטעהט געשריעבען: וחת טועתן יִשְׁמַע
וּמִי־יִשְׁמַע: מיהר געבעט ערהערט ער חונד רעטטע יום. וקולנט דוח
חוץ היינע תַּלְוֹת עאפֿעמאָגען וקולנט מיט לעבען ווענדע, פֿון יעלט
ביו עוויג, ווען מיט דיר מַכְנֵה־הַחַיִּים ווענדע — חונד וכן יהי רלון.

מִן + דיענע תַּחֲנִיחַ, יד גוטע קינדער לו ערבעטען, מיט חיון ירושלין געקומען.

עו מיט בעקמאנט, דעם דיר וויכער דמדרוך דען גרמסטען זכות המבען
עוונס הבח לו ערלעבען, דעם יום מיהרע קינדער ערלעבען (תורה וזמנשין
טובין חונד דימלעבען לויט רבי פֿיהרען, דמחשׁ יום תורה לערנען וקולנט;
דמרוסן מיט יעדע שולדיג דיענע תַּלְוֹת טאָגליך לו בעטען בכונה מבענד
חונד מַכְנֵה־הַחַיִּים, נמך סאונה עשרה, פֿער יהיו לרלון, וקולנט יום זוכה ויין
לו המבען בנין תלוידי חמיון.

רבנו של עוונס! הערר פֿון דער גמלען וועלט! במרהערליגער קמניג!
דוח וקולנט דיר ערבמחשׁ מיכער היינע זעבען קינדער, דיר מיט המבע
פֿון היינען ומן (פֿכֿס), ממלע מיהר הערן גענייגט, מין דער תורה נחשׁ
למַכְנֵה־הַחַיִּים דמחשׁ יום וקולנט פֿערסטעהען קמניגען מיהרע טעמין חונד
מלות, סענקע יום מיר לו געוונדען חונד למגען ימהרען, חונד יום וקולנט
חוץ זוכה ויין, פֿערמחשׁ קינדער לו המבען, ערפֿילט מיט תורה, חמשה
חונד ירחט טמין, וועלכע דיר, גמט! חונד מלען פֿערמחשׁ זענען ומהל
געפֿולט: היינע. אָם יום מן ומסר המבען מין דיינען מיהרען חונד מין
דען מיהרען מלער זייטע, מיט דענען יום מוהגעהען ווערדען; ויח יום
מלע פֿער מלען מיט עין הרע, פֿער דעס ילד הרע חונד מלען בקוען
למַכְנֵה־הַחַיִּים, וועלכע מין דער וועלט יד לו ערמיהגען פֿעלגען. אָם מיט
מיט היינען ומן יום ערלעבען לו למגען ימהרען, דעם יום מלע נמך
לעבען וקולנט נמך היינען חונד היינע מַכְנֵה־הַחַיִּים טמין: חונד עו וקולנט יום
קיו קיר פֿון חונדערן קינדערן ביח חונדערט לעבען סטערבען. — אָם
מין געבעט ניצט חונדערפֿילט, דען דוח ערהערט דמך יעדען, דער דיר
מין ומהרהיט מַכְנֵה־הַחַיִּים; וקולנט ערהערט חוץ מיט, חונד ווענדע דיר לו היינע
תַּלְוֹת, דיר מיט בעטע פֿער דיר חונד דיענע לייט; עאפֿעמאָגען עו זעברייך,
חונד טהוע נמך דיינער ווייהייט, ויח מיט דיר מַכְנֵה־הַחַיִּים. — עו וקולנט

מללען גזירות רעות, פֿאָר זיידען חונד לרות, פֿאָר דען האַרדען דער טונחין חונד פֿאָר וואַחוות. בעהיטע חוץ זיך, זיינען מן חונד זיינע קינדער פֿאָר זיינער זיתה וטובה, פֿאָר מללען זיני עין הרע חונד פֿאָר דען ילד הרע. דוח ומללען: חונדערע דענקען חונד חונד מנסרעייבען לו גוטען יאָהרען חונד לו ומללען זעבען. דען לו דיינער הילפע האַפֿטע חוץ חונד מללען, ומן דח זעבט חוץ דער גמלען וועלט. ערהערע חונדערע תּפֿלות לו יעדער לייט, גלייכווייז דוח ערהערט המוט דוח תּפֿלה פֿאָן זינסה מלך יהודה, פֿערט טוהקע דחונדעלען ניכט חונד ומס חונד ניכט לער חוונדעהען; דען דוח בייט גמטט, דער דח ערהערט מללע געבעטע דערער, דח דוך מללען זיט גמלען הערלען — מן וכן יהי רלן.

יך * דיעזע תּפֿלה ומן מללע טמגע בכונה ומגען נאָך דען געוואַלדען ביטטען. יהי רלן מללעך. ען ומללע זיין דער ווילע פֿאָר דיר גמטט! זיין גמטט! חונד גמטט זיינער עלטערן! דחס דוח זיך יעדע לייט דען רעכטען וועג פֿיהרען, חונד זיך בעהיטען ומללען פֿאָר דען פֿיער כתות, וועלכע ניכט וואַה זינד דוח הייליגע שכינה לו זעהען: דוח ערזטע כתה בעסטעהט חוין דענען, וועלכע חנופה חווינדיגען, דוח לוויטע חוין דענען, וועלכע סקריס ומגען, דוח דריטע חוין דענען, וועלכע מלסיות חווינדיגען חונד כול פּה רעדען, דוח פֿיערטע חוין דענען, וועלכע זינות חונד לסן הרע רעדען! חונד בעהיטע חונד חוץ פֿאָר מללעווייז זיידען חונד במוען בעגענוגען, פֿאָר חרב ורעב, פֿאָר ומסער חונד פֿיער, חונד פֿאָר גולניס; ען זיין חין דער סטערט מרער חוץ דען פֿעלד, בעהיטע חונד פֿערנער פֿאָר לער, מיכרעהיפט פֿאָר יעדען במוען, ומפֿיר זיך חונדער הערן פֿירטעט, חונד גיב חונד חונדער פּרנסה בכבוד מהנע ומרגען, ווייז חוץ חריכות יזיין וסיני; דחס וויר חונדער ימהרע חונד טמגע חוילעבען חונד חונדערע לייט חין עהרע חונד פֿריידען לוכריגען ומללען. טיקקע חונד קיינע ומרגען, קיינע ומגוט חונד קיינע קרמקונגען לו, וועדער זיך, נאָך זיינען מן מרער זיינען קינדערן חונד מללערוומנדטען, חונד ומס זיך וואַה זיין, זיינע קינדער לו ערליעהען לתורה לחופה ולמעסיס טובין, חונד ומס זיך פֿיעל פֿריידען מן דען זיינען ערלעבען. מלך רחמיס! במרהערגער פֿמטער! טיקקע חונד הילפע חונד טרמט, גיב חונד פּרנסה, חונד ומלע, דחס וויר געטפֿיינעט ווערדען פֿאָן דיינער מילדען טרייען האַנד חונד ניכט פֿאָן דער גוטטהאָטיגען האַנד זיינע ווענטען, דחס זיך חונדער פֿיינדע ניכט זיבער חונד פֿרייען חונד נקמות מן חונד ערלעבען ומללען; חונד ומס ניכט זיבער חונד העררשען דען ילד הרע, דחמיט וויר ומללען פֿאָר דיר בעסטעהען קמנען לו בעפֿלוגען דוח תורה חונד מלות; ווייז ומלה מלך סאָן פֿיעלע עבירות געטהען המבע. — וועה זיך! מלך בין ותורה חונד בעקענע זיינע גמטע חטמיס, עונות ופֿעסיס, דוח מלך בעגמקנען המבע געגען דינען הייליגען נחמען מללע טמגע זיינע זעבען. — מל סדי! מל רחמיס! מלך בין פֿמללע זינדען חונד דוח בייט פֿמללע גמערע חונד במרה הערליקייט; דעסוועגען ביטטע מלך דרך, זיבער גמטט! דחס דוח זיך ווחל זיין ומללען מללע זיינע זינדען, חונד גיב, דחס מלך פֿערשטמנד המבע, נאָך ותורה לו זיין פֿאָר זיינען טמך. חונד זיין חונד מינמער דו

וְכָל זֶכֶת, דְּמִשִּׁית וויר פֶּחָר דִּיר יִחְלָלֵן בַּעֲטֻטָּהֶען קִמְנֵעוּ, ווען וויר פֶּחָר
דייער וועט טיידען, חוץ לֹ קִמְחֻטֵּן פֶּחָר דען דין הגדול והנורא; חוץ
ערלייגע חונט חימוער חסד ורחמים וועגן דען זכות חונטערער ענטערן.

יח + דיעזע תקנה זאגע וואן יעדען טאג.

אנא חלוי חברהנ! חיד ביטע דיר, גאטס חברהנ! ערניקן וויי גע-
בעט, יאומה דא; וואו מיר פֿאר דיר טאן געבעטעט העכע, מלך דא;
וואו מיר נאך פֿאר דיר בעטען ווערען. ערהערקע מיר, וואו דא ערהערקע
האט דא תפלה פֿון כל ישראל מלך ליט, וואו יא מיר צווען געווען
וואו. דא האט מיהאט כל יעדער ליט, וואו יא מיר מיינער צו
בעהרען העכע, געהאפֿען; אן הילף מיר מיר, מונד ערהערקע מיר, וואו
מיר דיר מרורע מיר מיינען נאטען. ווערען מיר מיינען צו, מונד
מיינע תפלה דא; אן געגעבען יא, מלך וואו מיר האטען מיר קרבן פֿאר
דיר געברעכט; מונד טייערע מונד מלך מונדען וואו לך — מונד מלך.

יִשְׂרָאֵל + דִּיעוּזַת תַּפְלָה וְחֹלָל יַעֲדַע פְּרוּחַ וְתַפְלָה יִינָה, חוּץ לֹה הַמִּכְבֵּן בְּכִיץ

צוריקן צוריקן חוזה תלמיד חכם.

רבונו של עולם ובני להוליד בנים זכרים.

הערר דער גמלנען וועלט! וואס זיך זוכה זיין לו העבען בנין וברין.
ללמוד תורתך הקדושה לשמה בראים פונעם געשעלם.

ד'ח דח (נערנען) וואָלען דיינע תורה, דיינע הייליגען נאמענען וועגען,
חוד וואָלען געזונד זיין חס גוף חוד הייטער חס טבל.

בְּעָלֵי מַדּוֹת מַצּוֹת בִּישָׁנִים רַחֲמָנִים הַזֵּמְלֵי חֲסִידִים:

יח: תלולין מן ירך לוטער גוטע זדות המבין חומר העשין טובין חוץ
חיביו; בעקדער: תלולין יח דח דריי גוטען חייגעטשעטען (זדות)
לערען, וועלכע דח ליערדע פֿון ישראליזאציע, יח: תלולין טענה פֿעט,
במרה ערליי, חומר ומהלטה קטיג געגן יעדען הענטען יין.

וַצְדִּיקִים וַיֵּרְאֵי אֱלֹהִים בְּאַבְרָהָם וּמִקְדָּשֵׁי שְׁמֹךְ בְּיִצְחָק :

יח: תחלוץו פֿרעקן חונד גאטטעזפֿירטאג יוין, וויר עז חברהק חבינו עליו
הטולק וואר, חונד דיין נאמע תחלו דורך יח געהייליגט ווערדען, וויר עז
חיט געהייליגט ווערדען דורך יחלק עליו הטולק.

וְהַתְּמִימִים יוֹשְׁבֵי אֲזָחָלִים פִּיעֶקֶב וּמַאֲמִינִים בְּלֵב שְׁלָם:

יח: תולטן פלייסיג מיט בית המדרש ויין חסד תורה לו לערנען, ויח
יעקב חביבו עזריה העלון; חסד יח: תולטן יח: גלייבן מיט מיהרעם גמל
לען הערלען.

בְּכָל תּוֹרַת מֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם וּבִנְבִיאִים הַקְּרוֹשִׁים.

ויהי מקלען גלויבען דיז געמאלע תורה פֿון אטע רבינו עזר הסלון, מוה
מלענע, וואו דיז הייליגע תורה מוה דיז הייליגען כביחין געזאגט האבען.

וַיַּחֲכִמֵי הָאֱמֶת וְתוֹרָה שְׁבַע עַל פֶּה.

חונד מלוע, ומה: חונדע חכמי החות וברוכה געמאכט העבען, דמז
חיות דוח תורה טבעל פה, וועלכע דוח תנאים חונד חונדעמאכט געמאכט העבען.
יְכַל מַצּוֹת הַדְּבָרָן יִקְיטוּ בְּאִמּוֹנָתָם מִי יָמָן וְהָיָה לְבָבָם.

חונד מלוע חלות דרבנן, וועלכע חונדעמאכט חכמי חונדעמאכט וועלכע געוועזען,
יְחַלְלֵן יום המלוע חונד בעמלונג; חביעהויבט: יְחַלְלֵן חיהר הערן פֿיעל
קמלעט העבען לו דיינעם הייליגען דיענוט, חונד לו בעמלונג, ומה: חין
דיינער הייליגען תורה געטריבען: טענהט.

בְּמִי שֶׁהָיָה לִבָּב יִשְׂרָאֵל בְּשָׁעָה שֶׁעָמְדוּ עַל הָר סִינִי וְעָנּוּ וְאָמְרוּ:

וויח דמז הערן פֿון כל ישראל ומה, לור לייט, מלז יום געטעמאכט וינד
ביי'ן בערג סיני, חונד דוח תורה חקל לו יין; דמלז: יְמַטֵּעַן יום חוט
גמלעט הערלען:

בַּל אֲשֶׁר הִבֵּר יְיָ גַּעשָׁה וְנִשְׁמָע. וְלֹא יִבְעֹטוּ בָּנִי.

מלוע, ומה: גמט דער מלועמלטיגע געמאכט העט, וועלכע וויר טהון
חונד בעמלונג. — חונד: יְחַלְלֵן חיינע קינדער ניכט וועדערשפענוטיג ויין
בְּקוֹל הַזְּרִים וּמִזְרִים אֲלֵא מְכַבְּדִים וִירָאִים אוֹתָם.

געגען חיהרע עלטערן חונד לעהרער; יְחַלְלֵן יום: יְחַלְלֵן דמלזען
חין גרמסען כבוד המלוע, חונד עהרפֿורכט פֿון חיהנען העבען.

וְהָיוּ לָהֶם אֲזִנִּים שׁוֹמְעוֹת תּוֹכַחַת חַיִּים וּבִקְרֹב חֲכָמִים יְלִינוּ.

חונד חיינער קינדער הערן חונד פֿהרען: יְחַלְלֵן חיהמער גענייגט ויין
חויפלונגהען דוח לורעכטוויינג חיהרער לעהרער, חונד חוט תלמיד
חכמים חונד לורדיק: יְחַלְלֵן יום חונגמג העבען; דמלז: יום יעדע לייט
חיהרע חעטיגן טויבן לערנען יְחַלְלֵן.

וְהָיָה לָהֶם לֵב רָחֵב וְשֹׁכֵל טוֹב וְזִכְרָה טוֹבָה וְקִיָּמָה.

יום יְחַלְלֵן פֿערנער העבען חין הערן פֿון פֿערמאכט לון ערלערנען
דער תורה, חונד חיינען גוטען ריינען טכל לו פֿערטעהען דיינע לעבע
תורה חונד חלות, חונד חיינען גוטען זכרון, דמלז: יום יעדע יְחַלְלֵן.
לְשִׁמּוֹר הַחֲקֻמָּה לְעִבּוּרָתָהּ, וּבְרִיאִים בְּכָל אֲבִירָהֶם כְּרִי לְהַשְׁתַּמֵּשׁ
בָּהֶם לְעִבּוּרָתָהּ:

יום יְחַלְלֵן בעניטלען חיהרען פֿערטעמאכט חונד חיהרע חכמת לו דיינעם
הייליגען דיענוט, חונד: יְחַלְלֵן מלז לייט דענקען מן דיינע הייליגע תורה,
חונד יום יְחַלְלֵן חיהמער געווד חונד פֿריט ויין; דמלז: יום פֿערריכטען
קמלעט דיינען הייליגען דיענוט.

בְּלֵב שָׁלֵם בְּאַהֲבָה וְחֶשֶׁק וְרִצּוֹן בְּתוֹרַת יְיָ.

חוט חיהרען גמלעט הערלען; חוט לעבע, לונט חונד ווילען: יְחַלְלֵן יום
חוימלען דיינע הייליגע תורה.

וְהָיָה יוֹמָם וְלַיְלָה וְלֹא יֵצֵא עֲלֵיהֶם שֵׁם רַע לְעוֹלָם.

חונד חין דיינער תורה יְחַלְלֵן יום לערנען טמג חונד נחמט, חונד עו

יחולו כיצט חויל יום חזיקתו חזק מן חיהרעט זעבען חזין טפן רע קרער
חזין בריע: קול חס וסלום;

רס יהיו אהובים למעלה ונחמדים למטה וכל רואיהם יכירום כי
הם זרע ברה יי, ויאמר עליהם: ברוך שנה ילד, ברוך שנה גדל.

ומדערן ויח וזולען געזוכט חזר געלעבט זיין, דאן דיר געטט! מיט
היוזעל חזר דאן דען מענטשן חויל ערדען; דמזיט מאלע, דחזייע קינדער
זעהען ווערדען, גלייך ערקענען וזולען, דמס יח דאן געטט געזעגענט
זינד, חזר וזולען חויל יום זעהען: געזעגענט זינד דחזייע ערטערן, דחזי יום
געברעטען, געזעגענט זינד דחזייע ערטערן, דחזי יום ערלעגען המבען.
ויהיו בני כעץ שתול על פלגי מים אשר פרו יתן בעתו.

חזר חזייע קינדער וזולען זיין ויח חזין בויט, דער געפאלענעלע חזייע
מן חזייעטן במקד, וועלכער דריכטע גיבט מן זייער לייט.

ועלהו לא יבול וכל אשר יעשה יצליח.

חזר דעסען בלעטער ניכט לו פריה וועלען, חזר מן זולען חיהרעט
עסקיטן חזר מעסיטן וזולען יום גליקליך זיין.
ויהיו בני כשתלי ותים סביב לשלחני.

חזר חזייע קינדער וזולען זולע לייט חזן חזייעטן טיט געפאלענעלע זיין,
וויח יונגע לזויגע חזייעטן קלויזען.

ותאריה נא ברחמי הרבים שנותי ושנות בעלי ושנות בני.

מלומדטיגער געטט! דערלעגעטע מיט דיינער גרעסען גאנער חזר
במרהערליגקייט חזייע ימהרע חזר דחזייע ימהרע חזייעטן וזולען חזר
חזייער קינדער.

ותזכה אותנו שיגדל על ברבנו דור רביעי. וקים בזרענו

חזר דחזייע זולע חזן זעסען זוכה זיין, דמס חויל חזייעטן טמס וזולען
געברעטען חזר ערלעגען ווערדען דעיר דורות; חזר עז וזולען בעסטעמטיגט
ווערדען מן חזייעטן קינדערן,

ברכת אברהם אבינו עליו השלום: בזה יהיה זרעה.

דחזי ברכה דאן חברהטן חזייע עזן השלום, דמס דחזייע חזייע געזעגענט
המז, דמס זיין זעסען זיך זעהרען חזר זיך דעילן זיין וזולען, ויח דחזי
טעערנע מן היוזעלען.

ונזכה לגדלם בארץ הקדושה בקדשה ובטהרה.

חזר וזייר וזולען זוכה זיין, חזייער קינדער לו ערלעגען מן חזן ישרח
דעטן הייזען זוכה, מיט הייזעקייט חזר רייכהייט.

וביצחק יקרא להם זרע קדש טמע להתפאר, ובברכת יעקב יירשו
גחלתם בלי מצרים, ויהיו מעטרים בכתר תורה.

חזר חזייע קינדער וזולען געזעגענט ווערדען מן הייזעקייט זעסען

גלוייהוים חונער גמטער ילחק עו געווענען מיט, חונד דים פלומלען ווייז
כעז נחמטע: וואלען ביים יעדעס נאך חונד ריהק פירער; ויח וואלען חונד
געזעגנעט ויין וויט דער ברכה, וואויט יעקב חבינו עליו השלום געזעגנעט
ווארדען מיט, וויט חיינען ערשטעוילן קהנע גרענלען, חונד ויח וואלען
געליערט ויין וויט דער קרמנע דער תורה.

לפנות הרבים לשם שמים ולא בגאווה, ויהיו מבורכים בפעשירות.

דמס ויח וואלען זוכה ויין, וואוידען לו ווערדען, חונד זוכה רביס לו ויין
וויט דער תורה, דיינע: וויילגען נחמטע: וועגען, נאכער ניכט חזילה חווי
גמוה; חונד וואלען ויח וואוהעמבער ויין.

שלא יצטרכו להלואת פשוך נדם ולא לידי מתנת פשוך נדם.

דמס ויח ניכט בערירלען חיינער וואויהע קרער חיינע: געסענקען
פון חיינען ווענטען.

ויהיו כהנים משרתי יי פאז בני דוד בתיים היו וקמו שכתוב:

ויח וואלען חונד חין דער גמטעווארט ויח לו: וועהען, דמס ויח וואלען
עו געביהרט חיהנען דים כהונה; ויח וואלען נאמליך דיענער גמטען
ויין, וויח עו ווארען דים קירער פון דוד האלד, חונד וויח חין פסוק
געשריעבען שטעהט:

ואתם כהני יי תקראו, ויהיה פתך שם טוב עולה על גביהן.

חיהר וואלען געמאכט ווערדען: כהנים, דיענער גמטען: — חונד
ויח וואלען דען גרמסטען טווקק המכען נאמליך חיינען סען טוב, דער מעהר
ווערטה מיט, וואו וואלע קרמנען, חונד חיהר סען טוב וואלע ווייט חונד ברייט
געהערט ווערדען.

ולא ישלוט בהם יצר הרע ולא עין הרע פמו יוסף הצדיק עליו השלום.

עו וואלע ווערער ילד הרע, נאך עין הרע חיהנער ויח העררעטען, וויח
קיינע: פון ביידען, געהעררעטען המט חיהנער יוסף הצדיק עליו השלום.

פמו שכתוב בתורתך הקדושה שפרך יעקב לבניו של יוסף:

וויח עו געשריעבען מיט חין דיינער וויילגען תורה, דמס יעקב חבינו
עליו השלום געזעגנעט המט דים קירער פון יוסף הצדיק, דמס ויח יד
וועהרען וואלען, וויח דים פיסע חין וואסער — ער המט חונד לו חיהנען געמאכט:

הפלאה הוצא אותי מכל רע יבנה את הנערים ויקרא בהם שמות

ישם אבותי אברהם ויצחק ויהיו לרוב בקרב הארץ.

דער וואלד, דער חיד ערלומט: המט פון וואלען במוען, וואלען חונד בע
חישען דים וואלען, חונד וואלען ויח בעהיטען פאר וואלען במוען, חונד ויח
וואלען נאך חיינען נחמטען חונד דעס נחמטען חיינער ענטערן חברהן חונד
ילחק געמאכט ווערדען, חונד דער וואלען חיהנען בייחטעווען.

ותצילם מכל חלים ונגעים רעים המתרגשות לבוא לעולם.

חונד דים וואלען ויח בעהיטען פאר וואלען קרמנען, פאר וואלען
במוען פומגען חונד פאר וואלען במוען בעגעגניסען.

וְכָרָה אֶת לַחֲמֶם וְאֶת מִיָּמָם וְקִים בְּנוֹ מִקְרָא שְׁכָתוֹב:

חונד דוח וקולט זעגנען מיהרע טפיינע חונד טרענק מיט קולטן זעגן
מאגנען, חונד וקולט בעסטשטיגען מן וויינען קינדערן דען פסוק:
אֲשֶׁר בָּנִינוּ בְּנִטְיָעִים מְגִדָּלִים בְּנִעְרֵיהֶם בְּנִזְתִּינוּ בְּנִזְזִית מְחַטְבֹּת
תִּבְנִית הַיָּכָל.

חונדערע וקחנע ווערדען זיין גלייך פֿלומלען, וועלכע חוילטפֿרעמען מן
מיהרע יוגענדקערמפֿט, חונד חונדערע טפֿשטער ווייל דוח וויינקעלעכערונגען
מין סטיינערנען פֿלומלעטען.

אָנָּה יִי אֱלֹהֵינוּ זָכְנוּ לְקִים סָה שְׁצִוְתָנוּ בְּתוֹרַתְךָ הַקְדוּשָׁה:

מיך ביטטע דיר גמטט! מיין גמטט! וואס מיך וואס זיין לו המלטען
ווייל דוח חונד געבטטען הקוט מין דיינער הייליגען תורה:

וְלִמְדַתְּם אֶת בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם יְקִים כִּי מִקְרָא שְׁכָתוֹב:

חונד מיהר וקולט (והערען מיהרע קינדער וויינע תורה חונד מלות דוח
מיט זיך וויסען וקולטן לו המלטען וויינע געבטטען. — חונד מן מיר ווערדען
בעסטשטיגט דער פסוק:

וְדַבְרִי אֲשֶׁר שִׁמְתִּי בְּפִיךָ לֹא יִמְשֻׁוּ מִפִּיךָ וְרַעַף וּמִפִּי זָרַע
זָרַעךָ אֲמַר יִי מַעֲתָה זָעַר עוֹלָם.

חונד וויינע רעדע, דוח תורה, דוח מיך געלעגט הקבע מין דיינען חונד,
זקל ניכט מִבְּקִימֵנוּ, ווערדען פֿלון דיינען חונד, נאך פֿלון דען חונדען
דיינער קינדער (זיך הקט גמטט געמאכט) פֿלון יעלטט ביי עוויג.

וַיְהִיו בְּנֵי מִזְרֵי הַזָּרָאִת כְּשִׁרֹת בְּיִשְׂרָאֵל לְשֵׁם שְׂמִים.

חונד וויינע קינדער וקולטן זיין מורי הורחות, דוח הייסט, זיך וקולטן
מאנטער יסרמל פֿלון גמטטען וועגען מין מיסור והיתר פסקינ געבען.

וְלֹא יִכְשְׁלוּ בְּהוֹרָאָתָם וְלֹא יִמּוּ יָמִין וּשְׂמָאל מִדְּרֹךְ הַיָּשָׁר.

חונד זיך וקולטן ניכט פֿעהלען חונד סטרוילען מין מיהרער הורחה
חונד וקולטן קולט טמגע מיהרע: זעבענ: באייבען מויל דען רעכטען וועג
ניכט מבלווייבען רעכט: קדער זינק: פֿלון דיינען הייליגען מלות חונד פֿלון
רעכטען וועגען מיבערהויפט.

מִכָּל דָּבָר שֶׁקָר יִרְחִיקוּ וְלֹא יִמָּצֵא בָּם מוֹם.

פֿלון זיגען חונד וקחנע: מנדערן פֿלומטהייטען וקולטן זיך זיך ענט
פֿערנען; ע: וקולטן מן מיהנען ניכט געפֿונדען ווערדען מירגענד מין מוס.

וְלֹא מִדָּה רָעָה מִקְמָטִים וְעַד גְּדוּלִים וַיְהִיו בְּנֵי מֵאוֹתָם שְׁכָתוֹב בָּהֶם:

חונד קיינע וואס רעה חס וסאונ פֿלון דער גרמסטען ביי לור קליינטען
חונד וויינע קינדער וקולטן זיין דימיעניגען, פֿלון דענען מיט פסוק טעהט:

מִי יָגוּר בְּאַהֲלָהּ מִי יִשְׁכֹּן בְּהָר קָדְשֶׁךָ.

ווער מיט ווירדיג לו וקחנען מין דיינען לעלטע? (דוח הייסט מין

אטכו), חונד ווער מיט ווירדיג לז רוחען חוץ דעם הייליגען בערגע שון
דיינעם בית המקדש?

חולד תמים ופועל צדק ורזר אמת בלבבו לא רגל על לשנו.

דער חויריכטיג מיט גוטט מיט, לויטער גערעכטיגקייט חויריכט,
חונד רעדעט מיט וואהרהייט פֿאָס הערלען; דאָ הייסט, ער רעדעט חויריכ־
ריכטיג חונד וויינעט ער מיט דעם הערלען ניכט פֿאָס, ער בריינגט קיין
רבינות מן חונד רעדעט קיין לטון הרע.

לא עשה לרעהו רעה וחרפה לא נשא על קרובו.

ער טהוט וויינעם חבר קיין בקווע חונד קיינע חרפה מן, חונד וואָטערט
ניכט וויינעם קרוב, דאָ הייסט, ווען ער זעהט, דאָס זיין פֿריינד וואָס
חונדעכט טהוט, ערמאָהנט ער מיהן, וך דאָס וואָס נאָכער מיהן
ניכט בקווע; נאָכעמגען קאָס; דאָמיט, ווען ער מיינען פֿאָרערן מיבער מיין
חונדעכט לז רעדעט טעטלען, וואָס ניכט וואָס קאָנען: וואָס דאָס דאָס
דיינעם קרוב ניכט לז רעדעט געטעלען? וך מיינע חרפה קאָס וואָס מיהן
ניכט מנהגו, ווייל ער בחמת וויינעם קרוב וך ערמאָהנט דאָס. — דער
וואָס, דער דיעו טהוט, מיט רחמי לז וואָסען מין גאָטעטע לעט, וך חוץ
וואָסען וויינע קינדער זיין, דאָס וועבער וואָסעטעגער גאָטעט!

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שאוליד בנים ובנות ולא
ימות אחד מבני בחיי.

ע: וואָס זיין דער וואָס פֿאָר דיר גאָטעט! מיין גאָטעט! חונד גאָטעט מיט
נער עלטערן! דאָס חוץ געבאָרען וואָסעטעגער, חונד טאָטעטער, חונד ער
וואָס קיינע טעטערען ביים וויינעם לעבען.

ולא בחיי בעלי ולא ימות אחת מבנות בחיינו.

חוץ ניכט ביים וויינעם וואָסעטעגער, חוץ וואָס קיינע פֿאָס חונדעט
טאָטעטער טעטערען וועדער ביים וויינעם לעבען, נאָך ביים וויינעם וואָס
נער לעבען.

ואקח נשים לבני ולא ימותו נשיהם מקוצר שנים.

חונד חוץ וואָס ווייבער בעקאָממען פֿיר וויינע וואָסעטעגער, חונד מיהרע ווייט
בער וואָסעטעגער ניכט טעטערען נאָך קורלען ימיהרע חלילה.

ואזכה להשיא בנותי לאנשים הגונים צדיקים ותלמידי חכמים.

חונד וויר וואָסעטעגער חוץ זוכה זיין, לז געבען חונדעטען טאָטעטערן וואָסעטעגער,
דאָס דאָס זיין וואָסעטעגער חונד ערמאָהנט לויטע, לדיקטן חונד תלמידי חכמים.
ולא ימותו בעליהן חלילה בקוצר שנים רק יאריכו ימיהם ושנותיהם
לאורך ימים ושנים. ולא יפסוד בעלי בבחורתי.

חונד מיהרע וואָסעטעגער וואָסעטעגער ניכט חלילה טעטערען נאָך קורלען ימיהרע;
וואָסעטעגער וואָס וואָסעטעגער וואָסעטעגער וואָסעטעגער וואָסעטעגער וואָסעטעגער —
וואָסעטעגער גאָטעט! פֿערמאָגערע חוץ דאָס וואָסעטעגער וואָסעטעגער, דאָס

ער ניכט חלילה שטערבען וואָלן נאָך קורלען ימיהרען; געדערן וויר וואָלען זוכה וויר
מיט מיינמאָדער לויף וואָלען ביים חזונערן קינדערן מין גרמסען פֿריידען.

**יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתּוֹמִין לְכָל בְּנֵי אֶת בֵּת
זוגו וְלְכָל אֶחָת מִבְּנוֹתַי אֶת בֶּן זוגוּהוּ.**

עו ייח דיון וואָלען, גמטט וויר גמטט! חונד גמטט וויינער עלטערן! דמס
דוח וואָלען בעסטערען יעדעס וויינער וואָלען וויינער רעכטע בת זוג, וואָלען
דוח וואָלען גמטט מיהאן בעסטמאסט המוט, סמן מיטן מלמאג וויינער
ענטסטעהונג מיטן מוטטערלייב; חונד וואָלען וויינער טמקטערן וואָלען דוח
חויך בעסטערען, יעדער מיהרען רעכטען בן זוג.

הַמֵּיוֹתָד לְכָל אֶחָד מֵהֶם, וְלֹא יִקְרִיטֶם אֶחָד.
וואָלען דוח וואָלען גמטט! מיהאן בעסטמאסט המוט, עהע וויר
נאָך וויר ערשטמאסט וואָלען; חונד עו וואָלן קיין מנערער מיהאן לופמא
קמממען חונד מיהרען בן זוג וואָלען גמטט.

וְלֹא יִדְחוּ מִפְּנֵי אֲחֵרִים, וְיִגְדְּלוּ בְנֵי וּבָנוֹתַי בְּשָׁעָה טוֹבָה וּבְמָזָל טוֹב;
חונד וויר וואָלען ניכט חלילה פֿערשטמאסט וואָלען; וואָלען מנדרער —
מיבערהויפט וואָלען וויינער וואָלען חונד טמקטער געמקערען וויר מין מיינער
גוטען טעה חונד מין מיינען גוטען מין.

יַעֲשֻׁלוּ הַכֹּל לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה, וְזֶכֶד בְּכֵי חַיִּי וּמְזֻזֵי רְוִיחִי.
וויח וואָלען וואָלען חונטערנעהמען לונג גוטען חונד לונג; עגען חונד וויח וויח זוכה
מיט קינדערן וואָלען וואָלען אָבען וואָלען; חונד וואָלען וויח וואָלען וויח בכבוד,
דמס וויח מיהרע פֿונסעה הממען וואָלען ברויח בנות ובהיתר פֿון דיינער הממד.
וְלֹא יִהְיֶה לָהֶם מְזֻז וְטָרָף בְּבֵיתָם, וְתַצִּילֵם מִמָּאוֹרְעוֹת קְשׁוֹת.

עו וואָלען מיהאן ניכט וואָלען פֿונסעה פֿיר מיהרע הויגעווינער וואָלען וואָלען
וויח אָבען וואָלען; חונד בעהיטע וויח פֿון וואָלען מיכאן ערמינגיסען.
וּמִמְקָרִים רָעִים הַבָּאִים לְעוֹלָם, וְתַצִּילֵם מִיַּצָּר הָרָע.

חונד פֿון וואָלען בותען לופמאסט וואָלען וואָלען מין דוח וואָלען קמממען, וויח
חויך פֿון דעס יזר הרע, דמס ער וויח ניכט פֿערלייטען וואָלען לונג וויינער.

וְתִשָּׁבֶן בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ אֲהָבָה וְאַחֻזָּה וְרַעוּת וְשְׁלוֹם וְכֵן בֵּין כָּל קְרוֹבֵינוּ;
וואָלען חויך וויר לויטען מיר חונד וויינען וואָלען, וויח חויך לויטען וואָלען
חונד ווייב ביים וואָלען וויינען קינדערן, לויטער פֿערטמאגליכקייט, אָבען
חונד פֿריינדמאסט; וואָלען חויך לויטען וואָלען חזונערן פֿערמאגטען.
וְנִזְכָּה לְזֶזֶן אֶת בְּנֵינוּ בְּקִנּוּתָם בְּכָבוֹד בְּלִי חֲרָפָה וּבְזִיוּן.

חונד וויר וואָלען זוכה וויר חזונער קינדער לויטערמאסטען וואָלען וואָלען וויח
נאָך קיין יזר, מיט גרמסען בכור, מיהאן טמקטען.

וְתִהְיֶה תוֹרַתָם אֲמֻנָתָם בְּכָבוֹד וְיִבְלֻ יְמֵיהֶם וְשָׁנוֹתֵיהֶם בְּנֵעִים.

חונד וואָלען מיהרע טהון וואָלען וויר נאָך תורה וזלות חונד לויטער וועטען טובין
בכבוד, חונד וויח וואָלען מיהרע ימיהרע לוברינגען מין פֿרמאליכען אָבען.

בתורה במצות ובמעשים טובים ומלאכתם וכל עסקיהם יתברכו
ולא יצטרכו לבריות.

מין תורה מלות חזר מעטין טובין, חזר מין מן מיהרע מלמה
חזר מלח וזמן ומלען וזח מלח וזין מן מיהר לעבטמך, דמס וזח קיינע
מעטען מונטערסטילונג בערירען ומלען.

ואתה לראותם בשמחה ולא יהיה בהם עקר ועקרה ומשכלה.

חזר מין ומלן זוכה וזין מן מיהנען שמחות לו ועהען, חזר מין ומלען
מייטער זוכה וזין שמחות מן מיהרען קינדערן לו ועהען, חזר עז ומלן חזר
מין מיהנען קיינע מונדלרובמקרייט חס וסלון וזין, מדער מיינע דוח
מיהרע קינדער ניכט מוויטרמגען ומלען, מדער דוח חס וסלון מפיל ומערע
מער דער לייט; ומדערן מיהרע פרוכט ומלן געוועגעט וזין פון גמטט.

וימצאיו חן ושלל טוב בעיני אלהים ואדם.

חזר מין ומלען פינדען גמערע חזר לייטוויגקייט מין גמטטען מויען,
חזר מין דען מויען ומלער מעטען מיט דענען וזח מוועגעהען מויערען.

ולא נעזוב אותם ביד אחרים חס ושלום:

חזר מין ומלען מונדער קינדער ניכט חס וסלון פערלומען מין פערמערען הקצ
דען; ומדערן, דוח ליעבער גמטט! ומלען חזר ביח מיהנען לעבען ומעטען;
ותחזק לבם שיהיו שומעים בקול אביהם ואמם ורבניהם.

חזר דוח ומלען סטערקען דמז הערן פון מיינען קינדערן, דמס
וזח ומלען מנהרען חזר בעפמלגען דוח סטימוע מיהרען פמטערן, מיהר
דער מוטער חזר מיהרען לעהרערן.

וגם קטן ישמע לגדול ויבדרי זה את זה.

חזר דער יינגערע מונטער מיהנען ומלן דען קוטערן פמלגען חזר
מיכערהויפט מיינער דען מדערן בכבוד המלען.

ויהיה טוב ונעים שבתם באהבה. גם תהיינה בנותי נאות ויפות
בעלות חן וחסד.

חזר מין ומלען גוט חזר מייניג מיט מיינמנדער וזין, מיט ליעבע.
מיינע טמטער ומלען חזר וזין היכט חזר מנגענעהן, חזר ומלען פני
דען גמערע חזר לייטוויגקייט מין דיינען חזר מין ומלער לייטע מויען.
ובעלות שכל טוב, ויהיו צנועות צדקניות וחסידות.

חזר מין ומלען חזר מיינען געווענען פערסטמער המבען, חזר ומלען
וזין לזענען לרקניות וחסידות.

ותהיינה מעשרות במעלות ובטהות טבות, ותהיינה שלמות בלי
טום, וברה את מעשה ידינו.

חזר מין ומלען געטמיקט חזר געליערט וזין מיט לויטער קמטליכען
מדות טובות, חזר ומלען ניכט מונגעלמגען וזין; ומדערן מוועגער ליכטיג

לו הויע בלייבען, דען דער כבוד פֿון חיינער בת ישראָל חיוט, ווען זי
 לו הויע בלייבט, מונד זיך ליכטיג חויפֿהירט. זיח וואָלען מויד חיינער
 געוואָרען מונד גוט געוואָרענען גוף האָבען, דאָס זיח חילאָ קיינען מונד
 האָבען. — מוואָלענדיגער גאָט! זעגען דיח ווערקע פֿון מונדערן האָבען
 דאָס וויר גליקליך זיין וואָלען, וואָהין וויר מונד קעהרען מונד ווענדען,
 פֿרי שוואַכע לחרבות לַבְּנֵינוּ מַהֵר וּמָהֵר פֿראַי לַבְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

דאָס וויר מונד זיין וואָלען מונדע קינדער ריינליך פֿערזאָרגען לו קאָמ
 נען, וויר עו רעכט חיוט לו מיהרען מוואָלען.

וּמָהֵר יֵצֵאוּ פִּירוֹת טְבוֹת בְּנֵים צְדִיקִים וְזָכִים וּמְצֻפִּים לְכָל יִשְׂרָאֵל אָמֵן.

מונד וויר וואָלען מונד זיין, דאָס פֿון מיהנען געבאָרען ווערען ווייטער
 לדיקען, חסידען מונד מוואָהין חזוֹנִים, דיח דאָ פֿרעגן זיין וואָלען מונד
 וואָלען ווייטער מונד רבינן זיין, מוואָלען.

אָנא יי פֿרעמדיה דרבים.

מויד ביטטע דאָ, גאָט! זיט דיינער גרעסען במרהוהעלדיגקייט.

וּבְחֶסְדֶּךָ הַגְּדֹלִים שְׁתַּבְּרֵנִי אוֹתִי וְאֵת בְּעָלֵי פֶ"פ.

מונד זיט דיינער גרעסען גאָטע, וואָלען דאָס רוח זיך וואָלען מונד זיין
 זיך מונד זייענען מוואָלען (פֿלוגי בר פֿלוגי).

לְמַלְאֵת מִסְפָּר יְמֵינוּ עַד מְלֵאֵת שְׁנוֹתֵינוּ שְׂבָעִים שָׁנָה.

לו פֿערזאָרגערן מונדע ימערע מונד טאָגע; דאָס דיח גאָלע למוֹת
 פֿון מונדערן ימערען מונד טאָגען, וועלכע וויר לו זעבען האָבען, דאָס זיט
 זייענדיג ימערע, פֿלוג ווערען.

וְהָיָה אֲהַבָּה תְּמִיד בֵּינֵינוּ וְהָסֵר מֵאֲתָנוּ לֵב רָצוֹ וְהִסְפִּידָנוּת.

מונד עו וואָלען מוואָלען מונד זיין ווייטער זייענען מונד פֿריינדשאַפֿט, מונד
 ווענדען פֿון מונד זייערע פֿערזאָרגענדיקייט מונד יעדען מוואָלען.

וְשָׁלֵא יִפְּלוּ כָּל יְמֵינוּ מִחֲלוּקוֹת וְקִטְמוֹת בֵּינֵינוּ.

מונד עו וואָלען מוואָלען מוואָלען מוואָלען מוואָלען מונד למוֹת, וויר
 מוואָלען וויר זעבען.

אָבֵל נִבְלָה בַּטּוֹב יְמֵינוּ וְהָסֵר מֵאֲתָנוּ כָּל מִינֵי צַעַר וְדָאָה שְׂבָעוּלָם.

וואָלען וויר וואָלען מונדע ימערע מונד טאָגע למוֹת, מוואָלען מוואָלען
 למוֹת, מוואָלען מונד פֿריינד, מונד ווענדען מוואָלען מוואָלען זייערען זייערען מונד
 מוואָלען דאָס דער וועלען.

וְשָׁלֵא תֵּהִי לָנוּ שׁוֹם טָרָה שְׂבָעוּלָם מִטָּרְדוֹת הַזָּמָן.

דאָס וויר גאָר קיינען וואָלען האָבען וואָלען, מוואָלען מוואָלען, מוואָלען
 וועלכע וויר קוואָלען קוואָלען.

וְתַזְכֶּה אוֹתִי וְאֵת בְּעָלֵי לִגְדֵּל אֶת בְּנֵינוּ וְאֵת בְּנוֹתֵינוּ.

מונד זיט זיך זיט זייענען מוואָלען מוואָלען, דאָס וויר ערלייטען וואָלען מונדע
 וואָלען מונד טאָגען למוֹת, למוֹת וואָלען טובינן. מוואָלען.

וְשִׁירָיו בְּנִינוּ וּבְנֹתֵינוּ בְּעָלֵי עֹשֶׁר וְכָבוֹד וְחֲסִידִים וְחֲסִידוֹת, וְלֹא
מִתַּת אֶחָד מִבְּנֵינוּ אוֹ אַחַת מִבְּנֹתֵינוּ בְּתֵינוּ.

חונד וְחֵם חוֹנֵדֶר; וְהֵנֶה חוֹנֵד טַחֲטֵעֶר וְיִין וְיִטֵּעֶר בְּעֵי עוֹסֶר וְכָבוֹד
חוֹנֵד חֲסִידִים וְחֲסִידוֹת; חוֹנֵד עוֹ: וְחֵן כִּיעֻמְחֵר פֶּחֶן חוֹנֵדֶרן; וְהֵנֶה חוֹנֵד
טַחֲטֵעֶרן בִּיחַ חוֹנֵדֶרן וְעֵבֶן טַטֵּעֶרֶבֶן.

וְהַתְּמָלָא מִסְפֵּר יְמֵיהֶם וּשְׁנוֹתֵיהֶם בְּשִׁיבָה טוֹבָה וּבְמִזְל טוֹב.

וְחֵנֶדֶרן רֹחַ: וְחֵן־וֹט רֹחַ לְמַהֵל מִיֵּהֶרֶר יִמְהַרֵּע לֹא חִינֵעֶן גּוֹטֵעַן מְטֵעֶר
חוֹנֵד חִינֵעֶן גּוֹטֵעַן הֵן פֶּחֶן וְעֵרֶדֶן וְחֵסֶעַן.

וְאֵי וּבְעָלֵי (פ"ב) נִגְדָלֶם יַחַד בְּאַהֲבָה בְּחֶבֶה וּבְבְרִיאוֹת וּבְשִׁלּוֹה
וּבְהִשְׁקָט וּבְטַח וּבְעֹשֶׁר וְכָבוֹד לְאַרְיֵכוֹת יָמִים וְשָׁנִים.

חוֹנֵד מִיךְ חוֹנֵד וְיִין וְחֵן (פ"ב) וְחֵן־וֹט: וְחֵן וְיִין, יִחַ וְיִחַ חִינֵעֶרֶב
וְעֵרֶדֶהֶעֶן חֵן וְעֵבֶב חוֹנֵד פֶּרִידֶעַן, וְיִחַ רֹהֵיגֶעַן הֵרֶלֶעַן חוֹנֵד וְיִחַ
טַטֵּעֶר וְכָבוֹד לֹא וְחֵנֶעַן יִמְהַרֵּעַן חוֹנֵד טַחֲטֵעֶן.

אֵתָּה יִי תִזְמֹן לִזְוֹן וּלְפָנֶם וּלְכָל־לָא אֵת בְּנֵינוּ וְלִמֵּן לְכָל אַחַת
מִבְּנֹתֵינוּ כְּרוֹנִיָּה הָרְאוּיָה לְפִי כְּבוֹדָנוּ.

רֹחַ גְּחֵט וְחֵן־וֹט חוֹנֵד כְּעֵטֶרֶעַן, רֵחַס וְיִין וְחֵן־וֹט עֵרֶנְהֶרֶעַן חוֹנֵד
פֶּרִידֶעַן־גֶּעַן קֶחֶנֶעַן חוֹנֵדֶר; וְהֵנֶה חוֹנֵד טַחֲטֵעֶר, חוֹנֵד רֵחַס וְיִין וְחֵן־וֹט
יִטֵּעֶן חוֹנֵדֶר קִינֵדֶר גֵּעֶבֶן קֶחֶנֶעַן חִינֵעַ כְּרוֹנִיָּה, וְעוֹלֵעַ וְיִךְ גֵּעִבְהֵרֶט
חוֹנֵדֶרן כְּבוֹד נֶחֶךְ.

וְתִצִּיל אוֹתִי וְאֵת בְּעָלֵי (פ"ב) וּבְנֹתִי (פלונית ופלונית).

חוֹנֵד כְּעֵטִילֵעַ וְיִךְ חוֹנֵד חִינֵעַן וְחֵן (פ"ב) חוֹנֵד חִינֵעַ טַחֲטֵעֶר
(פלונית ופלונית).

וְאֵת בְּנֵי (פלוני ופלוני) מְכָל מִינֵי פְּרָעָנִיּוֹת וּמְכָל גְּזֵרוֹת קִשּׁוֹת
הַמְּתַרְנְשׁוֹת וּבָאֹת לְעוֹלָם:

חוֹנֵד חִינֵעַ: וְהֵנֶה (פלוני ופלוני) פֶּחֶר מְלֵעַן פּוֹרֵעֲנִיּוֹת חוֹנֵד בְּחֵעַן עֵרֶחִיגִי־סֵעַן,
חוֹנֵד פֶּחֶר מְלֵעַן לְרוֹת וְיִחַ וְעוֹלֵעַן רֹחַ וְעֵנֶעַן הִיחֵגֶעַן־וֹט וְעֵרֶדֶן.

מֵאֲדָם רַע וּמִפְּנֵעַ רַע מִשְׁטָן הַמִּשְׁחִית וּמֵעֵין הָרַע.

פֶּחֶר בְּחֵעַן וְעֵנֶעַן חוֹנֵד בְּחֵעַן בְּעֵגֶגְנִיגֶעַן, פֶּחֶר פֶּרֶדֶרֶבֶעַן, חוֹנֵד
מְלֵעַן חִינֵי עֵין הָרַע.

מִדִּין קֶשֶׁה וּמִבְּעַל הֵין קֶשֶׁה וּמִלְסָטִים וְשׁוֹדְרִים וְשׁוֹלְלִים וְחוֹסְמִים
וּמְכָל אוֹיֵב וְשׁוֹנֵא הֵן בְּעִיר.

פֶּחֶר בְּחֵעַן, הַמְּרֵטֶעַן חוֹנֵד טַטֵּעֶרֶן גֵּעֵרִכֵּטֶעַן, פֶּחֶר מְלֵעַן הַמְּרֵטֶעַן
חוֹנֵד טַטֵּעֶרֶן בְּעֵי רִינִיךְ, פֶּחֶר רִיבֵעֶרן, דִּיעֵבֶן חוֹנֵד וְחֵרֶדֶרֶן, חוֹנֵד פֶּחֶר
מְלֵעַן פֶּרִידֶעַן; עוֹ וְיִחַ חֵן דֶּעַר טַטֵּעֶרֶט,

וְהֵן בְּשׁוֹרָה, הֵן בְּעֵר וְהֵן בְּדֶרֶה, הֵן בְּהֵר וְהֵן בְּבִקְעָה.

חֵרֶדֶר חוֹלֵךְ דֵּעַם פֶּעַר! עוֹ וְיִחַ חֵן וְחֵרֶדֶר חֵרֶדֶר חוֹלֵךְ דֵּעַר טַטֵּעֶרֶט;

עו ויח חוץ דעם בערגע קדער מיטן טהם; חיבערהויפט מן חוץ
קרטען ווי וויר זיין ווערדען.

בין ביים ויין בליזלע, וואסילען טחלים רעים, הן חולי ראשי.

עו ויח ביח טחג קדער ביח נחט — חונד בעטיטלע חונד חוץ קח
חולען בחען קרמקהייטען; עו ויח ח"ו קחפסטאערלען,

וחולי העינים והאזנים והחזה והלב ואשתא צמרתא והשנים.

קדער חויגענשטערלען, קדער קהרענשטערלען, קדער ברוטטוועה, קדער
הערלנוועה, קדער מיין חין קדחת רחמנא זילן, קדער לחסמאערלען

וחולי תחתונת וכל שאר מיני מדה ומחלה הן בחלל הנקבה או
חויז לחלל הנקבה.

קדער דוח קרמקהייט וועלכע הייסט (תחתונת), קדער חקנט מחדע
שטערלען חונד קרמקהייטען; עו ויח חיונענדיג מיטן לייב, קדער חויגענענדיג,
אנא יי אלהי ואלהי אבותי שתמלא כל משאלות לבי לטובה ולברכה.

חיד ביטטע דך, גחטט חיו גחטט, חונד גחטט חיינער ענטערן! דחם דוח: חולען
ערפילען חולע דוח וויכטע חיינע הערלענע לונג גוטען חונד לונג זעגנען,
אל תעמוד שמנה לתפילתי רק יהי לי

חונד עו חול חיינער תפלה ניכט: ענטגעגען שטעהען; חקנדען
חיד חול חקנען

במה ובמה מלאכי רחמים מליצי יושר. וקים בי מקרא שפתוב;
ותגור אומר ויקם לה וגם מקרא שפתוב.

פיען במרהערליגע מלכין חול גוטע פירטערעכער, חונד עו חול מן חויר בע
סטקטיגט ווערדען דער פסוק, דער דח הייסט: דוח ווירט חיינע חקע וויכטען
חונד ויח ווירד דיר געווקהרט ווערדען. ויח חוץ דער פסוק דער דח הייסט:

האירה פנייה על עברה והשיעני בחסדה. יהיו לרצון אמרי פי
והגיון לבי לפניה יי ציני וגואלי.

חם דיין חטולט! זייכטען חוץ דיינען קעכט, חונד חיל חיר נחך דיינער גנחדע —
עו חולען געפחולוג ויין דוח ווקרטע חיינע ווירדען, חונד דוח געדחנקען חיינע
הערלענע קח דיר, עוויגער חיון גחטט! חונד חיון ערוקנער! — חחן.

כ. ריענע תחנה וקנע חחן גלייך ביח דעם חיעטטעהען נחך דעם חקנדעווקטען.

חיד בין מן בערייט, חוץ חיד לו ענפחמגען דוח חוונה פחן דעם
זעבענדיגען גחטט (יתברך שמו), דער דח פערבחמגען חוית חולען, דוח
דח זעבען, וועגען ווינער גחטטען קרושה; חונד חיד גלויבע ומהרהפלט
חוט גחלטען הערלען, דחם דער סחפער, געלחכט ויח ער! חיון עוויגער
גחטט חוית; דעסען חוינהייט ניכט חיהרע: גלייכען חחט, חין קיינערלויח
געשטחלט, ויח דח געשריעבען שטעהט חין דער חיויגען תורה: שטע ישרח
ה' מלחיו ה' מחד. — חונד קהנע חיהן חוית קיין גחטט שעהר. ער

קלויין האט ערשטפֿען מ'זעט דאס פֿערטע וואָס האט מ'זען מ'זען מ'זען
הערטע, דאס ערדע האט מ'זען מ'זען מ'זען. ער האט ערשטפֿען מ'זען
געטפֿען, מענטשן, באהאט, חיות ונפֿות, פֿיסע חונד מ'זען מ'זען מ'זען
פֿון גרמס ביי קלויין, חונד ער שפֿייזט חוץ האט זיינער גרמסען במרהערע
ליגקייט מ'זען געטפֿען. דער חונדערטע עואן האט דער, וואָס וויר
מענטשן וואָהערען, דער הייסט: עואן האט, דער שטעלט עואן; דאָך
פֿירטע וואָס חוץ חין דיעזען שטעלט עואן פֿעל טויזערד חונד טויזערד
געטפֿען, חין וואָלען וואָס גאטטע וואָהערדער חונד זיינע בעהנדערע
חכמה זייעט. יעדאָך האט דיעזער עואן נור מ'זען חין זענען קארליין
געטפֿען געגן דען עואן האגליין, דאָס זינד דאס הייזער, וואָס וואָס
דאס זייערען פֿאָרשטען, דאס לונדן וואָס, חונד מ'זען שטערע, דאס מ'זען
חין דער לופט האגנען דורך דאס גרמסע וואָס חונד קרמסע פֿון האט
חונד דער עואן האגליין חיות ניכט: מעהר מ'זען חין זענען קארליין געגן
דען עואן האלחליין, וואָס דאס וואָס זינד; חונד דער עואן האלחליין
וואָס חיות ניכט: מעהר מ'זען חין זענען קארליין געגן זיין הייליגע
וואָס, געלובט זיין ער מ'זען חונד עואן! זיינע גרמסע חונד הערע
ליגקייט האט קיינען טעור חונד קיינען ערד! — חיד גלויבע חוץ
וואָהערפֿען האט זיינען געלען הערלען, דאָס דער טפֿענער חיות חין
הערר חוברה מ'זען הערען, חונד מ'זען דאס כח חונד גבורה חיות חין זיין
נער האנד חונד ער האט דאס געוואָס לו טהון, וואָס ער וואָס. ער
האט חונד זייעט חונד ווייס מ'זען, חילין דאָס, וואָס דער מענטש חין
זייער וואָס האט, וואָס דאָס ער מ'זען ווייס, וואָס דער מענטש טהון,
ען זיין גוט דער חס וואָס שטעלט. חונד חיד גלויבע חוץ וואָהערפֿען,
דאָס דער טפֿענער יעדען מענטשן זיינען למה גיבט, נאָכדערן דער מענטש
האנדעלט, ען זיין גוט דער חס וואָס בויט; גיבט ער מ'זען זיינען למה
ניכט חוץ דיעזער וואָס, וואָס גיבט ער מ'זען דענעלען, חוץ דער מ'זען
וואָס. ען געטעט קיינען חונדערט, דען ער הייסט: חס חוברה; חונד
חיד גלויבע חוץ, דאָס דער טפֿענער ווירד מ'זען ענדע דאס וואָס ווידער
לעבעדיג וואָס זייער במרהערליגקייט. חוץ מ'זען האט חיד זיינע
האפֿענען, חונד מ'זען חוברה חיד חין נאָס, רוח נאָס; חונד חיד בין
חוץ חיד וואָס זינד וואָס, מ'זען לו דיענען האט געלען זיין, האט גאָס
לען הערלען חונד געלען חונד.

כא. דיעזע תחנה זאגט וואָס חוץ פֿריה גלייך נאָך דען האנדעוואָסען.
אנא האט! חיד ביטע דאָך, גאטט מ'זען ישרא! ערהערע זיינע תשובה,
דאס דאס געלן חיות, חונד פֿערגיב זיין זיינע זינדען חונד זיינע זיסע
טהאטען, דען דאס בויט למה זייער חונד דיעזע גאטע חונד במרהערע
ליגקייט חיות גרמס. למה דעהער זיינע תפֿלה, דאס חיד פֿון געלען
הערלען בעטע, פֿאָר דאָס קאָוואָס, חונד למה חיד ניכט לער פֿון דאָס
מ'זען, דען דאס בויט יח חין במרהערליגער גאטט, דער דאס ערהערט
דאס תפֿלות דער מ'זען; ערהערע דאָס דעהער חיד חוברה חיד. ען וואָס
זיין דיין וואָס, גאטט חין גאטט! חונד גאטט זיינען ענטער! דאָס דאס
וואָס פֿעלען וואָס דאס פֿעלען דער תשובה, תפֿלה חונד במרהערליג
קייט, חונד ערהערע חין געבעט, גלייכויט דאס ערהערט האט דאס תפֿלות

פֶּתֶן מוֹנֵעֵר עֲלֵמֶרֶן: דִּיחַ תְּפִלָּה פֶּתֶן מְבַרְכֵן חוּיָל דַּעַן בַּעֲרָג מוֹרִיָּה, דִּיחַ
תְּפִלָּה פֶּתֶן יִלְחָק, מָלוּ עַר גַּעְבוֹנֵדֶן וּמָר חוּיָל דַּעַן מוֹבֵחַ, חוֹנֵד דִּיחַ תְּפִלָּה
פֶּתֶן פִּיכֶס חוּיָל דַּעַר פֶּעֲרִימִימִלֹּנֶג, חוֹנֵד דִּיחַ תְּפִלָּה פֶּתֶן מִלִּיָּה חוּיָל דַּעַן
בַּעֲרָג כְּרֹאן, חוֹנֵד דִּיחַ תְּפִלָּה פֶּתֶן שְׂמֹחַל חוּיָל מִלְּפִיָּה, חוֹנֵד דִּיחַ תְּפִלָּה פֶּתֶן
דִּוִּד חוֹנֵד זַיִנֶעֶן וְהִנֵּה שְׂמֹחַל חוּיָל יְרוּשָׁלַיִם, חוֹנֵד דִּיחַ תְּפִלָּה פֶּתֶן דִּימִן
חוּיָל דַּעַר לְמִוֵּעֲנִירֹבֶע, חוֹנֵד דִּיחַ תְּפִלָּה פֶּתֶן חֲנִיָּה מִיִּשְׁחֹל וְעִזְרִיָּה חוּיָל דַּעַן
קְהִלְקֶפֶע, חוֹנֵד דִּיחַ תְּפִלָּה פֶּתֶן מְרַדְכִי וְחִסְתֵּר חוּיָל שְׂטֵן הַבִּירָה, חוֹנֵד דִּיחַ
תְּפִלָּה פֶּתֶן מְלֹזֶן לְדוֹקִיָּם חוֹנֵד חֲסִידִין; וְחַ עֲרֵהֲקֶרע חוּיָל זַיִנֶעֶן תְּפִלָּה,
דַּעַן דֹּחַ בִּיטָט גַּעֲרֶעֱט, חוֹנֵד חִיבֹט גַּעֲרֶעֱטִיגִקִּיט. — חוּיָל בִּיטָט
דִּיךְ גָּטֶט! טְהוּע מְלֹזֶן בְּקוּעַן גַּעֲרִמְקֶען חֵב פֶּתֶן זַיִנֶעֶן הַעֲרֶלֶע, חוֹנֵד
גִּיב מִיר חוּיָל דַּעַן יוּן, דִּיךְ לֹ פִירֶטֶען חוֹנֵד דִּינֶע תוֹרָה לֹ הַמְלִטֶען. וְחֵלֶע
חוּיָל וּוִירִידִג לֹ מְלֹזֶן גוֹטֶען וְעֶרְקֶען, חוֹנֵד גִּיב מִיר גוֹטֶען חוּיָל דִּינֶען חוּיָל
חוֹנֵד חוּיָל דַּעַן חוּיָל מְלֹזֶר וְעִנְשֶׁן, פֶּתֶן יַעֲטֹל בִּיז עוּיָג. לֹ דִינֶע
הִילֶע הַפֶּפֶע חוּיָל גָּטֶט! חוּיָל גָּטֶט! חוֹנֵד גָּטֶט זַיִנֶעֶן עֲלֵמֶרֶן מְבַרְכֵן,
יִלְחָק חוֹנֵד יַעֲקֹב! הַעֲרֵר חִיבֶעֱר מְלֹזֶן וּוְעֹט! חוּיָל קְהִימֶע דַּח פֶּתֶר דִּיךְ לֹ
בִיטָטֶען, דַּחֶס דֹּחַ דִּינֶע: כְּהִימֶען חוֹנֵד דִּינֶעֱר בְּמִרְהֶעֲרִיגִקִּיט וְעִנְשֶׁן
מְכַנְעִימֶען וְחֵלֶע חוּיָל גַּעֲבֶעט, דַּחֶס חוּיָל בַּעֲרִיט: גַּעֲבֶעטֶען הַחֵבֶע פֶּתֶר
דִּיר חוֹנֵד דַּחֶס חוּיָל בַּעֲטֶען וּוְיָלִי. תְּפִלָּה מִיר דִּיחַ פֶּתֶרֶטֶען פֶּתֶן
תְּפִלָּה! חוֹנֵד וְחֵס חוּיָל כִּיכֹט לְעִידִיג פֶּתֶן דִּיר חוּיָלֶעֲהֶען. בַּעֲטִיטֶען חוּיָל,
זַיִנֶען וְחֵס, זַיִנֶען קִינֶדֶר, וּוְיָח חוּיָל מְלֹזֶן זַיִנֶען גוֹטֶען פֶּרִינֶדֶע חוֹנֵד
כֹּל יִשְׁרָחֹל, פֶּתֶר דַּעַן הַתִּנֶּדֶען דַּעַר מְבַרְכִינֶען, פֶּתֶר מְלֹזֶן תְּפִסֹּת, פֶּתֶר מְלֹזֶן
לֶען בְּקוּעַן קְרִימְקִיטֶען, חוֹנֵד פֶּתֶר מְלֹזֶן וּוִירֶען. גִּיב חוֹנֵד: מוֹזֶן חוּיָל
מוֹנֵעֵר וְעֶרְקֶען, חוֹנֵד חוֹנֵדֶע כְּהִירוֹג וְחֵלֶע דֹּחַ עֲרֵהֲיִלֶען זַיִט גַּעֲרֶעֱר,
חוּיָל לְוִיטֶר גִּלְקֶה, חוּיָל עֲהֶרֶן חוֹנֵד פֶּרְמִימִיגִקִּיט. זַיִנֶעֱבֶעֱר הַעֲרֵר גָּטֶט! חוּיָל
דִּינֶע הַתִּנֶּדֶע בַּעֲעֶהֲלֶע חוּיָל זַיִנֶען זַיִנֶעֱלֶע, דַּעַן דֹּחַ בִּיטָט חוּיָל וּמְהֶרֶע
גָּטֶט! גַּעֲלֹבֶט זַיִט דֹּחַ חִימֶעֱר חוֹנֵד עוּיָג! — בַּהִיטֶען חוּיָל, זַיִט
נַעַן וְחֵס חוֹנֵד זַיִנֶען קִינֶדֶר, וּוְיָח חוּיָל מְלֹזֶן זַיִנֶען גוֹטֶען פֶּרִינֶדֶע, פֶּתֶר
מְלֹזֶן בְּקוּעַן גַּעֲרִמְקֶען. חוֹנֵד שִׁיקֶע מְסִיחַ בֶּן דוֹד חוּיָל מוֹנֵעֵר טַמְגֶען.
וְחֵס קִינֶע בְּקוּעַן בַּעֲרִינֶדֶען חִיבֶעֱר חוּיָל הַעֲרֶרֶטֶען חוֹנֵד פֶּעֲרִימִטֶען דִּיחַ
בְּקוּעַן רַעֲדֶען מְלֹזֶר דַּעֲרִינֶגֶען, דִּיחַ חוּיָל חוּיָל, זַיִנֶען גוֹטֶען פֶּרִינֶדֶע חוֹנֵד
כֹּל יִשְׁרָחֹל בְּקוּעַן רַעֲדֶען, דַּחֶס חִימֶעֱר בְּקוּעַן רַעֲדֶען כִּיכֹט טַמְדֶען וְחֵלֶע. —
מְלֹזֶעֱטִיגֶעֱר גָּטֶט! בַּהִיטֶען חוּיָל פֶּתֶר חִימֶעֱעֶן שְׂמֵרֶלֶעֲפֶתֶן טַמְדֶען וְחֵלֶע. —
דֹּחַ חִימֶען חוּיָל חוּיָל שִׁיקֶקֶט, וְחַ וְחֵלֶע עֵן יוּן זַיִט גַּעֲרֶעֱר חוֹנֵד כִּיכֹט זַיִט
לְקֶרֶן, חוֹנֵד וְחֵס חִימֶען חִימֶען כְּפִרָּה יוּן חוּיָל מְלֹזֶן זַיִנֶען זַיִנֶדֶען. זַיִנֶקֶע
חוֹנֵד שְׂמִיקֶקֶע חוּיָל הַעֲרֹל, וּוְיָל חוּיָל כֶּתֶךְ זַיִנֶען, דַּחֶס עֵן וּוִירִידִג וּוִירֶד,
דִּינֶע מְלֹזֶן לֹ טְהוּן, חוֹנֵד דַּחֶס עֵן דִּינֶעֱר תוֹרָה כִּיכֹט פֶּעֲרֶעֱסֶען. — זַיִנֶעֱבֶעֱר
גָּטֶט! חוּיָל בִּין דִּיין קִינֶדֶר, פֶּעֲרִיגִב מִיר זַיִנֶען זַיִנֶדֶען, דַּחֶס חוּיָל גַּעֲרִמֶעֱר
בִּין, חוֹנֵד דִּינֶע גַּעֲרֶעֱר לֹ בִיטָטֶען, חוֹנֵד שִׁיקֶקֶע מִיר מְלֹזֶן יוֹשֶׁר, דִּיחַ פִּיר
חוּיָל בִּיטָטֶען וְחֵלֶע, דַּחֶס חוּיָל קִינֶע: פֶּתֶרֶטֶען טַמְדֶען: סַעֲרֶעֱבֶען, דַּחֶס
וְעֶרֶדֶע וּמְהֶר — מִמֶּן סֵלָה.

מִדְּבַר אֲנִי לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאַלֹהֵי אֲבוֹתַי אֵל אֱלֹהֵי הַרְחוּצוֹת לְכָל בְּשָׁר
שְׂרָפִימִי בְּיָדְךָ וּבְיָמֶיךָ בְּיָדְךָ. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שֶׁתִּרְפָּאֵנִי רְפִיאוֹתָה

שְׁלֹמֶה וַיַּעֲלֶה זְכוּרָתִי וַתִּפְּלֵתִי לִפְנֵיךָ כִּתְּפֵלֶת חֻקֶּיךָ בְּחִלּוֹ, וְאִם
קָרָבָה עֵת סְקִנְדָּתִי לְמוֹת תִּהְיֶה מִיתָתִי בִּסְפָרָה לְכָל חַטָּאתִי וְלִכְלָל עֲוֹנִי
וְלִכְלָל פְּשָׁעִי שְׁחָטָאתִי וְשַׁעֲוִיתִי וְשִׁפְשָׁעֵתִי לִפְנֵיךָ מִיּוֹם הֵיוֹתִי עַל
הָאָדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְתוֹ חֲלָקִי בְּגוֹן עֵרֹן וְזִכְנִי לְעוֹלָם הֵבֵא הַצָּפוֹן
לְצַדִּיקִים וְתוֹדִיעֵנִי אֹרַח חַיִּים שׁוֹבֵעַ שְׂמָחוֹת אֶת פְּנִיךָ נְעִימוֹת
בִּימִינְךָ נֶצֶחַ. בְּרוּךְ אַתָּה יי שׁוֹמֵעַ תִּפְּלָה:

אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי תִּבְּרָא לִפְנֵיךָ תִּפְּלָתִי וְאַל תִּתְּעַלֵּם מִתַּחֲנֻנִּי
שְׁאִין אֲנִי עֹזֶת פָּנִים וְקִשְׁת עוֹרָךְ לֹא־מֵר לִפְנֵיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתַי צְדִיק אֲנִי וְלֹא חַטָּאתִי אָבָל אֲנִי חַטָּאתִי.

אֲשַׁמְתִּי. בְּגִדְתִּי. גִּזְלָתִי. דְּבִרְתִּי הוֹפִי. הֶעֱנִיתִי. וְהִרְשַׁעְתִּי. וְדָתִי.
חֲמִסְתִּי. טָפְלָתִי שֶׁקָּר. יַעֲצָתִי רָע. כּוֹזְבָתִי. לְצָתִי. מְרִדְתִּי. נֶאֱצָתִי.
סִרְדְּתִי. עֹוִיתִי פֶשַׁעִתִּי. צָרְדְּתִי קִשִּׁיתִי עוֹרָךְ. רִשְׁעָתִי. שַׁחֲתָתִי. תַּעֲבָתִי.
תַּעֲרִיתִי. תַּעֲרִיתִי. סִרְתִּי מִמְּצוֹתֶיךָ וּמִמְשַׁפְּתֶיךָ הַמְּזַכִּים וְלֹא שָׁחָ לִי.
וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עָלַי כִּי אָמַת עֲשִׂית וְאֲנִי הִרְשַׁעְתִּי.

מֵה נֶאֱמַר לִפְנֵיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם וּמֵה נֶסְפָּר לִפְנֵיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים הָלֵא
כָּל הַמִּסְתָּרוֹת וְהַמְּגִלּוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ. אַתָּה יוֹדֵעַ רֵוִי עוֹלָם וְתַעֲלוּמוֹת
סִתְּרִי כָּל חֵי. אַתָּה חוֹפֵשׁ כָּל חֲדָרֵי כְּטָן וּבוֹחוֹן כְּלִיּוֹת וְלֵב אִין כָּל
דָּבָר נֶעֱלָם מִמֶּךָ וְאִין נִסְתָּר מִמֶּךָ עֵינֶיךָ. וְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי
אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׁתִּסְלַח לִי עַל כָּל עֲוֹנוֹתִי וְתִכְפֹּר לִי עַל כָּל
פְּשָׁעִי. יְהִי רָצוֹן אֱמִרִי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לִפְנֵיךָ יי צוּרִי וְגֹאֲלִי:

הַעֲרֵר דַּעַר גְּמָלֶנּוּ וְעֹלֹט! גְּמֻט, חִיין גְּמֻט, חוֹנֵד גְּמֻט חִינְכֵר עֹלְטֵרן
חִבְרָהֵן יִלְחֵק חוֹנֵד יַעֲקֹב! דַּעַר דּוּח גְּרָמֵס, וּמַכְטִיג חוֹנֵד כְּלוֹרֶטְכֵר בִּיט!
דַּעַר דּוּח עוֹיִג גְּמֻט בְּלִיכֻט חוֹנֵד הַעֲרֵר חִיבֵר דּוּח גְּמָלֶנּוּ וְעֹלֹט! חִיבֵר
מְלוֹעַ וְעֵנְטֵעֵן, חִיבֵר דּוּח טְהִיעֵרֵעַ, חִיבֵר מְלוֹעַ, וּמְוִי חִינֵן חִיעֵר חִינֵט,
חִיבֵר דּוּח פִּיסֵע חוֹנֵד מְלוֹעַ זַעֲגֵעִטְפֶּכֶע, וּמִיח חוֹיֵך חִיבֵר מְלוֹעַ וּמְוִי מְבֵעֵן
חִינֵט, חִיבֵר דּוּח עֲנֵגֵל, דּוּח וְחִנְכֵע, דַּעַן וּמְחֵד חוֹנֵד דּוּח סִטֵּרֵנֵע, וְעֹלֶכֶ
מְלוֹעַ חִין דִּיעִנֵר וּמַכְטִי יִכֵּד חוֹנֵד דּוּח לְמַהֲלֵט חוֹנֵד רַעֲגִיעֵרֵט. דּוּח גִּיבֻט
יַעֲדֵעֵן גַּעֲטֶפֶסֶף יִיעִנֵעֵן בַּעֲדֵמֶרֶךְ נֶמֶךְ יִיעִנֵעֵן לֹוֹעֵק וּמְחֵל עֵן חִינֵט עֵרִשְׁמֶכֶ
פֶּעֶן וּמְחֵרֵדֵעֵן — דּוּח מְלוֹיִן גְּמֻט יַתְּבָרֵךְ בַּעֲדֵמֶרֶכֶט קִיעִנֵעֵן גַּעֲטֶפֶכֶעֵן, וְעֵרֵדֵר
חִינֵן הִיחֻעֵל נֶמֶךְ חוֹיֵך עֵרֵדֵעֵן נֶמֶךְ חִינֵן וּמְחֵסֵר; דַּעַן דּוּח וּמְחֵרֵט פֶּמֶךְ
מְלוֹעֵן גַּעֲטֶפֶכֶעֵן בַּעֲדֵמֶרֶךְ נֶמֶךְ הִיחֻעֵל חוֹנֵד עֵרֵדֵעֵן וּמְחֵר, חוֹנֵד וּמְחֵרֵט וִיין
חוֹיֵך נֶמֶךְ חוֹנְטֵרֵגֶמֶךְ מְלוֹעֵר גַּעֲטֶפֶכֶע פֶּמֶךְ עוֹוִיגִיקֵיט לֹ עוֹוִיגִיקֵיט. עֵן
חִינֵט נִיעֻמְחֵד וְעֵרֵדֵר חִינֵן הִיחֻעֵל נֶמֶךְ חוֹיֵך עֵרֵדֵעֵן, וְעֹלֶכֶר גַּעֲחֵרִיג
עֵרֵלְמֶהֵלֵעֵן קֶמְכֵטֵע דִּיעִנֵעֵן קֶרְמֶכֵט, וּמַכְטִי, הִיילִיגִיקֵיט, רִיעִיחֵיט חוֹנֵד חִינֵט
חִינֵט. דִּיין נֶמֶכֵע חִינֵט גַּעֲמֶכֵט, חוֹנֵד דִּיין קֶמֶיגִטְהוֹט חִיבֵר מְלוֹעַ עֵרֵ

ער זיך פֿאר דיר געדעווייטהייט חזר תשובה געהאָן האָט, חזר וויל
 דאָס עאָפֿפֿהנגען האָט דאָ געבעט מ'זאָגן בעלוי תשובה, וועלכע זיך פֿאר דיר
 געדעווייטהייט האָבט, זאָ עאָפֿפֿהנגען חוץ מיין געבעט היינט חזר מ'זאָגט
 טאָג זיינע זעכטע. עאָפֿפֿהנגען ער, וויל דאָס עאָפֿפֿהנגען האָט דאָס פֿאָפֿער,
 וועלכע דער כהן דאָרטבראָט האָט חוץ דעם זיבן, לויט דער לייט, דאָס
 טעאָפֿעל נאָך טאָג, חזר דאָס פֿאָרעכונג מ'זאָגט וויסענשאַפטען דיינער
 קינדער יסרעל לויט בעווייזען. מיין טהייל פֿאָן יענען פֿאָפֿערן מיט פֿערט
 ברענגט וואָרדען, חזר זיינען מ'געגעבן דאָס פֿאָר דיינער הייליגקייט
 וויסענשאַפטען לויט מ'זאָגט, חזר מיין טהייל דאָס מיט געגעבן וואָרדען.
 יענען פֿאָר מיט וועגן דער זינדען חזרער ערשטער חזר וועגן חזרער
 זינדען דעוועגן הייליג, וואָ דיינע הייליגע טכיה וואָס רוהטע, זעט
 טאָג. וויר האָבן קיינען כהן זעהר, קיינען פֿאָפֿער, חזר קיינען לויט,
 וועלכע ביים דיינע קרבנות דאָס הייליגען געוואָרען: מ'זאָגט, מיט מ'האָבן,
 וואָס חזר מ'זאָגט וויסענשאַפטען דיינען הייליגען נאָמען לויט עהרען. וויר
 האָבן נאָמען קיין בית המקדש, קיינען טאָג, קיינען זעהר, קיינען חזר
 חזר קיין כהן, חזר דאָס הייליגע טאָג ירושלים מיט לערשטער. דאָס
 געווענע פֿאָר יסרעל זינדען, זינדען ער פֿערטריבען מיט חזרער פֿאָר
 קער; דעוועגן מ'זאָגט וויסענשאַפטען דאָס דאָס ווירער געדענקען וואָס דיינע
 חזר נאָכט פֿאָרען חזרער וואָס, דאָס דאָס ווירער געדענקען וואָס דיינע
 בערגען לויט, דער טאָג, חוץ וועלכע דאָס נאָמען מיט געגעבן וואָרדען,
 וואָ דיינע טכיה געווען האָט חזר וואָ דאָס עאָפֿפֿהנגען האָט דאָס געבעטע
 מ'זאָגט דעוועגן, וועלכע דאָס געגעבן האָט חזר דעם זינדענאָמען
 זעהרען געווען. — נאָ, הער מ'זאָגט וועט! יענען האָבן וויר נאָם
 זעהר דיר דאָרטבראָט, מ'זאָגט דאָס געבעטע חזרער זיפֿען; זאָ מ'זאָגט דיר
 דאָס זאָ געגעבן זיין, וויל פֿאָרמאָל יענע פֿאָפֿער, גלייכווייז דאָס פֿערט
 זינדען האָט חזרער פֿאָרמאָל זינדען לויט, דאָס ער זיינען זעהר זינדען
 פֿאָפֿערן וואָס. דאָס האָט דאָס מיט זעהר מיין בינדען געוואָלט חזר זעהר
 געווען, זיינען נאָכמאָמען דאָס הייליגען נאָם זינדענאָמען, חזר דיינען
 נאָמען חזרער זעהר לויט לויט וואָס; וויל חוץ מ'זאָגט זעהר זינדען חזר
 וויסענשאַפטען לויט פֿאָרעכען, ווען זאָ נאָמאָל דאָס זעהרען, מ'זאָגט
 ווירער גאָט מ'זאָגט, וואָ זאָ בעגענגען האָבן חזר פֿאָפֿער ברינגען ווערדען.
 חזר מ'זאָגט דאָס זיינען גרעסע פֿאָרען חזר פֿאָרען דעם הייליגען חזרען בעפֿען,
 מ'זאָגט ער פֿאָן דער לערשטער דער טאָג ירושלים חזר דאָס בית המקדש
 האָט; דאָס האָט דאָס זעהר געטרעטע מיט דער פֿאָרעכונג, דאָס
 ווען זאָ חוץ חזר מ'זאָגט זעהר פֿאָרען זיין ווירער, דאָס זאָ נאָם
 נאָם גאָל פֿאָרעכען ווירט. חוץ האָט דאָס דאָס דיינען נאָם זעהר
 מ'זאָגט, דאָס ווען דיינע קינדער זעהר זינדען מיט רייט געדענקען חזר
 וועגן דעוועגן בעטען ווירדען; זאָ ווערדען דאָס זעהרען פֿאָרמאָמען
 דאָס הייליגען חזר ווירער זעהרען ירושלים חזר דאָס בית המקדש, דאָס
 פֿאָר דיר, הייליגען גאָט! חזר בעקענען זיינע זינדען; מיט האָבן גרעסע
 דאָס חוץ דאָס זעהר ווירט זאָ נאָם זעהר טהאָן. מיט ביטע
 דאָס מ'זאָגט פֿאָרען חזר קאָנג, זיין זיין זיינע זינדען וואָס חוץ

עוויג, חונד לֹחַם חַיִּךְ חַיִּינע - מַחְרֵה גִּישָׁתוֹ חוּד וּיסעטעמאָסן נִיכְט ענטגלען
טען. ערמאָהען דִּיך חִיבֵר חַיִּךְ, חִיבֵר חַיִּינען וְחֹן, חִיבֵר חַיִּינע קִינֵדער חִיבֵר
חוּד חִיבֵר מְלֹזֶן, דִּיך חוּד מְלֹזֶהמָרען, חוּד חִיבֵר מְלֹזֶן קִינֵדער יִשְׂרָאֵל
דִּיך דִּיך חִיבֵרמָרען מְכַבֵּעטען, חוּד בעגלֹקקע חוּד חִי. מְלֹזֶן חוּדערן וועגערן
חוּד סטעגטען, חוּד זִינע חוּד הִילֵפֶרִיך חִי מְלֹזֶן חוּדערן חוּדערנעמאָהען
בעסִיטלע חוּד חוּד מְרֵךְ מְרֵךְ זִיטען, וועלכע חוּדערעט טהון חוּד חוּד
מְרֵדע זִיטע לֹס חִיבֹלען פֿערלִיטען, ווי חוּד מְרֵךְ מְרֵךְמָרעטען ווענטע
חוּד בעטריגערן, דִּיך זִיט מִיִּהרעטן חוּדע פֿריינדלִיך רעדען, מִיִּהר הער
מְכַבֵּר חִיט זִיט דִּמְפֹּן; ווי חוּד מְרֵךְ דענייגטען, וועלכע מְלֹזֶן זִיט מְרֵךְ
מאָהען (גערִיכטע) פֿערברייטען, רכִּילֹת מְכַבֵּרען, פֿלֹס טוּמֵרען, סטעמלען
חוּד פֿלֹזעטען, ניעמאָרען גוטע טהון, מְרֵדערן יעדען בעניידען חוּד מְרֵסען
זִיך מְרֵךְ ניעמאָרען טעמאָהען, מְרֵדערן געגטען מְלֹזֶן זִיטע עזות פֿינען מְרֵסען
זִיט מִיִּהנען לֹחַם חַיִּךְ חוּד חַיִּינע זִיטע קִינע געוועזענעמָרעטען חוּד קִינע
חוּדמָרען מְרֵסען, בעהיטע חוּד חוּד מְרֵךְ מְלֹזֶן מְרֵסען לֹפֶמָרען, דִּיך זִיך
לֹוויילען ערמִיגטען, מְלֹזֶן: מְרֵךְ חוּדלִיטעטען טהון, מְרֵךְ געפֿינגען, מְרֵסען
חוּד מְרֵךְ מְלֹזֶן געוירטע רעות. לֹחַם חוּד חוּד קִינעלִיטען מְרֵסען פֿערמִכֵּטעטען
חוּד נִיכְט בעסִמָּטען ווערדען מְרֵךְ דִּיך מְרֵדער מְרֵךְ דען ווענטען, לֹחַם דִּיך
מְרֵסען געוירטע (זִיך הער) נִיכְט חִיבֵר חוּד העררעטען, מְרֵדערן הִילֵפֶר
חוּד מְרֵסען רעכטעמָרעטען געפֿינגען (זִיך טוב), חוּד ווען עטוּמֵךְ מְרֵסען
דער וועלט בעסִמָּטען חִיט, מְרֵסען פֿערברִיך חוּד חִיט מְרֵסען דִּינער מְרֵסען
חוּד פֿערלִיטען חוּד מְרֵסען, דִּיך לֹו דִּינען חוּד לֹו הִילֵפֶרִיך דִּינען געבִּקטען
דִּיך דוח חוּד חִי דִּינער הִילֵפֶרִיך תורה מְכַבֵּרמָרען לֹו טהון חוּד חִיטען דִּינען
חִי דען זִיך, דִּיך ווי ערמִיגטען מְרֵסען מְרֵסען מְרֵסען, דִּיך חוּד לֹו
רעכטווייזען חוּד חוּד מְרֵסען, גוטע לֹו טהון חִיט דִּינעטע דִּינען הִילֵפֶרִיך
מְרֵסען, דִּיך ווי נִיכְט ווידערטעפֿענטען געגטען זִיך רעדען, זִיך מְרֵסען
מְרֵדער מְרֵךְ זִיך בעסִמָּטען; מְרֵדערן מְלֹזֶן פֿערנעהען, דִּיך דִּיך וועמִהרעטען
מְרֵסען; דִּיךמִכֵּטען מְרֵסען חִי חוּדערן חוּדען נִיכְט ספֿל זִיך, דִּיך חוּד
לֹס גוטען חוּדערווייזען. לֹחַם חוּד נִיכְט טרִמֵךְ זִיך חִי דִּינעטע דִּינעטען
דִּיך חוּד דער זִיך הרע נִיכְט מְרֵדער מְרֵסען חִי חִי דִּינעטע דִּינעטען
דִּינען הִילֵפֶרִיך מְרֵסען זִיטלִיך לֹו מְרֵסען חוּד מִיִּהנען לֹו דִּינעטע פֿיר דִּיך
גוטע, וועלכע דוח דִּינער מְרֵדער יעדער זִיט לֹו געמִכֵּטען חִיט. לֹחַם חוּד
מְרֵסען וועלכע זִיך חִיטען פֿערמִכֵּטען זִיטען חוּדמִכֵּטען, וועלכע
בערִיטווייזען זִיך לֹו דִּינעטע דִּינעטען, חוּד לֹחַם חַיִּינע גוטען געדִינעטען
זִינען חִיבֵר חַיִּינע מְרֵסען געדִינעטען, דִּיך דִּינעטע קִינע מְרֵסען חִיבֵר מְרֵסען
חִיבֵר חַיִּךְ לֹו העררעטען, לֹחַם חַיִּינע פֿיסע נור לֹס גוטען געהען, חַיִּינע מְרֵסען
נור גוטע טהון, חוּד חַיִּינע מְרֵסען נור מְרֵסען דברי תורה, ערמִיגטען
חוּדערווייזען חוּד לִיכִטעטע רעדען פֿלֹס דענייגטען זִיטען, וועלכע תורה
זִינען חוּד דִּינע געבִּקטען הִילֵפֶרִיך, חוּד לֹחַם חַיִּינע חוּדען מְרֵסען גוטע
זעהען, דִּיך מְרֵסען חַיִּינע גלִיעדער מְרֵסען דִּינען הִילֵפֶרִיך מְרֵסען, חוּד
גִּיב זִיך חִי דִּינען הערן חוּד חִי חוּדערען געמִיטע, דִּיך נִיכְט מְרֵסען
לֹסמִיג זִיך, דִּיך פֿלֹזקמִיטען לֹו דִּינעטען חוּד דִּינען געבִּקטען געהמִיג לֹו
ערפֿילען, חוּד פֿערלִיטען זִיך חוּד דִּיך געדִינעטע, דִּיך חַיִּךְ חַיִּינע קִינֵדער
ערזעהען קמִנע רִיכִלִיך חוּד זִיט געהמִיגער לֹכט, דִּיך זִיך ערפֿילעטען

המבטן פֿאר דיינעם קממען חונד דיינע געבנקטע ערפֿולען, גיב מויד, דמס וויין געוידער וויר רעכט טהוע חונד מללען וויט מללענער וועהרהייט קהנע דיע מיכרעניטע פֿערהעהלונג; דמשיט מללען בכסרות חונד קהנע מללען יט קדער מללען שבת חל פֿאר ויך געהע. חונד ווען מיד מיד מין דמי בעטט לעגע, וך בעהיטע מיד פֿאר בתינע גערמנקען, וועהוילען חונד מללען, חונד למס קיינע שטערע קממען מויל מיד, מויל וויי נען ומו קדער מויל וויינע קינדער חונד וויין הייגעניג; עז וויי דורך חונד ועלכוס: קדער דורך מנדערע ווייטע, חונד לענקע וויין געוילט מללען, נעמלען מויל דימיניגען ווייטע לו ועהען, וועלכע בתינע טהון, דיר קדער דען ווייטען (הכעיס); ומוקדערן וויינע מויעגן ומולען מווערער נור מויל דימיניגען ווייטע ועהען, וועלכע גוטע טהון חונד דיר וויט גמלע לען הערלען דיענען. גיב וויר מויד דיע קממלע, דמס מיד בתינע ווייטע קדער בתינע גערמנקען ניכט פֿערלייטען, ביידעס לו וויין מויל גרמסען רייכע טהון, מויל דימיניגען, וועלכע גרמסע היינער בויען, חונד ויך שטענע קינדער מללען; ומוקדערן גיב חונד נור מונדע בערירעניסע פֿלון דיינער מוילען המנד, חונד מללען חונד לו גוטען ווייטען, דמס וויר מונדע קינדער פֿערמקדען קממען בכבוד דורך פֿרמממע ווייטע, דיע פֿאר דיר עהרפֿורכט המבטן חונד דיינע געבנקטע גערנע טהון, חונד דיע ויך עהרליך. ערמקדען דען פֿלון דער מרבייט מיהרער מויעגען המנדע, חונד למס חונד געניעסען דען זכות מכות פֿלון מברהן ילחך יעקב משה מהרון דוד וסלמה טרה רבקה רחל למה חנה ומביגל, חונד מנדערער לדיקין ולדיקות, חסידין וחסידות. למס חונד מויד ערלעבען דען בויה דיינע בית המקדש, דמשיט וויר וויעדער קרבנות בריגען קממען חונד דמס וויר וויעדער הינזיל געהען קממען דירממלע דעז ימהרז נמך דער הייליגען סטמרט ירושלים, וועלכע דום ערממלען מללען. — מללען מללען גמטט! ערהערע וויין געבעט חונד רייניגע וויין הערל, דמס עז דיר לעבע, חונד סיקקע חונד מללען דען מוילען המכות, דיע בסורה פֿלון דער מללען דעז הייליגען משיח לו ומוגען. גיב וויר וויינע חונד קלוגהייט, דיינען הייליגען קממען לו ערקענען; חונד וויי דום עמפלמגען מללען דיע געבעטע מללען דערייניגען, דיע דיר וויט גמלען הערלען מללען המבטן, וך עמפלמגען מויד יעטלט דמז געבעט דיינער ממוגד. דום בייט יך דער, וועלכע דיע געבעטע דער קינדער ישרל ערהערט, געלמכט ווייטע דום מווערער חונד עוויג! — —

כב. דיענע תחנה ומול יעדער ומוגען, עהע ער דיע תלדה פֿערריכטעט, ווי קמממע הער פֿלון רבי מויער הגדול עליו המללען, וויינען זכות מללען וויר געניעסען.

יעדער מענטש ומול בערענקען, דמס ער פֿלמללען שטערבען קמו מו מויענער וויעה ממוכה רממח וילל, חונד ומול דמעהר מויד בערמכט וויין, יעדען שטע ממוכה לו טהון — הוינ קלר והמלמכה מרובה — דען ער ווייט יך ניכט, ווען ער לומ יוסן הרין וממבון גערופֿען ווירד, דמ דער מענטש קיינען שטען יך קיינען מויענבליקע פֿאר דען שטען זיכער מויען. מוין מויער קמו ומול המללען רייך לו ווערדען, דעסגלייכען מוין תלום בעררייטע לו ווערדען, מוין קממקער געזונד לו ווערדען, מוין סוממער שטמקע לו

ווערדען; מערער פֿאָר דעם טאָג חיות קיינע העפֿטונג, דאָ עס מונאָטאָג
 חיות עוויג לעבען לו באַיבען. זעלבסט משה רבינו עזי הסלוק, וועלכער דאָך
 מיט הקב"ה פה חל פה געטפּרעכען העט, העט זיך פֿאָר דער מיתה ניכט
 קענען זאָלן זיין, מוס ווייז פֿעלן וועניגער חיון מערערער זענען. דאָרום זאָלן
 מיטן תשובה טהון, ווערדענע כּאָך דאָ כּסאָה חיות גאָל חיות, ווייז סאָה
 האָלך געזאָגט העט: טהוע תשובה, ווערדענע דאָ כּאָך יונג מונד שטאָרק
 ביזט, מונד ווערדענע דאָ: זיכט ברענגט, גיעט קאָל דאָרויף; ווען עס מיינען
 מוויגענען חיות, האָלט קיין קאָל מער. דאָ טהירע פֿאָרן תשובה חיות נור
 געפֿעלעט לעלן זיין. מערער לעלן הבח חיות: זיך געטפּערט, דאָ: חיות
 גאָלך קאָל: ווען זיך יענענען שפּייזען פֿאָרריכטעט קאָן ערב שבת, זיך העט ער
 לו עסטען קאָן שבת; ווער מערער קאָן ערב שבת מיסיג באַייכט, דער העט קאָן
 שבת ניכט לו עסטען. דען כּאָך דעם טאָג חיות זאָלן קאָלן זאָלן ענט
 לעדיגט; ווען זאָלן דאָהער תשובה טהון שטאָן חיון דען יונגען שטאָלן, כּאָך
 עהע דאָ באַזען שטאָל דען: מוטער: קאָממען. ווען זאָלן יעדען שטאָל פֿאָר
 מוויכטיגעטען, מוס לו בעטען פֿאָר הקדוש ברוך הוה, מונד דאָ חיות הייסען
 טהאָלען, מונד ווען זאָלן מונד דען שבת זעהר עהרען; דען ווער דען שבת
 עהרט, בעווייזט דען גאָלכען, דאָס גאָסט דאָ וועלט ערשטפֿעלען מונד קאָן
 זייעבענטען שטאָל גערוהעט העט. דאָ עיקר תשובה חיות, דאָס ווען נעכט
 דער בעפֿאָלונג זאָלען. ווען ווען גאָסט מונד דען זענעטען לו טהון סאָלדיג חיות,
 מונד תורה לערנען, מונד ווער זיך פֿאָר דער תורה מבאָמערעט, זאָמערט זיך
 מב פֿאָרן הקדוש ברוך הוה מונד פֿאָרלעטע קיינע זינדען; דען חיון עסן האָרן
 חיות קיין חסיד, דאָ נור דאָ תורה מיינען לעהרט, ווען ווען הקב"ה זאָלן
 זאָלן זיין, דאָס ווען ניכט ווייטער פֿעהלע. מערער מונד חיון געלעהרטער דאָך
 זיך ניכט שטאָלען, חרטה מונד זייער פֿערגעהען לו העכען מונד תשובה לו
 טהון, דען ווען ער דיעו טהוט, חיות זייער תורה מונדענען פֿאָר הקב"ה,
 ווייל ניכט דאָ לערנען דאָ הויפטזאָלע חיות, זאָמערט דאָ זענען טובין.
 ווער גאָט מונד עונות קאָן זיך העט, דער חיות כּאָך שטאָלעבמערער, ווייל ער
 זאָלען געלערנט העט מונד ניכט דאָ גוטע בעפֿאָלונג. דאָרום ווען יעדער ערשט
 זייער ינדען מבאָסען חיות גרעסער תשובה מונד הערנען תורה לערנען;
 דער עיקר התורה חיות מונד זענען טובין. דער תאָלד חזק העט מונד
 זייער ינדען כּאָך חיון גרעסערן עונות, מונד דער עסן האָרן, דאָ: לערנען ווער
 מב פֿאָרן ריט זאָלען, דאָס ווען פֿאָר דעם לערנען ווען תשובה טהון. מונד
 דאָ כּעסטעהט דאָרום, דאָס ווען זאָלען ווערדען לוריקק גיבט, ווען ווען חיות
 נעם מערערן דאָך בעטרוג, זינט, מערער חיות געוואָלט ענטלעגען העט, דאָ
 חיון פֿאָלעטען, תאָל מונד לדיקה געבען. דיענע לזאָממען בעווייזען דאָ
 פֿערגעבונג דער זינדען, מונד פֿעריכטעט דען באַזען גאָל דין — ווען סאָה

כג. ווער דאָ ווייז מונד דייטש זאָגען ווייל, זאָלן זיך דען כּעכט
 זאָגען, בעפֿאָר ער זיך לעגט מונד דען זאָמערטען, זאָמערט ער חיות
 שטעהט; ווער זאָלן דאָ זינדען מוויכטיג בערייטען מונד חיות לערנען:
 זענען הערלעך זיך פֿעלט פֿאָרנעהמען זאָלן, זיך ניכט ווערדען מווייזען.

אלהינו. מונדער גאָסט מונד גאָסט מונדער ענטערן! זאָס פֿאָר דאָ קאָל
 ווען חיון געבעט, מונד ענטלעהע דאָ ניכט זייענען ביטטען, מוס חיון

לו בעגקאריגען. דען מיך בין קיין ענות פנינן קרער יח המרטנקקיקי,
 דמס מיך ימגען וקלעט: מיך בין קיין פלן זינדען חונד המבע ניכט
 חיבלע געהעמקן; ימקדערן פירומהר! וויינע זינדען זינד שווער חונד גרמס,
 דען מיך המבע וויינע טגות מיט זדנות פערמעהרט נמך דער לזט מיט
 נעו ילר הרע. מיך קמן עו ניכט וייגען: חבל מי חמתי. פירומהר!
 מיך המבע געזינדיגט, וקומהל בשוגג, חוכגערן, מלז בחזיר, וויסענטיך חונד
 ווטהויליג. — (חמתי) מיך המבע געזינדיגט, מענדע עבירות ווייס
 מיך חונד ומלכע ווייס מיך ניכט! דיר מבער חיוט ניכט: פערמעהרט, דוח
 ווייט יח מלע. (בגדתי) מיך בין טריימל: געומקדען ווידער דיר חונד
 דיינע תורה, חונד בין דער בקיען לזט געפלקט. (גולתי) מיך המבע
 פליעט לייטע בערזיבט, מיך ווייס ניכט, וועטן מיך דמ: וויינע ווידער געבען
 וקלן. (גכתי) מיך המבע געשטמהלט, המבע עו מבענלייגעט, חונד בין
 ערוויסט ומקדערן ווייס מיין גכ, דער מיטן, למך ערטמפטט וויר. (דברתי
 דול) מיך המבע טלעכטע רעדען גערעדט, המבע געמוררט ווידער דיר,
 מיך המבע מיך דורך מיין געשווקטל ביים דעטן קלענטליכען געבעט מיטן
 בית הכנסת מיך חונד וויינע טכניס געשטמרט, חונד יח מלז מיך מיט
 זינדיגען געמחלט. (העותי) מיך בין קרוואטע וועגע געמאכען, דוח פלן
 דער טוגענד מבוויילען. (והרטעתי) לזר בקהייט ומר מיך גענייגעט. (דתי)
 מיך ומר ווטהויליג ביים וויינען זינדען. (חמתי) מיך המבע מיט גע
 ומלט מקדערן מבערדוגען, ומי יח ניכט ברעה המבען געהמבט, מיר
 לו מיבערלמסען; מיך המבע ענטווייהט וויינע נרדיסן חונד שבועות, מיך
 המבע ענטהייליגט דוח שבתות חונד ימיטן טוביטן, מיך המבע מחול הסט
 געוועזען, מיך המבע תיפלות געטריבען. (טלתי סקר) מיך ומר מלז
 חונד בעטריגעריס, חונד המבע מקדערע לייטע זינדיגען געמחלט, מינדעטן
 מיך יח פערמעהרטע. (יעלתי רע) מיך המבע בקיען רמטה חויגעטרמכטעט
 חונד דענועלכען דען לייטען מקגערמטהען. (ללתי) מיך המבע געשפטט
 געטריבען. (מרדתי) מיך ומר ווידערטפענוטיג געגען דיר. (נחלתי) מיך
 המבע גמט חונד דוח וועלט ערלירנט. (סררתי) מיך בין מבענוויילען פלמן
 גמטן וועג לזט בקיען. (עויתי) מיך המבע פערברעכען בעגמאגען. (פסעתי)
 מיך המבע געמיסהמקקיקי. (רעעתי) מיך המבע פליעל מיבעל: געהמקן (סחתי)
 מיך ומר המרטנקקיקי. (רעעתי) מיך המבע פלעל מיבעל: געהמקן (סחתי)
 מיך המבע וויינען לעבענוומקדען פערמקדען. (תעיתי, תעתעתי) מיך
 המבע געמיררט חונד המבע מיך מקדערע לייטע מיט מיר מיררען ומלען.
 רכזו טל עולן! מיר המבען ניכט בעפלקט דוח חלות עשה, וועלכע מיר
 לו טהון טליריג זינד, חונד וקלעט: מקדען, וועלכע מיר פערמאגען דער חלות
 לח תעשה ניכט טהון וקלעט, המבען מיר דמך געטהמקן. מיר המבען יח
 גמך עבירות געטהמקן, ומקרויל דמ: בית דין פליער מיני מוחות מויטפריכט:
 (סקילה שריפה הרג וחנק); מיר המבען מיבערטערטען תורה טכמל חונד
 תורה טבעל פה, מיר המבען פערגעסען דיינען מקלעמלכטעטען נחמקן,
 מיר המבען פערגעסען דוח עהרפולכט פמך דיר. (ומתה) דוח בויט מבער
 גערעכט מין מלעטען, ומי דעטן מענטען לוקממט, דען דוח רעגערט דוח
 גמלע וועלט מיט ומהרהייט, דען לדיק בעלמאנהוט דוח נמך ווינער גע
 רעכטיגקייט חונד דען רעט נמך ווינעטן פערעלען. — מיך מרמער

ינדענפֿלֿאָר ווענט! חיד המבע פֿעלן ינדען בעגמאָגען, פֿון וועלכען ינדען
יפֿולן חיד לוערט חסבון געבען?

כד. וואָן יפֿולן יך פֿאָר דער תּפֿלה נידערזעטלען חוּד דיעזע תּחנה ימגען.

מלך. וואָלכי האַלביץ הקדוש ברוך הוא! לו דער זייט, מוֹן דמי בית
המקדש נאָך געשטאָנדען המט, ווען דער מענטש לו דיר גענידיגט המטטע,
יך ברמלסט ער דיר חיון קרבן, בעקעהרטע יך דמבייח ויט גמללען הער,
לען! דמן המוט דוח מיהאן ויינע ינדען וויעדער פֿערגעבען. מבער יעטלט
המבען וויר קיין בית המקדש, חויד קיינען וואָבא חוּד קיינען כהן, דער חוּד
נערע ינדען פֿערגעבען יפֿולטע; וויר המבען דמאָר יעטלט דמי בית הכנסת
מגענמאָמען, מנסטמטט דען בית המקדש, חוּד מנסטמטט דער קרבנות ויר
יעטלט דמי געבעטע, וועלכע וויר לו דיר פֿעריכטען; ויח יפֿולען דיר דמאָר,
לעבער הער גאָט! יך מנגענעהאן ויין מוֹן פֿאָרמאָלן דמי קרבנות. —
רבונו של עולם! חיון מענטש, דער פֿון חיינען שטינקענדען טרמפֿעלען הער
קאָמט, יפֿולן קאָמטען לו רעדען פֿאָר דיר, הערר דער גמללען וועלט! —
רבונו של עולם! ווען חיד מן דמי געדענקע, יך ליטטערע חיד מן מוֹלען
חיינען גלעדערען פֿאָר וורח; ווען חיד געדענקע, דמס חיד געגען דיר גע
ינדיגט המבע, חוּד יפֿולן יעטלט לו דיר חיון דמי בית התפֿלה קאָמטען, ווּ
דוח רואען לָסעטע דיינע שכינה; ווילן דוח מבער דמי תּפֿלה דען מענטשען,
דער לו דיר גענידיגט המט, ניכט פֿערטאָמאָזט, יך ווילן חיד מראען ווייב
חוּד לו דיר בעטען. גיב וויר חיון חיון הערן, דמס חיד וואָהרענד דער
תּפֿלה, דמי חיד פֿאָר דיר פֿעריכטען, גמר קיינע בקוע גערמאָקען המבען
מאָגע, חוּד ניכט וויינע תּפֿלה מן, גלייכווייז דוח המוט מנגענמאָמען דען
הייליגען געמאָך דער לוייט, דמי לו דיר געזאָגען המבען, חיון דער לייט,
מוֹן דיין בית המקדש נאָך שטאָנד, חוּד לָס חוּד געניעסען דען
זכות פֿון חונוערן ויטטערן טרה רבקה רחל ולמח. לעבער הערר גאָט!
בערענקע, דמס פֿון מיהנען חיוט געברען וואָרדען דיין פֿאָלק ישראָל,
וועלכע מוֹלע טמגע לו דיר טמע ישראָל ימגע. וואָך וואָלכי האַלביץ
הקדוש ברוך הוא! בערענקע דמך, דמס וויר דיין פֿאָלק ישראָל ינדע, חוּד
דמס דוח חוּד מוֹן דיינע קינדער מנגענמאָמען המוט, חוּד המוט חוּד
געגעבען דמי עשרת הדברות חויל דען בערגע סיני; דמרוּכ בעטען וויר
לו דיר, דמס דוח פֿון חוּד מנגעהאָטען וואָכטעטע חונוער תּפֿלות, גלייכווייז
דוח המוט מנגענמאָמען דמי תּפֿלה דען כהן גדול, דער היינין געגמאָגען
חיוט חיון דמי קדש הקדשני. מַפֿלענע חוּד כמלך דמי טמאָר פֿון פֿער
געבונג, חוּד דמי וויר כוּן וועדער בית המקדש נאָך כהן גדול נאָך וואָבא
המבען; יך ניכט דמי בית התפֿלה יעטלט מנסטמטט דיעזער, חוּד ויט דען
תּפֿלות, וועלכע חיד דמיון פֿעריכטען, יפֿולן יעדען בקוע בטן וואָבאָל ווער
דען פֿון חיר, חיינען וואָן חוּד חיינען קינדערן. — וואָן.

כד. ווען וואָן תּענית המט ימגע וואָן לו זמחה:

הערר דער גמללען וועלט! גאָט, חיון גאָט! חוּד גאָט חיינער
עלטערן מברכהן ילחך ויעקב! גראָסער, שטערקער חוּד פֿורטמברער גאָט!
דער דוח עוויג גאָט גלייכווייז חוּד הערר מיבער דמי גמללע וועלט! דוח

הַמִּזְט דען מענטשן ערשטפֿעלען, דמזיט ער דיר פֿון גמלענען הערלען לז
 ווערער לייט דיענען וואָלכע! נון מבער ענטשטעהען זעהר קלעט בתוע גע-
 דמקען מין מיהען, ווייל ער פֿון ערדע געשפֿעלען מונד נור בלוט מונד
 פֿלייס מיט, מונד דיענע בתוע גערמקען זינד קלעט שווער לז בעוועגען,
 ווייל זיח זיט דען מענטשן קממען חזי וואַטערלייב, זיט מיהען חוילע
 וואָלכען מין זיכער יוגערד מונד מיהען נור מיטן הקלעטען גרייזענלעטער
 פֿערלומטען. — גמטט זיין גמטט! דוח המזט מבער חויד פֿיר דען זענע
 טען מיין הייליגסטען לובערייטעט, נאָווייז, ווען דער זענע חבערעריטט
 זיכע פֿון דיינען געבמטען, יח המזט דוח מיהען מבערפֿעלען, נעכט דער
 בוסע (תשובה) חויד מיין מבער פֿער דיר לז בריגען, דעסען בלוט גע-
 ספֿערענט, דמז פֿלייס מונד דמז מונטליט פֿערבראָנט ווערדע, דמזיט דער
 זענע בערייען: מויל דוח בתוען גערמקען, וועלכע פֿון בלוט מונד פֿלייס,
 מונד בערמקערדע: פֿעקן וואָללעבען הערקממען, מונד דמז ווילזט דוח מיהען
 חויד פֿערגעבען, מונד דיר זיכער ערבראָנט; נון מבער וועגען דער זינע
 דען מונערער עלטערן המזט דוח דמז בית האַקדס לערשטמקט. וואָרין
 דיינע הייליגע סכינה גערוהט המט, מונד חויד דען זוכה, וואָרין מויל
 דוח מבער געברמט, דעסוועגען המבע חיד, זינדער זענע, הייטע גע-
 פֿעלטעט, המבע וואָדער געגעסען נאָך געטרוקען, דמזיט חיד דען בלוט
 מונד פֿלייס קיינע נייע קרמט געבע, מונד זינע זינדען לז פֿערזעהרען,
 מונד דמזיט דער טמילן מונד דוח בתוען גערמקען געטרוקען ווערדע, דמז
 זיח חיד ניכט פֿערלייטען קממען מבלווייכען פֿעקן דיענטע דיינע הייליגען
 נאָמען. — מוילמכטיגער גמטט! ניסן דמז בלוט מונד פֿלייס, דמז יח הייטע.
 בית זיך פֿערזינדערט, טמטט דער מבער, מונד זמס עז דיר יח מבער
 געהען זיין וויח זענע דער מבער, דוח מויל פֿערמחלז חויל דיינען מוילמכ
 געברמט. ווערדע פֿערנער פֿון זיך מבער מויל בתוע גערמקען, מונד גיב
 זיך מיין רייכע הערל, דיר לז דיענען. מוילע חיד וועדער קרמטיג מונד
 טמירק, דמזיט חיד דיינע געבמטען מוילען קממען, מונד דמזיט חיד זינע
 קידער מין דען רעכטען וועג דער תורה פֿיהרען קממען. — מויל.

כ. דיענע תורה: מויל רחם הסנה, ווען מויל דוח ספֿר תורה הערויניוואַט.
 רבנו של עולם! זמס דיר הייטע מונדע תפֿלה מנגענעהן זיין, גלייכ
 וויח מונד מנגענעהן וואָרען דוח עסרת הדברות לז לייט, מויל דוח מונד
 דמזעלכען געגעבען המזט חויל דען בערגע סיני. — געלמכט זיח גמטט,
 דער מונד געגעבען המט זינע וואָהרהמטע תורה דורך זינען דיענער זמס
 רבנו עליו המלך. — רבנו של עולם! ווען חיד בעדענקע, דמז הייטע
 דוח לייט געקממען מיט, וואָ דוח חיד דן ביזט; יח ליטעטער חיד מן
 מוילען זינען גלידערען פֿער מורח. טדי רחמינ! זמס הייטע פֿעלען זיין
 מוילע טערי שוואַך, ווייל דוח הייטע דער גמלען וועלט זמפט מוחת טהוט.
 זיך ביטען דיר, זיכער הערר גמטט! דמז דוח מוילכעטען הייטע זיט
 מונד מוועגען זיט מוחת הרחמינ, מונד חיד, זיין מויל מונד זיכע קידער
 דיענען רחם הסנה מנגעטרייבען ווערדען לז זינען גוטען ימער, לז
 זענען מונד געזונדהייט, מונד זיך לזיטער ברכה וואָללע המבען. ווענדע
 מבער פֿון מונד מוילע בתוע גירות מונד טרייבע מונד מן זיין טובין — מויל.

כז. דיעוע תזנה ויגע וימן מן יום כפור ווען וימן דיח ספֿר תורה הערויניחאט.
 רבנו של עולם! הייטע מיט דער טאג לור פֿערגעבונג דער זיכערן,
 זיכער הער גאטט! בערענקע דאך, דאס וויר נור פֿלייס חודר בלוט
 זיכר, חודר דאס ער חונו טווער פֿאָלזט, דען ילד הרע טאָגליך לו בעויעגען;
 דערנאָך וואָס הייטע דאָך לנס גוטען גערמאָט ווערדען — חוה. —
 וואָך וואָר האָלביכר! הקדוש ברוך הוא! ווען דאס וואָרן במוע גיירות יאָלז
 טען בעטלעסטען ווערדען זיין חויל'דיק, זיינען וימן חודר זיינע קינדער,
 יאָ וואָס דימולעכען במועד בטוינען וואָסוואָרן ווערדען, חודר סרייבע חונו חויל,
 זיכער הער גאטט! חויל דאָך בוך דען זעכענע, דאָס וויר חויל טובה
 האָבען יאָלזען. מדי לבחות! מן הייטיגען טאָגע מיט דינע זיכער האָר
 יאָ חוויגעטערעקט, דאָס תשובה דער זעכענען מלמדהאטן חודר וויר פֿער
 ריכטען חויל מן הייטיגען טאָגע גראָסע תפֿלות פֿאר דיר! דערנאָך, זיכער
 פֿאָטעט! וואָס זיכער חונו זיינען גוטען חוויספֿאָרן פֿאָן דיינען טהרמאָט
 ערגעהען, חודר בערענקע, וואָס דאָס חוילע געוואָרן לו דיינען קעכטע וואָס
 רבינו, דאָס דאָס נאָמליך פֿערגעבען וואָלזט דאָס זיכערן דיינען פֿאָלקען ישראָל
 מן יום כפור, חודר דאָס דאָס חוילע תפֿלה מן דיענען טאָגע ווירט זיכע
 חונדערקערט אָממען — חוה וחוה.

דייטש קדיש.

(ועתה יגדל) כון יאָלז זיך גראָס לייגען דאָס קרמאָט גאָטטען, וויח דאָס
 געוואָרן האָט. (זכור רחמיך) בערענקע דיינע בחרהערליגקייט, דאָס פֿאָן
 עוויג הער מיט. (יהי שויה רב) דער גראָסע נאָמע גאָטטען: יאָלז גע
 אָממען זיין חויל עוויגקייט דער עוויגקייטען. (קבל ברחמיך) ערפֿאָנגען מיט
 וואָסוואָרן חודר בחרהערליגקייט חונוער געבעט. (יהי סב) דער נאָמע
 גאָטטען יאָלז געוואָרן זיין פֿאָן יעלט ביז עוויג. (עזרי עמך ה') זיינע
 האָלפֿע מיט פֿאָן גאָט, דער היממעל חודר ערדע ערשטפֿאָלען האָט.

כח. נאָך יעדער תפֿלה ויגע וימן דיעוע תזנה.

דאָס דער עוויגע, חונוער גאָטט, יאָלז מיט חונו זיין וויח ער מיט חונו
 זערן ענטערן וואָר, חודר יאָלז חונו ביח פֿערמאָסטען. ער יאָלז חונוער הערן
 לו זיך זענען, דאָס וויר חויל זיינען וועגען געהען, זיינע געבאָטע חודר
 געענטלע גענויח האָלטען, וויח ער זיח חונוערן ענטערן נאָכפֿאָלען, חודר
 חויל געבעט, וועלכען חויל יעלט לנס עוויגען געבעטעט האָבען, יאָלז חויל
 נאָמע זיין, דאָס ער זיינע וויכע חודר דאָס וויכע זיינען גאָלען פֿאָלקען
 ישראָל ערפֿאָלען; חודר דאָס יאָלז פֿאָלקער דער ערדע ענדליך זיינענען,
 דאָס ער נור גאָט מיט חודר אָממען קיינער זיכער חויל. חויל געהע
 מיט חויל'דיגקייט זיינען וועג, ערלענען זיך חודר ערבמאָרע דאָס זיינער. —
 גאָטט מיט חויל חויל חודר חויל שטאָטען. ער בעוואָרן חויל חויל חודר
 חוילגענען פֿאָן יעלט ביז עוויג. סויע הערמאָט פֿאָן דיינען הייליגען יאָלז
 פֿאָן היממעל, חודר זענען דאָס פֿאָלק, וויח חויל דאָס אָממען, וועלכען דאָס
 חונו זיינענעבען האָט, וויח דאָס חונוערן ענטערן לוגעסוואָרן, חויל אָממען
 וואָס וואָר חודר האָמאָט פֿאָליסט. — גאָטט! דאָס עהרע געביהרט דיר מלחמה
 חויל וואָלז דיר דיענען טאָג חודר נאָכט, חודר דיר האָלדיגען מיט געוואָרן חודר אָממען

הרביץ ווייס עו ניכט רעכט, חונד המבע דין נאך דמלו ערלירט מיט
 וויינען וועטען. — דאך מיך המבע נון חרטה חונד טרויער דמריבער
 חונד וואכטע גערנע וויינע תפלה פערריכטען, ווען מיך עו נור פער
 סטעהען וואכטע. נאך! וויח בעטמאט בין מיך וועגען וויינער פיעלען זינדען
 וויח קמן מיך מיך דמחין סטעלען, חונד לו בעטען לו דעסן, דער דמ חויט
 דער הערר מללער העררען! — נור דמ גיבט מיר חוטה, ווען מיך בע
 דענקע, דמס דוח מיין במרהערליגער פמטער ביט, חונד דין יעדעוואס
 חונדערער ערבמראוט. — יא! דוח ביט מיין חל חלח רחמיס! דוח
 ווייט חונדער מליעגען חונד חונדער בעטריבעט הערל, דוח ווייט, דמס
 דוח ליידענסמקט דעס ווענטען מנגעבמערען חויט, חונד דמס דיענע חויט
 לנס במען פערלייטעט, דוח ווייט דוח פערבמרגענטען געהייחניסע דע
 ווענטען. דוח קעננט דוח ליידען חוינע יעדען הערלענ, חונד ווייט,
 וומ: עו פיר חוינע רפומה ברויכט; נור דוח קמכנט חוינע יעדען היילען,
 חונד נור דוח ביט מיין רופח חנס, וויר המפלען דמהער נור חויל דיינע
 היילען, חונד פערלמסען חונד נור חויל דין, דען נור דוח ביט חונדער
 סוטלמויער חונד חונדערע פטעטע. דוח! דער קמיג, דער דמ עוויג לעבט
 ביט מיין פמטער מיבער יתוויס חונד חלונות חונד גיבט דעסן גערינג
 נטען געמפן דמ, וומ: עו בעדמקל. — ה' חלה יסרמל! יוטב הכרובים!
 חל טדי! ערבמראע דין מיבער מיך, ערהמקע דיינע וואג, וועלכע מ
 קלמפלט מן דיינע טהירע חונד פערגיב מיר דוח ינדען מללע, דוח מיך
 געגען דין בעמאנגען המבע, ווענדע דיינען למרן פמן מיר מב, חונד געהע
 מיט מיר חונד מיט במרהערליגקייט. ערלמיע מיך חויז מללען וויינען
 נמטהען, חונד ערפרייע מיך מיט דעסן, וומ: מיך ווינעט. — מללממל
 טיגער גמט! ערהמקע מיך, וויח דוח ערהמקע המט: חונדערע עלטערן,
 ווען יח לו דיר געבעטעט המבען. טדי לבחות! למס וויינע פליידע ניכט
 דורך מיין חונדליק ערפרייעט ווערדען, למס יח קיינע סמנדע מן מיר ער
 לעבען; וואנדערן למס וויינע תפלה יח מנגענעהסן פמר דיר ויין, וויח עה
 חלל דוח תפלה פמן חנה, חונד למס מיך ניכט לעער פמן דיר געהען. —
 מלך מלכי המלכים! הקדוש ברוך הוא! ויח מיין העלפער מין מללען וויי
 נען נמטהען, דען דיר זינד מללע וויינע ליידען בעקמנט. דוח ביט יח
 מיין פמטער, דער יח מיבער חונד ערבמראוט כרחסן חב על בניסן, דוח
 ביט נור גמט חונד קיינער מעהר, דוח גיבט יעדעס דמ: לעבען חונד
 דוח נמרהנג, טיקקע חויל מיר חוינע רפומה לו וויינער קרמקמייט,
 היילע מללע וויינע ווונדערן, חונד גיב מיר פערנעהין חן נחסד מין דיינען
 חונד מין דער ווענטען חויגען. מיך ביטטע דין נאך חוינמל, ויין גמט
 חונד גמט וויינער עלטערן! דמס ויין גערינגע: געבעט דיר נח: ליבע ויין
 חקגע, מלך המטטען עו דוח גמטטען לדיקיסן חונד חסידים געבעטעט, ניסן
 עו לייעברייך חויל, וויח דוח המט: חויינט חויפגענמממען דוח תפלה פמן
 חונדערן ממהות טרה רבקה חל חנה, חונד דוח תפלה פמן חונדערן חבות.
 לייעבער גמט! למס מיך וויינע ימרהרע חוינלעבען מין עוטר וכבוד, דמס מיך
 זמל דער לייע היילע נח בעדירפלען; דען מיהרע גמבע מיט קליין חונד
 דוח סמנדע דמבייח מיט גמס, למס מיך נח גליקקליך ויין ויין לעבען
 עהרליך דורמלוברינגען, חונד ווען דוח ליט ויין ווירד, דמס דוח וויינע

נסוה פֿון וויר מברופען ווירט, וְ וָם ויך עהרליך חויל וויינען בעטטע
סטערבען, חונד מין פֿירערען לֹ וויינען פֿוטערן מינִ: גרמך קמחאען — חוין.

לב. דיעוע תחנה יקלן ומן נמך דער וידוי דים קבען **בג** סטעהט,
מבענד: חונד מחרגענ: ומגען.

אנא הסן! מיך ביטט דרך, גמטט! ויעהע ויין רייעפֿלונג הערן! מיך
בעקענען, דמס מיך געווינדיגט חונד מלוערלייח ויסעטהעטען בעגמגען
המבע פֿון וויינער פֿריהענטען יוגענד מן ביו חויל דען הייטיגען טמג.
יעטלט מבער ערהעבט ייך ויין הערן לֹ דיר, חונד ויין געמיטה חייט פֿלונג
קמחאען בערייט ייך מין ומהרהייט לֹ בעקעהרען. מיך בערייט מלוע
וידערן, וועלכע מיך פֿלון יעהער בעגמגען המבע, חונד ווילן מן פֿערנער
מבלומסען, דערגלייכען זעהר לֹ טהון. מיך ווילן יעדען מונוירדיגען גע
דמקען חויו וויינען געמיטה פֿערטלונג חונד ווילן ויין הערן ריין פֿלון
מלוען בקינען המבען, דמס מיך וויערער וְ מונטולדיג ווערער, וויח מין
נייגעמקנען קינד.

לג. דיעוע תחנה, (וועלכע חיינע מסירת מורעה חייט) וקלן יעדע
פֿרויח מבענד: חונד מחרגענ: ומגען.

מלומקטיגער גמטט! מין דעסען המבען ויין לייב חונד וויינע זענען
סטעט: ייך בעפֿירערען! דעסען ממוע געלוקט ויין וקלן מין עוויקייט! הער
מלוער וועט! מיך מרעו געמפֿל קמחאען מן, חונד ויין געבעט פֿער דיר
חיומליטסטען, מיך בעגעהרע במרהערליגקייט לֹ פֿירערען פֿער דיינען כסח
הכבוד, חונד ביטטע, דמס דוח וקלונט קיינע בקינע געדמקען חיבער ויך
המערסטען למסען פֿלון הייטע מן ביו לֹ וויינען זעטלטען טמג, דורך דים
מיך עטווח חיבערטערעטען קמכנטע, דמס, ווחו מין דיינער הייליגען תורה
געטריבען סטעהט; עז ויח דורך מונטערלומסונג: מלכער ומצען, דים דוח
מבעפֿלונגן המוט, מדרער בעגעהונג: מלכער ומצען, דים דוח פֿערבקטען
המוט. בעטיטלע ויך פֿער מלוען עבירות, עז ומגען ויין ומלכע, דורך
דיח ומן כרת פֿערטולדעט, מדרער מויך מר ומלכע, ומרויך דמס בית דין פֿמרחמו
ויתה געספרמלען המט, מדרער מויך מר ומלכע, וועלכע דורך דים גדינען,
וועלכע מונערע חכמים געמחט המבען, עבירות ינד; פֿער מלוען דיענען
בעוהרער ויך, דמיט מן וויינען טמגענטמגע וויינע זענען פֿלון וויר
חיוגעהע, ריין חונד הייליג חונד דמן מין גן עדן קמחאען לֹ דען מדרערן
הייליגען נסאות פֿלון לדיקען חונד חסידים, חונד לֹ דען נסאות פֿלון חוכ
יערן פֿוטערן מברקן, ילחק חונד יעקב. ומלועט מיך מבער בייח הער
מכמהערונג וויינע טמגען, דמס דמן דער זענט געוומהליך וויינע פֿער
סטמיר פֿערלערט חונד כיטט זעהר ווייס, ווחו ער ספֿירט מדרער טהוט,
עטווחי מונערעטען ספרעלען מדרער מויך מר דענקען; וְ בעקענען מיך
יעטלט, דמס מיך בייח פֿלונען פֿערסטמנד ביו, דמס דיעוע רעדען חונד גע
דמקען דמן מלוי בטויסן ויבטויסן מנגעזעהען ווערדען ומלוען, מלוי ומרערן
ווח וויר יח מין דען קמפֿל געקמחאען חונד המטטען יח וויינע ליספען
חיבערטיטען. דען מיך גלויבע מין עוויקייט מן דיינען הייליגען ממוען.

דוח ביוט חות! דיינע תורה חיות חות! דוח ביוט חיינליג! חונד חויסער
דיר חיות קיין גקטט זעהר. דוח ווירט קחיג, ביוט קחיג, חונד ווירט
קחיג ויין חין עויגקייט — חות.

לד. דיענע תחנה יתגע וחתן זינגטעג זיט גרמסער כונה.

גקטט חונדער גקטט! חונד גקטט חונדערער עלטערן! טמפער דער
גמלען וועלט! דער דוח זיט דיינען ווילען מלען חוי: ניכט הערפער
געברחט המוט! דוח ביוט חיינליג חונד קיין גקטט זעהר חויסער דיר,
דוח ווירט חויך עויג חיינליג בלייבען חונד חיינליג דוח וועלט ביו מל:
ענדע רעגירען. — הייטע חיות דער טמג, מן וועלכען דוח מנגעמלען
היט דוח וועלט לז ערמפלען, דח ענטשטמך דחן רען גלמלע דיינער
סכינה דחן גרמסע ליכט, וועלכען הימלען חונד ערדע זיט זייענע
ערליכטעטע. דוח המוט מבער זיט דיינער חונדענליכען פערנולעט גע-
זעהען, דחם מלען געמפלע ניכט ווירדיג ויין ווערדען זייענע זמלען הימל:
זיסען ליכטען לז געניעסען; דמעהר המוט דוח זייענע גרמסען טהיין דיר
דחן מבער חונד עהרפערט, חונד עז פיר דימיעניגען מוילבעוומהערט, וועלכע דח
זיט זיבע חונד עהרפערט דיענען, דיענע זמלען עז חיינט געניעסען. —
דיענע ליכט זמס חיד, מ הערר! זיט דען זייניגען חיינט חין גן עדן
ערבליקען, חונד זמס חונד דח ערגמלען מן דער זמלעט הייט דיינע חונד
געטריכטען גלמלע. גלייכויט יענער פסוק זמג: ביוט דיר חיות דוח
קוועלע דע זבענען, חין דיינען ליכטע זעהען וויר ליכט. — עז זמגען
דיר געמלען דוח וומרטע זייענע חונדען חונד דוח גערמקען זייענע
הערלענע: מ זיין טמפער חונד ערמלען! —

לה. דיענע תחנה יתגע וחתן זינגען זיט גרמסער כונה.

גקטט חונדער גקטט! חונד גקטט חונדערער עלטערן! טמפער דער
גמלען וועלט! דער דוח זיט דיינען ווילען מלען חוי: ניכט הערפער
געברחט המוט! דוח ביוט חיינליג חונד עז חיות קיין גקטט זעהר חויסער
דיר, דח ווירט חויך עויג חיינליג בלייבען, חונד חיינליג דוח וועלט ביו
מל: ענדע רעגירען. — הייטע חיות דער טמג, מן וועלכען דוח מנגעמלען
געדעהנט המוט דח הימלען, מן וועלכען דוח זיט דיינען. היינען וומרטע
דוח סיידענדע ליכט געמפלען המוט, לוויטען דען מבערן חונד חונדען
וומסערן, חוכער וועלכען דוח דחן דיינען טהרמן ערריכטע המוט, חוי
דען דוח מלען דיינע געמפלע זיט גערעכטיגקייט ריכטען; דמעהר
היט דוח חויך הייטע דחן גיהנן ערמפלען, חונד דמזיט דוח עלענדען
זינדער לז סמפלען, דח דך ניכט פירטען וומלען. — טיען געביקען
זיט וועהמיטיגען הערלען חונד חויגעברייטעטען המלדען ביטטע חיד דחן
הער מלער וועלט! דחם דוח חיד חונד מלע דוח זייניגען בעהיטען חוי
געט פער דיענען גיהנן, דיענען סטרענגען געריכטע. — בעהיטען חונד
חויך חויך דיענער וועלט דחן דיינען סטרעקליכען סטרעגיריכטען, דחן
פייערברמך, פער סטורמויד, בליט, המגעל חונד דמכנער, חונד פער חיבער
סוועמונגען דער וומסער, זיט קמחטען כון דחן חונטען מדער דחן מבער
דמזיט וויר דיר זיט חונגעטמטרער פריידע דיענען קמגען. — עז זמגען

דיר געפֿחלונען דיח ווקרטע זיינען מונדען דיח געדחנקען זיינען הערלעכע, ח' זיין סתפֿעכער מונד ערלוקיער! —

לך. דינע תחנה יתגע זמן דעכטעק זיט גרמסער כונה.

גחטט מונדער גחטט! מונד גחטט מונדערער ענטערן! סתפֿעכער דער גחלען וועלט! דער דוח זיט דיינען ויללען מללען מוי ניכט הערפֿער געברחט המוט; דוח ביוט מיינליג מונד קיין גחטט זעהר מויסער דיר! דוח ווירט מויך עוויג מיינליג בלייבען, מונד מיינליג דיח וועלט ביו מל' ענדע רעגירען. — הייטע מיוט דער טמג, מן וועלכען דוח דען גע- סתפֿען מיט פֿערמיו בערייטעט המוט מללע מיהרע ספיינען. גרמג, קרויט מונד קטוט מללעליי מרס קמטן הערפֿער, מל' דיח ערדע מויך דיו געבעהל מוי דען ווקסערן הערפֿעריג, מונד טרסקקען מונד פֿעטע וומורדע, דמיוט דיח געססתפֿעק קהנע הינדערניס דמיויל געהען מונד ווקה- נען קמנען. דח בעוקרגטעט דוח מללען מיט פֿערמיו זיט דיינען גרמסען גמערע מונד במרהערליגקייט. ח' וויט טמן מונד וומודערבמך וומורדע מללען פֿמן דיר געפֿערטט מין דער נמטור! וויט גרמס ינד דיינע וומונדער! זיכט ען נמך מיינען זיינער, דער דערגלייכען מיט היממעל מדר מויך ערדען נמלמממען קמנעט? — זיין! מר דוח ביוט דער מללעמלטיגע, געלמט זיין דין נממען מיינער מונד עוויג! — מן קמממע מויך דיינע ממוך, סתפֿעכער דיינער ממוך, זיט געביקקטען זיינע מונד וועהימדיגען הערלען, מללען מויך יעדער לו ווערען פֿער דיינען הייליגען טהרמקע, מונד דיר לו ביטטען, גלייך וויט מין מרמער מן דער טהירע דען רייכען מונדערטהי- יג ביטטעט, דמס דוח מיר, זיינען זמן, זיינען קינדערן, מונד זיינען גחלען מויגעינד לו יעדער זיט דיח נמלמנג געבען ומגעט, עהרליך, קהנע טמנדע, מר פֿמן דיינער מילדען המנד מונד ניכט פֿמן דער מילד- טהמטיגען המנד דער מענטען. זיב מונד מיינע רויגע פֿרנסה, מונד דמס מיר ניעממערן הסגת גבול טהון, מונד זיט מללען מענטען מין פֿריעדען לעבען קמנען. — ען וממגען דיר געפֿחלונען דיח ווקרטע זיינען מונדען מונד דיח געדחנקען זיינען הערלעכע, ח' זיין סתפֿעכער מונד ערלוקיער!

לך. דינע תחנה יתגע זמן זיטוטוויט; זיט גרמסער כונה.

גחטט מונדער גחטט! מונד גחטט מונדערער ענטערן! סתפֿעכער דער גחלען וועלט! דער דוח זיט דיינען ויללען מללען מוי ניכט הערפֿער געברחט המוט! דוח ביוט מיינליג מונד ען מיוט קיין גחטט זעהר מויסער דיר; דוח ווירט מויך עוויג מיינליג בלייבען, מונד מיינליג דיח וועלט ביו מל' ענדע רעגירען. — הייטע מיוט דער טמג, מן דען דוח ומנע, ממוך מונד טטערנע מיינעוועלט המוט מין מיהרע טטעללע, מונד המוט מיהען ממועווענען דען וועג, דען יח פֿיר מיינער געהען ומללען; דורך יח ענטטעעהעט דיח וומודערבמערע מוועלינג פֿמן טמג מונד נמלעט, מונד דין פֿמלן יסרמל בערעכעט מויך נמך מיהרען זיין דיח ימיט טוביט, ממי דמיט מונד תקפֿות. דורך מיהרען מיינללעס מויך דיח בעומממער דער ערדע ענטטעעהען מויך מללעטע; ממי קממקדייטען מונדער דען מעג טמן, בעומממערן מונדער דען קליינען קינדערן; מן קמממע מויך דיינע ממוך, סתפֿעכער דיינער ממוך, זיט געבייגטען מויפטע פֿער דען טהרמן דיינער

הייליגקייט, חונד דרך חונד ריינע גרמסע במרהערליגקייט לו ביטטען, דמ
דוח דרך ערבמרהוט חיבער חיד חונד חיבער היינע קינדער, חונד חיבער
מלוע ווייבער חונד קינדער דיינע פלוקי ישרח, וועלכע דיין סטרענגע
גערשט פירטען. — מלומדטיגער גמט! למס קיין במיע חויל חונד
קמחוטען, בעטיטלע חונד פלר יעדער במיען לולט, דיח קרמקהייטען ער
לייגט; חונד ווען דיחעלבע טמיען חין דער וועלט מרייטעט, נח דעקקע
דיינע פליגעל חיבער חונד, חונד חונד פלר חיהר לו בעומהרען; דען דוח
ביזט חין בטטיטלע מלוען, דיח דיר פערטרויען, גלייכווייז יענער פסוק ספרייט
גמט רעטטעט דמ לעבען זיינער קעכטע, חונד מלוע, דיח חיהס פערטרויען,
ווערדען ניכט בעסקריגט. — עו חמגען דיר געמלוען דיח ווקרטע היינע
חונדען, חונד דיח געדמקען היינע הערלעכע, ח חין טמפכער חונד ערומער!

ל. ריענע תחנה ימגע ומן דמכערטמג מיט גרמסער כוחה.

גמט, חונדער גמט, חונד גמט חונדער עלטערן! טמפכער דער גמלען
וועלט! דער דוח מיט דיינען וילוען מלוען חויי ניכט הערפמרגעברמט
המט! דוח ביזט חיינליג חונד עו חייט קיין גמט מעהר חויסער דיר
דוח ווירט חיד עוויג חיינליג בלייבען, חונד חיינליג דיח וועלט ביי מל
ענדע רעגירען. — הייטע חייט דער טמג, מן דען דוח ענדליך מכער
פלמגען המוט, לו ערמפלען לעבענדיגע ווענען חונטער דען היימט
מלוערלייז פיעה חונד ווירע טהיערע, וויח חיד ווירער, פיעט חונד פלמגען
דוח המוט יח געווענעט, דמס יח חין דער וועלט פערמעהרען ימלוען
חונד המוט חיד יעדע טהיער געלעהרט, וויח עו זיינע מחרונג חויל דער
וועלט וועלען מלוען, דמחוט עו יח פלמפלמלען קמכע, חונד דמ דען
מענען, דיינען לעבליגעשטפל, ניטלען ימלוען. כו קמחוט חיד, דיינע
חמגד, טמכטער דיינער חמגד, מיט גרמסער דעמחוט פלר דיינען היימגען
טהרמן, דיר לו ביטטען, דמס דוח חיר היינע מחרונג בעסערען חמגען
וויח חיד יח בעדמחין, חונד דמס דוח חיר חיד קינדער טענקען חמגען
דיח חין געטלעכט פלמפלמלען ימלוען. ערטהיילע חיר חיד לור לויס
ווען חיד היינע קינדער זייגע, געווענע חילך, דמחוט דיחעלבען געווענע
סטמק ווערדען; בעומהרע דיחעלבען פלר מלוען במיען לולמלוען חונד
למס חיהנען ניכט ליינע ווידערפלמערען. — עו חמגען דיר געמלוען
דיח ווקרטע היינע חונדען דיח געדמקען היינע הערלעכע, ח חין
טמפכער חונד ערומער!

לח. ריענע תחנה ימגע ומן פרייטמג מיט גרמסער כוחה.

גמט, חונדער גמט! חונד גמט חונדער עלטערן! טמפכער דער גמ
לען וועלט! דער דוח מיט דיינען וילוען מלוען חויי ניכט הערפמרגעברמט
המט! דוח ביזט חיינליג חונד עו חייט קיין גמט מעהר חויסער דיר
דוח ווירט חיד חיינליג בלייבען, חונד חיינליג דיח וועלט ביי מל
ענדע רעגירען. — הייטע חייט דער טמג, מן דען דוח מיט דיינען היימגען
וילוען דען מענען הערפמרגעברמט המוט, דוח המוט חיהן ערמפלען
לון רעגענטען חיבער מלוע קרעמטורען חונטער דען היימט, יח חמגען
חויל דער ערדע לעבען מרער חיס ווקסער. ער געניעסט מלוע דיינע

געטשפּען, דיז דאס ערשטפּען הַמּוֹט, דאס הַמּוֹט מיהן חיבנדיען נאָך
דאָ גרָחטע גליק פֿערליעהען, דיר, ן מוֹלמאָט־גער! לו ערקענען, דיינען
הייליגען נאָמען לו זאָבען מוֹד לו ערלעהען דיז גרָחטען מוֹדער, וועלכע
דאס חין דיינער שטפּען ערווענען הַמּוֹט; וויז לוועקמאָסיג מוֹלען געמאָכט
היט, וועדער לו גרָחט, נאָך לו קליין, וועדער לו פֿעל, נאָך לו וועניג. דאס
הַמּוֹט מיהן ערשטפּען חוּי ערדע, מוֹד הַמּוֹט דאָן יעלכט מיהן דען
זעבענווייז מייגעבאָמנען; דאס הַמּוֹט מיהן דאָן מוֹד געשענקט דיז
קראַפט שפּרעכען לו קאָנען, דאָס ער דאָ מוֹד מוֹדספּרעכליכע גליק הַמּוֹט
בען קאָנען, דיינען הייליגען נאָמען לו זאָבען. דאס הַמּוֹט מיהן מַכְבֵּעַ
פֿעהלען, זיך לו פֿערהעהרען, דאָס ערדע פֿעלען, מוֹד הַמּוֹט
פֿיר מיהן ערשטפּען חוּי גן עדן, ווּמָרין זיינע גוטען ווערקע בעלזאָהנט
וועדער, מוֹד חוּי גיהנן, ווּמָרין זיינע היסטעהטען בעסערשט וועדער.
דאָ הַמּוֹט דאָ מוֹד זיט דיינער גרָחטען בִּמְרֹחֵה־עליגקייט דיז תּסוּבָה
פֿערברייטעט, דאָס, ווען ער מוֹד געזינדט הַמּוֹט ווּמָרין, מוֹד זיינע
זינדען דאָן בערייען מוֹד זיך מוֹד־פֿיט־ג לו דיר בעקעהרען ווּמָרין; זיך ווּמָרין
דאס מיהן וועדער פֿערגעבען. נון קאָממע מִיך, דיינע מוֹד, טאָכטער
דיינער מוֹד, פֿאָר דען טהרָן דיינער העררליכקייט, מוֹד דעאטיהיגט לו
ביטטען, דאָס דאס דיז פֿערנוכט, וועלכע דאס זיך פֿערליעהען הַמּוֹט,
זיך נון גוטען ברויכען זאָמען; דאָס מִיך פֿאָר דער וועלט נון
דאָ געזעסע, ווּמָרין זיך בעהילפֿליך מוֹד ניכט שפּיליך זיין קאָן. סענקע
זיך מוֹד דאָ גליק, דאס וועלט לו פֿערהעהרען מין לוכט מוֹד פֿראַמזיגקייט,
מוֹד זאָס מִיך זיינע קינדער מוֹלע גליקליך ערליעהען לון דענט דיינע
הייליגען נאָמען. מוֹד ווען זיך געזינדט מוֹד היסטעהטען בעגאָנגען
הַמּוֹט; זיך ווּמָרין ווּמָרין דאָ געבאָטען מוֹד־פֿיט־ג בערייען, מוֹד פֿערגער מוֹד
סערעג הַמּוֹטען מן דיז געבאָטען דיינער הייליגען תּוֹרָה; דאָס ווּמָרין מִיך
מוֹדערען זיט מוֹלען מוֹדערען לדיקין מוֹד לדיקות, וועלכע דיינע געבאָטע גע-
האַטען הַמּוֹט, מוֹד זיט דענען, וועלכע מיהן בלוט מוֹד פֿלייס דען
טהרען חיבערליכערט הַמּוֹט וועגען דיינען הייליגען נאָמען. — ען מוֹד
דיר געפֿאָלען דיז ווּמָרען זיינען מוֹדען מוֹד דיז געדאָנקען זיינען
הערלעכע, ן חוּי שטפּען מוֹד ערלעהען!

ל. דיעזע תּחנן זאָגען מן סבת זיט גרָחטער כּוֹח.

גאָט מוֹדער גאָט! מוֹד גאָטען מוֹדערען עלטערן! שטפּען דער
מאָנען וועלט! דער דאס זיט דיינען ווּמָרין מוֹלען חוּי ניכט: הערפֿאָר
געבראָכט הַמּוֹט, דאס בייט מיינליג מוֹד ען חוּי קיין גאָטען זעהר מוֹדער
דיר; דאס ווּמָרען מוֹד עוויג מיינליג בלייבען מוֹד מיינליג דיז וועלט ביו
מִיך ענדע רעגירען. — הייטע חוּי דער טאָג, מן דען פֿאָלגענדע
ווערען מוֹלע דיינע ווערקע דאָך דיינען גרָחטען פֿערשטאָנד מוֹד דיינע מוֹד
ענדליכע פֿערנוכטע, מוֹד נאָכדען מוֹלע ערשטפּען ווּמָרען ווּמָרין, הַמּוֹט
דאס הייטע ערשטפּען — דיז רהע. יח! מן הייטיגען טאָגען הַמּוֹט
דאס גערהעט, מוֹד הַמּוֹט מיהן דאָס געהייליגט זעהר מוֹד מוֹדערע
טאָגען. — דאס הַמּוֹט מוֹד דיינען פֿאָקען ישראָל מַכְבֵּע־פֿעהלען מן הייטיגען

טאָגע לוי רהען, דאָמיט ווען זיך דאָ גאַנצע וואָכע לוי מיהערע נאָהרונג
געמאָרבייטעט האָבען, זיך דאָן מָן סבת תורה לערנען קאָנען, חוץ
דיינע זאָלע לוי קאָנען, דאָן זיך טאָן: וואָנען, חוץ זיך מיט דאָן רהע
דען הייטיגען טאָגע: פֿערגליכען מיט דער זאָכטען רהע חוץ יענער וועלט,
דאָן דער זענע געניעסט מיט גן עדן, וואָן ער זיך ערגאָטלט מן זיינען
טאָפֿער חוץ ערפֿרייטט ווירד פֿאָרן גאָנץ זיינער וואָנען סכינה. מן
קאָנען מיך, דיינע וואָנען, טאָפֿער דיינער וואָנען, פֿאָר דאָן, מן הערר מוֹנער
וועלט! הערר מוֹנער ווערקע חוץ מוֹנער זענען, חוץ פֿאָר דיינען הייליגען
טהרמאָט לוי ביטען, דאָס דאָן זיך מן הייטיגען טאָגע מיטע פֿאָרזאָכטע
זאָכטע רהע פֿערגאָנען וואָכטע, חוץ דיינען הייליגען נאָמען נאָך וואָנען
אָנען לוי קאָנען פֿיר דאָן גיטיגע זאָכע דער נאָהרונג, דאָן דאָן זיך דענע
וואָכע געגעבען: האָט, חוץ פֿיר דאָן גוטען ספֿיינען, דאָן דאָן זיך זיך
טערט האָט, דאָן הייליגען סבת דאָמיט לוי עהרען. — אָמ, מן מוֹנער
באָנענעליגען! זיך, זיינען מן חוץ זיינע קינדער דאָן גליק האָבען,
חוץזערע לויט חוץ דענער וועלט מן עהרען חוץ מן דיינען דענעטע לוי
פֿערגלעבען; דאָמיט ווירד מיטע דאָן גרעסע רהע מיט גן עדן געניעסטען
קאָנען, מיט מוֹנען, וועלכע דאָן פֿערגעהרט חוץ געהייליגט חוץ דאָן
דאָן סבת נאָך דיינען וואָנען געפֿיינעט האָבען. — הערר מוֹנער
וועלט! דאָן האָט פֿערגליכעט מוֹנען דענענענען, וועלכע דאָן הייליגען
סבת רעכטשאַפֿטיג פֿיינען, דאָס דאָן מיהענען ווירט גליק חוץ זענען מן
דענער וועלט, חוץ מיטע פֿאָרזאָכטע זאָכטע: זענענען מן יענער וועלט לוי
טהיילען; מן האָפֿע חוץ דיינע פֿערהייסונג; דאָן מן ווייס, דאָן זיך
געניעטע, חוץ מוֹנערע: דאָן וואָנען, נעמאָנען. — ען וואָנען דאָן גע
פֿאָלען דאָן וואָנען זיינע זאָכע: חוץ דאָן געדאָנקען זיינע הערלענע,
מן זיין טאָפֿער חוץ ערלענער!

מ. דענע תאָנה מיט נאָך דען מוֹנער בית פֿאָרן תאָנען חפֿי
מן תהיטן זיינענעריכטעט.

אָשרי. מן וואָן דאָן אָנען, מוֹנענעליגען גאָט! דער דאָן דאָן וועלט
זיך מוֹנען מיהרען הערען ערשטפֿאָרען האָט, מוֹנען היממעל חוץ מוֹנע
ענען, מוֹנע גייטער חוץ מוֹנע סטערנע, זענען, טהערע, פֿיינע חוץ
פֿאָנען, מן טרליט וואָסען חוץ נאָך פֿיינע מוֹנערע ווענען, דאָן קיינע
לחול האָבען. מוֹנען גיבט סבת וואָנען דיינען הייליגען נאָמען. מן
מן מוֹנען געשפּאָן, געשפּאָנען מן ערדע חוץ סטויב, לויקעהרענע
זיינע לוי וואָנען חוץ וואָנען, פֿערגליכען זיינען טאָפֿער, דער פֿאָר
פֿערגעהט, זיינער פֿערגעפֿאָרעט, דאָן פֿאָר פֿערגעפֿאָרעט; מן מן קאָנען
זיך גענייטען הויפט פֿאָר דאָן, נייגע דיינע מוֹנערע לוי זיינען געבען,
מאָנען חוץ וואָנען, פֿיר חוץ טאָפֿער.

בכל לבי. מיט גאָנצען הערלען חוץ גאָנלער זענען, מיט פֿאָרעט חוץ
ליטערען, מיט באָנען געזיטהע חוץ מיט בעבערען גליעדערען, מיט
געבייטען הויפט חוץ געפֿאָרעטען האָנערען, קאָנען מן לוי ביטען
פֿאָר דיינען הייליגען טהערען.

במול על עברך. טאָנע גוטען זיך, מן גאָט! געוואָנערע זיינע ביטען

חונד ערפֿילןע וויינע ווינטע לונג גוטען, ערבמראע דרך חיבער זיך, חונד בעגמבע זיך מראעו געשטפֿן זיט דיינער גמראע; זיך ווייס, זיך המבע דורך וויינע שטמטען ניכטו ביים דיר פֿערדיגעט; דרך, דוח המוט יח חין דיינער הייליגען תורה געטריבען: זיך ווילן זיך חיבער וויינע געשטפֿעט ערבמראען, חונד ווילן יח בעגמדיגען חוואמזוט.

דרך פֿקודיך. לזם זיך פֿערשטעהען דוח וועגע דיינער תורה, לזם זיין הערן בעגרייפֿען מולען, וואו דערין געטריבען שטעהט; גיב, דזם זיך פֿערשטעהע, בעפֿולגע חונד פֿולברייגע מולען, וואו חין דיינער לעבען תורה מבעפֿהלען חיוט.

הורני ה'. חונטערוויינע זיך, מ גמטט, וויח זיך לעבען זולן, דמזיט זיך זיך היטען קמכע פֿער יעדער זינדע, סולד חונד פֿערגעהן; דמזיט זיך ניכט ועהר זינדגען געגען דיינען הייליגען ממשען קדער געגען דוח מענטען, דוח דוח ערשטפֿען המוט. פֿערגיב זיך זיך וויינע זינדען, דוח זיך טולן געהמלן המבע. זיך זמגע זיח בעגמגען המבען קפֿענטע זיך קדער הייליך, זיט וויינען פֿערזיסען קדער חויו חונטענדהייט, זיט וויינען געדמקען, זיט וויינען ווארטען, קדער זיך זיט וויינען ווער-קען; מולען, וואו זיך געזינדיגט קדער בחונו געהמלן המבע געגען דיינען גמטטליכען ממשען, מולען פֿערגיב חונד פֿערליהע זיך, טולגע עז וועג זיט דיינער במרהערליגקייט חונד גרמסען גמראע, מבער ניכט דורך יסורין קדער לער קדער בחונו קרמקעהייטען חוליה.

יבואוני חסדיך. לזם דיינע גמראע זיך לוקמזשען, דמזיט זיך חוליה ריכטיג זיך בעקעהרע חונד דחן דוח זכיה המבע לו לעבען חין רועה חונד פֿריעדען חול דיעווער חונד חול דיענער וועלט חין דעסן גן עדן זיט לדיקין חונד לדיקות, חסידין חונד חסידות חונד יענען ריינען זעלען, וועלכע געניסען דען מכליק קיינער הייליגען שכינה.

וכר דבר. געדענקע לעבער גמטט! דיינע געדיעגענען ווארטען, ערהעבע זיך זיין גליק, חונד לזם זיך מראעו געשטפֿן געלמגען לו עוסר חונד כבוד. טיקע זיך ברכה והלוחה חין מולע וויינע ווערקע, חין וויינע המזי דען קדער חין וויינע זמזיגען געשטפֿעט, חין מולן זיין טהון חונד למסען, חין מולן וויינע וועגע חונד שטעגע; שפיינע חונד ערמקעהרע זיך זיט דיינער במרהערליגקייט, לזם זיך וויינע ממהרונג ניכט ערזט דורך חין שווערע געהיטה, דורך למן קדער דורך זעהר זיהימזע מרייטען ערריינען, זיט היתר מבער ניכט זיט חיסור, ניכט דורך גיולות קדער דורך חולן הסען חס וסולן.

חלתי לפניך. זיך ביטטע דרך, לעבער גמטט! לזם זיך ניעמחלן דחלן קמזשען, דזם זיך דער מענטען זיטלידיגע חונטערשטימלונג בריכען זולעט; עז זיח דורך זייען קדער שענקען; זמזערן שפיינע זיך זיט דיינער זינדען המז, גיב זיך דחן גליק, דזם זיך זיהימזער זיטלען קמזנע חן וויינען זייעגען טיש זיט פֿריידען חין וויינער פֿעמזילע, דזם זיך ניעמחלן ערזט ווארטען זיטען חול דער זיטען הילפע קדער גמבען; דען זיהירע גמבע זיט קליין, דוח שמכדע דמבייח מבער חיוט גרמס. לזם זיך חונד מולע

דיח וייניגען וך גליקקליך ויין דאס וויר ניעמחזן נאטעדיג העכען פֿון נאכ
דערן (לייטען) מונער מינקשאפטן לז ערבעטעלן.

טוב עשית. דאס ביט גוט, ק גאט! זיך חוץ גיטיג געגן זיך, דאס
חך ניכט מין ויינען מלשען לעבען מיטע פֿון ויינער קינדער גאבע חונד
הילפע, חוץ ביי לז ויינען ענדע קיינע ויינער מלשען מלשען ברויפע,
חוץ יחזקעלען ניעמחזן ויינער ברויפע, חונד חך ניעמחזן מן מיהנען
דלות מרער עניות ועהל! ונדערן מיהנער לויטער פֿריידע חונד לז פֿריידע
הייט מונער חונד העררע.

ידיך עשוני. דינע הקדע המבן זיך ערשפֿעלען, למס דאך דינע
גמער, ליעבער גאט! זיך בעטיטען פֿער דלות וטפֿלות! גמנע זיר דאן
גליק, רייפע חונד מרע גאטע חבער ויינען טיט המלשען לז קהנען,
שענקע זיר דאן פֿערמאגען, גוטע לז טהון מן מרען לויטען חונד גמלות
חסד יעדען, דער דעסען בערמאן! טיקקע זיר חוץ נור ואלפע דירע
טיגע לויטע לז, דיח ווירדיג זינד גוטע לז ערשפֿעלען, חונד גיב זיר מיט
ויינען מן דיח זינד מונערע קינדער לז ערליעהען לתורה, לתופה ולעשית
טובין — מין.

כלחה לישועתך נפשי. ויינע זעלע פֿערמאגען נאך דינער הילפע
חונד מין גרמטען בעטערען מיט נאך דינער תורה; דמרון ביטע
חך דרך, ליעבער גאט! גיב זיר ואלפע קינדער, וועלפע פֿרמאן ויין חונד
לויטיג מין תורה חונד מלות מלען טמגע מיהרען לעבען לז ברויגען מלשען.
למס זיך חוץ גאטע פֿינדען מין דינען מיהנען חונד מין דען מיהנען מלשען
לייטע, זיך חונד מלשען, דיח וויעדער פֿון מיהנען הערקשאפטן ווערדען.

למשפטך. לז דינען געריכטע המלשען דאן גמלע מענשענגעטעלעט
הייטע חונד יעדע לייט; חך ביטע דרך ליעבער גאט! למס דאך קיינע
ויינער קינדער עטערען ביח ויינען לעבען, ונדערן ערליען חונד פֿעה
למגערע מיהרע טמגע חונד ימערע. למס זיך מיט גוטען מלשען, חונד
גרייגע ווערדען מלז וברכה, מיט געזונדהייט, מיט פֿריידען חונד זיכע
הייט. פֿער במוען וועגען בעהיטע זיך, דאס ליעבער גאט! חונד מלשען
דיח וייניגען. בעומהרע חונד פֿער מלשען מיכעלן, גירות חונד לרות
דיח מין דיח וועלט קממען, פֿער במוען מענשען, פֿער טכניט ריען חונד
יעדער במוען געזעלשפֿעט, פֿער המרען בעלי דיכט, פֿער במוען ריכ
טערן, פֿער ומרדען חונד פֿער רייבערן, עז וייח ביח טמג מרער ביח
נאכט. בעטיטען חונד פֿער דבר ומגפה, פֿער תפֿיסות חונד פֿער גלות,
פֿער מלשען מלשען בלבושין חונד פֿער פֿערלונט יעדער מרע, עז וייח
מן קרפֿער מרער מן פֿערמאגען. חך ביטע דרך, ליעבער גאט! פֿעה
מייטען דיח גערמאנען ויינער פֿינדע, דיח מויל זיך במוען טיכטען,
חונד פֿערמאנערע מיהר הערן, דאס עז ויינע במוען פֿערמאנע חונד
לזן גוטען גענייגט ווערדע.

גענתי עד מאור. חך ביטע דרך, ליעבער גאט! גיב זיר מין למגנע
לעבען, מין געזעגעטען לעבען מהגע זינדען חונד מהגע טמערע. בעהיטע
זיך פֿער מלשען יסורין חונד במוען קרמקהייטען; ומלשען חך מבער
דענאך קימאק ווערדען, ומ הילע זיך פֿערמאנען, זיך חונד מלשען

ק'רמנקען פֿון כל ישראל. חוץ זיינע קליינען קינדער בעשיטלע פֿון מללע-
לייח ב'תען ל'פֿמללען, וועלכע דאס קינדער גענומען ל'ז בעפֿמללען פֿעלענען.

סעפֿים שנאח'ן. ב'תען געד'מקען בין ח'ך פֿיינד, ד'מרוק ביטטע ח'ך
ד'ך, ל'עבער ג'טט! בעהיטע ח'ך פֿון מללעלייח ב'תען ו'חשבות, פֿון
יערען מוכריינען זין. בעהיטע ח'ך פֿון מללען, ו'ח' דאס פֿערמבשייענע,
חונד פֿיהרע ח'ך ל'ז מללען, ו'ח' דאס ל'עבט.

ע'ני כלל. זיינע חו'גען זעהנען ז'ך נ'ך דיינער הילפֿע, פֿ' ל'חם ז'ך
ערלעבען דאס ג'חל'ה ט'וה, ב'ויג ז'ך ז'ט כל ישראל ח'ן ד'ח' הייליגע ל'מ'ד,
ח'ן ל'ז זעהנען ד'ען ב'ני בית ה'אקדש מ'ן זיינען מ'רטע חונד ח'ן זיינער
מ'נהיט, ו'ח' ער פֿמ'חמ'ל ו'מ'ר.

פ'ניך האר. ל'חם ד'ין מ'טל'טן ז'יר ל'ייכטען, ג'טט! ווען זיינע ט'דענע
ט'ונדע הערביי ק'חשען ו'ירד; ל'חם ז'ך טטערבען ז'ט פֿעללען פֿעלע
ט'מ'ד, ד'מ'ט ח'ך זיינען. ק'נדערן בעפֿעהלען ק'חנע ח'ן דיינען וועגען ל'ז
ג'עהען, חונד ל'חם זיינע ז'תה ד'ח'ן ח'ינע כפֿרה ז'ין חו'ל מללע זיינע
ז'נדען, דאס ח'ך ל'יט זיינע זעהנען בעג'מקען העכע.

צ'דיק אחר. דאס ב'יט גערעכט, פֿ' ג'טט, ח'ן מללען דיינען ווערקען!
ד'מרוק ביטטע ח'ך ד'ך, ז'ך ו'מ'הרענר זיינען ג'מלען זעהנען חו'ל גוטען
וועג ל'ז ערהמללען; ד'מ'ט ח'ך דיינען ל'מ'ן ניכט פֿערדיענע.

ק'ראח'ך בכל ל'ב. ח'ך רופֿע ד'ך מ'ן, ז'ין ג'טט! ז'ט ג'מלען הערלען,
ל'חם ז'ך ז'ך ל'מגע זעהנען, ב'י ח'ך מללע דאס ח'ל'ה, וועלכע ח'ן דיינער
חורה טטעהען ערפֿיללען העכע, חונד ל'חם זיינע כ'וה, ז'מ'לד ז'ח זיינען
ק'מפֿער פֿערל'סען ו'ירד, ג'ויך ח'ל' ג'ן ערן ק'חשען מ'הע מללע הינדער
ז'ם חונד ל'חם ז'ח ד'מ'ר ז'ין חונטער ד'ען ל'דיקען ז'ל'ק'ות, פֿסידען ו'חסידות,
וועלכע ז'ך ערגמללען מ'ן ד'ען ג'מל'ן דיינער הייליגען ט'כיה, חונד וועלכע
דאס עוויגקייט ד'מ'עלכט דורכ'לעבען, ז'ט מ'הערען טוגענדק'מען געל'ערט,
מ'הע מ'גוט חונד מ'הע ז'מ'גען.

רא'ה ע'ני. זעהע זיינע ל'ידען חו'ל ד'ענער וועלט, חונד פֿערגילט ז'יר
ד'מ'ר פֿיען גוטע זעהנען זעהנען ל'ב'ח, ל'חם ז'ך חו'פֿערסטעהן ל'ז ל'יט פֿון
מ'חית ה'חית ז'ט מללען ל'דיקען חונד חסידען, חונד ל'חם ד'ין חורטהיל
פֿיר ז'ך ג'מ'דיג חו'פֿמללען מ'ן י'סן ד'ין ג'דול ו'ה'מ'ר.

ש'לום רב. פֿיען ג'ויקעל'גקייט ווערדען ד'מ'עניגען ח'סן ג'ן ערן גע-
זעהנען, וועלכע חו'ל ד'ען וועלט דיינע תורה חונד ח'ל'ה זעהנען, ו'ח' ד'ר ה'ולך
ג'עמ'ט מ'ט: תודיעני חורח ח'ינן ט'ובה ט'חית ח'ת פֿניך נעיוות בי'ח'ך
ל'ח' ד'ח' הייסט: ל'חם ז'ך קענען ד'ען וועג ל'ז עוויגען זעהנען, ד'ח'ן
ווערדען ז'ך פֿיען פֿריידע ח'ינען געניעמען פֿון דיינען מ'טל'טן, פֿיען
זעהנען מ'ן דיינער רעכטען חו'ל עוויג.

ח'קרב ח'חתי. ל'חם ז'ין געבעט פֿון ד'ך ק'חשען, פֿ' ג'טט ז'ין הערר!
ערפֿיללע מללע פֿר'חשען ו'ינטע זיינען הערלענע ז'ט ג'מ'רע חונד כ'מ'ר-
העל'גקייט, מ'כע ז'ך טהייל'מ'שט ד'ען גוטען הלפֿון ל'דיקען זעהנען הב'ח.
מ'ן מ'ה.

מא. דיעזע תחנה זאגט זיין טאגליך.

רבנו של עולם! זיך קאממע מיט וועהמיטהגעסן הערלען זיינע זינדען
פֿאר דיר לוי בעקענען. — וועהע זייר! וויי קאן זיין געזיכט געגען
דיך צוהעבען, חוה דייך חסן פֿערלייהונג זיינער זינדען ביטטען, וועלכע
זי פֿילט זייר! דאך דיינע גאנצע זאכעס זיך לויטרויך, חוה וויי זיין קינד
לוי זיינען פֿאטער ביטטען, ביטטע זיך חוה לוי דיר, זייר זייר גאנצדיג
חוה גאנצע זייר זאגט זייהרע, דאס זיך ניכט דער וועלט ענטריסען ווערע
פֿאר זיינער לייט. דאס ביזט יח דער גאט, וועלכער נאכזיכט האט מיט
דען זינדען דער זענען, חוה וועלכער דאס סטראכע ניכט חוה זיינען
צוויברעכען זאכעס. זיך ביטטע דייך, זינבער גאט! ניכט דאס רייט זיינע
הערלעכע גאנצדיג חוה, חוה זיינע טהרענען זאגט ניכט צווינען פֿאר
דיר פֿליעסען. דאס זיך ביזט זיינען זיין חוה זיינען קינדען זאגט
זאכעס. דאס זיך דיר לויט זינען חוה דייך זאגט זאכעס קאנען. —
רבנו של עולם! זיין דאס הרחמן דאס זיינען זאגט, וועלכע דאס זיין
זאכעס האלטן האטען, זינבער זאכעס, לויטען דאס זינבער זיין; זאכעס
ער זאכעס דיעזע זינדע ווערען בערייטע, ווערען דאס זיין ווערען
זאגט, חוה נאן זינבער הערר גאט! האט דאס חוה פֿילט זאגט געבאטען,
פֿאן דענען וויי זיך פֿילען האלטען, דאס זאכעס פֿארגיב חוה זיך חוה
זינדען, וועלכע וויי ערנאכטען בערייטען — זיין.

מב. דיעזע תחנה זאגט זיין חוה דאס.

רבנו של עולם! וויי קאנען וויי דייך גענוג זאכען פֿאר דאס ניסן
ונאחיות, דאס דאס חוה טאגליך ערלייגט? וויי חוה דער גאנצע זענע
חוה ערדען? וויי חוה זיין זאכעס? וויי זינע קאנען? וויי זיין
טאקען? — לויטער נארהייט חוה זיינען ווענען, לויטער הבוי הבוי,
דאס חוה חוה דער וועלט בעספֿאטיגען. דאס נארהייטען זינענאכטען
העררען זינבער חוה חוה פֿערפֿיהרען חוה טאגליך לוי זיין זינדען;
דאס זיך זינבער גאט! ערהערען זיין פֿאנען לוי דיר, ווען זיך מיט
גאטער ערהערען דייך זאכעס, האט ערזאגט מיט זייר, דאס ביזט יח
דער גאטע פֿאטער, דער סווער לוי ערלייגען זיין חוה דער גערען פֿער
ווערען הערלען הייל. זינבער הערר גאט! מיט לויטערן בערענען
זיך: „וויי בין זיך זענען חוה דער וועלט?“ — באט חוה פֿלייט, ווערען
דאס ווערען זיך זיינען זאכעס ווערען: „וויי חוה זיין זאכעס?“ —
זיין זאכעס זיין דער ווער, דער זאכעס פֿארגעהט; „וויי זייר זיינע
טאטען חוה ערדען?“ — זיין האטען געווען פֿאן לויטער זינדען.
זי ווען זיך זיין זיך דענקען, זינבער זאכעס זיך זיינען שרעקליכע פֿארזען,
חוה זיין לויטערן ערזאגט זאכעס זיין זאכעס. זיין סווער ער
גאטע זיינען גאטער זאכעס, ווען זיך זיך דאס ערזאגט, דאס זיך
זיינען ווערען לוי גאטע פֿאר דיר זאכעס זיין. וויי בעספֿאטען ווערע
זיך דאס זאכעס! וויי טהרענען גאטען זאכעס, דער ניכט דענען
קאן! דאס זינבער גאט! ביטטע זיך דייך רעזאגט, ערזאכטען
זיין געבטע, זעהע זיין זינען הער! חוה ריינען זיך פֿאן זיינען
זינדען, גיב זיך פֿארזען זיין ריינען הער, חוה זאכעס זאכעס געזאכט

קען נור לנס גוטען געשטימט זיין, דמיט חיד ניכט בעשטאט ווערע
 חוץ יענער וועלט. ווי? וואו? חיד זיינע בעגאנגענע, זינדען מ'זע פאר
 דיר בעקענענע? — ניין! דמי קאן חיד ניכט, דען נישט זיך זיך נישט
 דמיון קאן חיד נור ל דיינער בארואהערליגקייט האפפער, דאס דאס ווי
 חסד חסד ערלייגט חסד באר דיינע זינדען מ'זע פארגעבען ווירט. —
 וועבער הער גאט! ברייטע דיינע האנדע מיבער חיד, חסד שטעלע חיד
 פארנער פאר זינדען חסד פאר פארגעהאנגען, חסד פארלייגט מ'זע, וואו
 חיד וואוהאלטען שטעלענע בעגאנגען האט חיד זיינער וואגער; דמיט חיד
 ניכט געשטרעפט ווערען חוץ יענער וועלט, ניין חיד דמיון חיד ניכט
 עהער פאר דער וועלט, ביז חיד ווערער פאר גוטע געטהאן האבען ווערען,
 חסד זיינע זינדען ווערער גוט ל' האבען — חסד.

מג. דיענע תורה וואו חסד שולע טאגליך זאגען;
 בעגאנגענע זינדען חסד תענית.

ראוי. עז חסד בילד, דאס יעדער זענען מיטאנער דענקען מ' דען טאג
 זיינע טאג, חסד מ' זיינע שטערבעסטונדע; דמיט ער נישט ל' זיינען
 זינדענען קאמאט; דאס דער זענען זיך קאמאט; אט זיינען זיינען
 הערלען חסדעררע, חסד ל' דעמאלטען זאגען: דאס שווארצע הער!
 ווייסט דאס דען ניכט, דאס דאס נור חוץ זיינע קורלע זייט ערשטאפער
 ווארדען ביט, חסד דאס דאס באר ווערער פארגעהען וואס? ווייסט דאס
 ניכט, דאס דאס חוץ ערדען נור ביט ווי חסד שטעטען מ' דער וואו,
 ווי ספרייט דער שטעלע פארוואס וויר, חסד ווי חיד, דער שטעלע
 פארגעהט? ווייסט דאס ניכט, דאס דיין לעבען חסד קורלע זייט האט,
 חסד דיינע טאג באר חסד ענדע נעהמען ווערען? ווייסט דאס ניכט,
 דאס יעדע שטונדע דיר נאכער לנס גראבע פיהרט, וואו דאס ווערער ל'
 ערדע ווירט? דענקט דאס ניכט מ' יענען ביטערן טאג, מ' דען דאס
 דיינע שפאנע פארלייגט ווירט, חסד מ' דען דען דיינע זינדען מ'זע פאר
 שווינדען ווערען? מ' דען דאס ווירט רעכנען מ'זע זינדען וואס פאר
 מ'זען דיינע זענען רעכען חסד דען וואו ערשטאפער פאר מ'זע דיינע
 זינדען? — מ', עז חסד חסד טרויער, פיינטערע חסד שפאנע
 ווער טאג! חוץ וואו ווירט דאס דיר דאס פארמאכען קאמאט? חסד
 וואו ווירט דאס פארמאכען, חסד וואו דאס דיר דאס פארמאכען קאמאט? חסד
 פארמאכען ווירט דאס ל' דיר זעלבסט זאגען. וואו וויר! וואו
 חסד חיד געטהאן? וואו חסד חסד ניכט דען דיינע זינדען געטען בעסער
 מ' חסד געמאכען? וואו חסד ב' חיד מיטאנער נור דען פארמאכען
 דער זינדענען געמאכט? — דמיון וואו יעדער זענען וואו בע
 דמיון זיין, זיך חוץ דיינער וועלט געטענענע ל' בענעהמען, חסד פאר
 גוטע ל' טאן, וואוהער זיינע זעלע נאך חסד קארפער חסד, בעפאר
 זיינע קארפער פארגעהט, חסד זיינע חסד פארמאכען ווערען. —
 וואוהער זינדען גאט! בעשטעלע חסד פאר מ'זען באר געדאנקען חסד
 פאר דער שפאנע דען געהט; ערמאכען חסד חסד באר חסד וואס חסד
 חסד באר וואוהער זעהען, וואוהער חסד חסד וואוהער פארמאכט ערלייגט —
 חסד טאג.

מר • דיעזע תחנה: מ'ללען דיח ווייבער קעטער: מ'גען, פיר חימרען
מ'חן חונד חימרע קינדער.

רבנו של עולם. הערר געטט! דער דח מ'טווערעט מ'ללען, דיח חימר
מ'כרעט! א'מס חיד לעבענ'לעךגליך לז קיינער מ'רט פ'חן טעלות חונד ניג
מ'חן: זח ווייט הערונטער קעממען, ד'מס חיד דיח חונטערסטילונג חירגענד
חיינע: מענטען בריו'ען: מ'ללען! מ'הערען דיח לעבער געטט! דער דיח
מ'ללען חין דיינער מ'מ'ט המוט, גיב מיר מיט מיינען מ'חן מ'לל וברכה, חונד
חיינע הינ'לעךגליע פרכסה, בעסטלע חונד חיווער פ'חן מ'חוטה, חונד א'מס
חונד חונדער ימ'הרע חין עהרליכקייט פ'ערלעבען, ד'מ'מס וויר חויד חונדער
קינדער געביהרעד פ'ערמ'רגען קענען. סענקע חונד חויד ד'מ' גליק, פ'יען
מ'רע לייטע מ'ן חונדערען טיסע טפיינען לז קענען. לעבער געטט! מ'ללען
מ'ח'ע, וועל'ען מיר, מיינען מ'חן, מ'דער מיינען קינדערן העסטע לוקמ'מ'ען
מ'ללען, מ'ללען בטל וובוטל ווערען, חונד א'מס ניח מ'יין חונדליקע חין מ'יין
חיוי קעממען, דען דיח ביזט יח דער בעסטלער פ'חן מ'ללען מ'ח'ען.

לעבער געטט! א'מס חיד מיט מיינען מ'חן חונד מיינען קינדערן מ'הנע לער
חויל דער וועלט לעבען, ד'מס וויר ניגמ'ל: טרויריגע לז'מ'לען ערפ'הערען;
מ'הערען א'מס חונד חונדער ימ'הרע פ'ערלעבען חין לויטער נחת חונד כבוד,
חונד סענקע חונד ד'מ' גליק — פ'יען לרקה חונד גחלות חסד מ'רען לייטען
ערליגען לז קענען.

רבנו של עולם! ער'ללען מ'יין הערן מיט עהרפ'ורט חונד לעבע לז
דיר, ד'מ'מס מ'ללען, ו'מ' חיד חונטערנעהמע, נזר א'מס מ'יין געטעהע.
רבנו של עולם! א'מס חונד רשות העבען חיבער חונדער פ'ערמ'מ'ען,
ד'מ'מס עז חונד ניגמ'ל: פ'ערדריעסט, פ'יען גוטע ד'מ'מס חויל דער וועלט
לז טהון.

לעבער געטט! א'מס חיד מיט מיינען מ'חן לעבען חין מ'ייןגלייט, חין
סלונ חונד חין לעבע; היטע חונד פ'חן געל'מ'ק חונד פ'חן יעדער מ'רט פ'חן
חונמ'ייןגלייט, חונד א'מס חונד מיט חונדערן קינדערן מ'ן פ'ינדען חין דיינען
חויען חונד חין דען חויען דער מענטען.

לעבער געטט! א'מס עז ניח געטעהען, ד'מס וויר חין מיינען חיבאלען
ר'ן קעממען, דער חונדערן עהרלי'ען מ'מ'ען בעל'עקקען קענען; א'מס
חונד ניח מ'הנדע חונד ספ'מ'ט חונטער דען לייטען ערפ'הערען.

לעבער געטט! בעהיטע חיד חונד מיינען מ'חן פ'חן לרות, חונד פ'חן
מ'ללען ג'מ'סען חונדליק'מ'ללען, פ'ערנילעט דען מ'טה חונדערען פ'יינדע חונד
א'מס יח קיינע מ'מ'ט מ'ן חונד ערלעבען.

רבנו של עולם! א'מס חונד חין חונדערען מ'טער קיינע דער געו'מ'ה
לי'ען טוועל'ען פ'יהלען, סענקע מיר חונד מיינען מ'חן מיינען פ'חן
קעממען געזונדען פ'ערסטמ'נד בוז מ'ן חונדער ענדע, חונד א'מס קיינען
חונדערער זינע זיינע געה'מ'ריגע ווירקונג פ'ערליערען בוז וויר מיינען
מ'טערען; ד'מ'מס וויר ניכט בעס'מ'ט ווערען חונטער דען לייטען, חונד
ד'מ'מס וויר חונדערען קינדער מ'ללען געה'מ'ריג ערליעהען קענען. לז'מ'ה, א'מס
לז'מ'עסען טובין — חון.

כזה • דיעוה תחנה יתלוען דוח וויבער חויך קעטער: זמגען.

רבנו של עולם. ערלייגע איר דיינע גרעסע גערעדע חונד ניס געפאלן זיך חיינע תעלות, דוח חויך פאר דיר בעטע.

זיבער געטט! חויך ביטטע דיר, למס ניח חיינען זייב פערסטוהעלט רעדער פערלעטלט ווערדען, דמאט חויך דיר מיטווער דיענען קענען, וויח חויך ען ווינטע, חונד דמאט חויך ניח מיין הינדערניס העכע פסן מיזחיעבן דיינער חלות, וועלכע דוח חונד: חין דיינער זיבען תורה מעכעפאלען המיט. זיבער געטט! למס חיינע געדענקען פארקס חונד ריין זיין, ווען חויך לו דיר בעטע, חונד עכעפאלען חיינע תעלות, וויח דוח פארמחל: עכעפאלען המיט דוח תעלות פסן כהן גדול מיסן בית המקדש.

זיבער געטט! געדענקע חונד דוח פערזיכערונג, וועלכע דוח געגעבען המיט חונדערען פמטער חברהסן, מלן ער דיר זיינען זמחן ילחק לנס פמפער ברינגען וועלעטע.

רבנו של עולם! בעדענקע, דמס וויר דוח קינדער זינד דיינע געלעבטען חברהסן, חונד דמס דוח חיהסן פערספאלען המיט, חונד ניכט לו פערלעסטען, ווען וויר חויך חין פארעדען זמנדערן זיין ווערדען! ניס חונד דמאטער דען שוטן דיינער פליגען, חונד למס חונד ניכט גמלן לו גרונדע געהען.

רבנו של עולם! פארעגאנע איר, גמלן דיינען דיענוטע זעבען לו קענען, דמס חיינע הקדע פיעל לדה מיזחיעבן געגען דוח פראען חונד חיבערהויפט מללען שהן, וזמחן דיר געפאלן מיזט, חיינע פיסע נור חין דיינען גוטען וועגען געהען, מיט חיינען מהרען חויך דברי תורה הקרע מן חיינען טיט, חונד מיט חיינען חוינען חויך ערלעבע חיינע קינדער פיעל גוטען טהון לו זעהען.

רבנו של עולם! חויך חונד דמח ביטטע חויך דיר, דמס חיינע דיענוטע חיינע חין חיינען הויזע חיהרע מרבייט פערריכטען בחוונה חונד מללען בכשרות, דמאט ניכעמלן מיין טרפלות חין חיינען הויזע געטעהע מדער גמח מיין חלון טבת חס ושלום, מהנע חיינ וויסען; חיבערהויפט מללען חין חיינען הויזע זמסן טמחן געטעהע, וויח דוח זיבער געטט ען המכען ווילזט.

כז • דיעוה תחנה זמלן יעדע פרויח פיר חיהרען זמחן זמגען,

ווען דערעלכע חויך ריינען מיזט.

ידו רצון. ען זיח ריין ווילזע, זיבער געטט! דמס מללען, וזמחן חויך יעטט פאר דיר בעטען ווערדע, דיר מעגענעהסן זיח.

רבנו של עולם! למס חיינען זמחן חין מללען זיינען וועגען בעגליקען, פיהרע דוח חיהן מיטווער דען רעכטען וועג, חונד למס חיהן חול זוכרע המיט חין מללען זיינען געשפאלען, וועלכע ער חונטערימאט.

זיבער געטט! למס חיהן חויך זיינער ריינע פערספאלען בלייבען פסן מללען בקיען לזמללען, וועלכע זיך ערמינגען קענען. בעהיטע חיהן חויך פאר בוכלי סקר, פאר יעדער מעגזט חין דער וועלט.

רבנו של עולם! למס זיינען פערספאלען מיטווער ריכטיג דענקען, חיסן חונטערהענען זיינער געשפאלען, דמאט ער חויך חונד חיינע קינדער געמחריק ערמחריק קענען. למס חויך קיינען נייד חיהסן עטומיחן מעברוך שהן חין זיינען המכען.

ויעבער גקטט! וואס זיינען וואס זיינע געטקלעט חז"ל פיררען קהלה חז"ל
הספד, מוזר קהלה בערטיגערייח חירגנער זיינער רש"י; בעהיטע מיהא חז"ל
זיינער רייזע פאר קולון יסורין, מוזר וואס מיהא געזאגט וואס פרייער
מוזר וואס פילע עסער זכור ווערער לז' חיר נחך הויזע קמחא — חז"ל

מז. חוץ דיעווע תחנה וקול יעדע פֿרויז פֿיר מיהרען און ימגען, ווען דערענלעכע חוץ ריזען מיט.

[illegible]

המחד, וועלכע מיט וועהמיטהגעטן הערלען, מיט ליטטערן חונד קוגלט פֿקר
זיין פֿון דיינער ווילדען המחד חונד וואס חונד ניעמט: בעדירפֿען דער
מחד חירגענער חיינען ווענטען, דען מיהער גמבע מיט קליין, חונד דיר
מחדער דמבייח מיט גרמס. בעהיטע חיינען וואס חוץ ווינער ריינע פֿקר
מלוען בוקען למקלוען, ען ווייז לו וואסער מחדער לו למחד, ער וואס טאג
מחדער חוץ דעם וועג. בעטיטלע מיה פֿקר גלייכ, רלחניס, גנביס חונד
פֿקר חיות רעות. פֿערניכטע דען רמטה מלוער ווינער פֿינדע חונד פֿער
מיטלע מלוע מיהער בוקען גערמקען. גיב מיהן מחדער חיינען ריינע
וין חונד חיינען פֿרישען וואס, פֿערליינע מיהן דיינע גמבע חונד בוקע
הערלייגקייט, גיב מיהן ברכה והלואה מין מלוען ווינען וועגען חונד טעט
גען, חונד סיקקע חונד בוקע חונדערן בעפֿרייער מיט בן דוד. למס ויין
געבעט בעווייליגט ויין פֿקר דיר, מן דוח ויין טאפֿער חונד העלער! ויין
ערמחדער חונד ערלוער! חון סוף.

מח • דיעזע תחנה וואס וואס טאגליך מיט גרמסער כונה.

אל צדיק! יוסב על כסא רחמיך! טענקע ויין גענייגעט געהער ווינער
מלוע חונד פֿערניכט מלוע, וואס מין פֿקר דיר יעטלט בעטען ווערדע. —
רבונו של עולם! פֿקר מלוען ביטע מין דיר חונד דיר פֿערגעבונג ווינער
ווערדען, וואס וואס דעריינען. וועלכע מין געגען דיר, מלוע דעריינען,
וועלכע מין געגען דיר ווענטען בעגמגען המבע, דמיט מין ריין קמח
חוץ דיר מחדער וועלט חונד בעפֿרייעט בלייב פֿון דען סטריפֿען דען
געהן; מין חוץ דיעזער וועלט ערלייגע מיר, ווינען וואס חונד חיינען
קינדערן לויטער בוקעהרלייגקייט, חונד ערהערע מין דיעזער סטודע,
וואס דוח פֿערמאן ערהערט המוט חונדערע וואסער חנה. ערהערע מין,
וואס מין מחדער ווייב דיר קלוגע מלוע, וואס חוץ ווינען הערלען ליעגט,
וואס מין דיר ביטע, וואס מיין קינד ווינען פֿמטער ביטעט, ערמחד
דיר מחדער מין מיכער מין, וואס מיין פֿמטער מין מיכער ווינע קינדער
ערמחד, גלייכויט געטרייבען טעטה: כרחק חב על בנין.
רבונו של עולם! פֿערליינע מיר חיינעט חונד פֿערסטמנד לו ווינער
מלוע, דמיט מין דיעזעלכע חוץ חיינע מרט פֿערייכטע, דמס יח דיר
געמלוען וואס, חונד דמס מין ניכט חונדערמרט פֿון דיר וועגעטע. מלוע
מחדער גמט! זעהע ויין ווינען חונד קלוגען חונד ערמחד דיר
מיכער מין; למס מין חוץ ווינער בעטסטונדע גענייגעט דען זכות פֿון
מחדער, יחק חונד יעקב, חונד ערלייגע מיר עבען יח פֿיעלע וואסמחדער,
וואס דוח פֿערמאן מיהנען ערלייגט המוט — חון סוף.
רבונו של עולם! דוח ביטע ען יח, דער מיר ביהער געהלוען המט,
מין מין ווייטער, חונד פֿיהרע מין מחדער חוץ דען רעכטען וועג
ערמחד מין, ווינען וואס חונד מינע קינדער מיט דיינער חיינען ווילדען
מחד, חונד למס חונד ניעמט: למסות קמחען, דמס וויר דיר חונדער
מטיינען מחדערע ווייטע בעדירפֿען וואסען. — ליעבער הערר גמט!
בעהיטע מין חונד מלוע ווינע וואסמחד פֿקר בוקען נייד, חונד פֿקר מלוע

גיחות רעות, דערען פֿאָלגען זיך קאָסט חין דער וועלט לו ועהען ויכד ; און
 חיד מיט היינעכע זאכן חוד היינען קינדערן חין טאנען חוד חין עווען
 זעבען — חזון.

רבונו של עולם! חיד ביטט דין, נחזיצט לו המבטן מיט זיינע פֿרויהייט חונד זיך ניכט זיבעלן לו נעהמען, דאס חיד זאָ פֿיעלן הייטע פֿאָר דיר רעדט. — דאָ ביזט יאָ דער גאָסט, דער זאָ גערן האָרט דאָ גאָסטען דער זעכטען. חיד מאַכט ווייב, חיד קאָמט דעמער לו דין חונד דיר מוֹל זיין מוֹלעגטן לו זאָגען, דמיט דאָ זיך בילד האַלפֿטן זאָגען טעט. זעכער הער גאָסט! ערבמאָד דין זיבער זיך, זיבער זיינען גאָלט פֿאָמילע חונד זיבער כל ישראָל; זאָס זיך חונד זיינען זאָל חונדערטען פֿאָרען חין פֿרייערן פֿערזעכטן, חונד זאָס חונד דאָן חויל חונדערטען בעטע בכבוד טעעבען. בעהיטע זיך פֿאָר זיינער זיטה זטונה, חויל פֿאָר זיינער זאָגען קרמאָקייט, דאָס זיך ניכט דען זייטען זאָס זיך ווערט פֿאָר זיינען טאָרע. — זעכער גאָסט! ווען דין פֿערייכט האָט יסורען פֿאָר זיידען וועגן זיינער זינדען, זאָ זאָס זיך דאָזעלבען מוֹלע דאָס זינדען וועלט זיכעסען, דמיט זיך דאָן ריין חונד מאָכט זינדענפֿאָלקע זעלען האָבן געזאָגען — חויל.

רבונו של עולם! וְאֵם אִיךְ נִיכֵט פֿאקטלִיךְ חונד חונפֿקֿברייטעט טשענע
בען; גִּתְנעט איר פֿרֿהערע, מֶלֶז דימעניגען, וועלכע אִיךְ בעלידיגעט העכט,
חונט פֿערליהונג ביטטען לִי קִשְׁנען. קִשְׁנעט אִיר דִּיח לִיפסען, ווען דִּיח
טאנדעט מיינע טאָרע הערנאָכטען ווירד, דִּיחט אִיךְ אִיךְ דִּיך דִּיך מִן
פֿערליהונג מיינער אינדען געהאָרִיג ביטטען קִשְׁנעט. דען אִיךְ ווייס, דִּיח
טָלֶה אִירע מענטשן אִיךְ דער טאָרע, דִּי ער קֶלֶן דער וועלט שטירעט,
מיינט דִּיך: עהר גִּתְנענען.

רבונו של עולם! דענקען מן דען בוכד, דען דוח וויט מונערן ענטשן
געטוהטען הייט, דענקען מונד דען יכות דער לונקלן שבטיס, וואס מונד מויד
גענייטען דען יכות מאלער ענייטן וחבוניטן, דוח טאג מונד נאכט מויד דייע
האלע העלען. ליבער גאט! דענקען מן דוח לייט, דא דין פאקל ישרא
וויט פאלער בעגערדע מנגעמאשען הייט דייע ליבער תורה, מונד יונד דא
וויט וואהלגעמאלן מן דוח תפלות, וועלכע וויר טאגליך וויט הייטען טהרה
נען לו דיר פעררייכען. — מן במרהערליגער פאטער! דער דוח דען
געטען ערלייגט חסד ורחמיס, מונד דער דוח מאלע דייע געטאפען וויט
וואהלגעמאלן חייבערלייכט: ערמאדע דיד מויד חייבער מויד, מונד געגט
מויד וויט דייענן ברכות. ניס דא טאג ישרא, וועלכע מויד מבער
מונד מפרגעט פאר דיר זאגע, וויט וואהלגעמאלן מויד, מונד מנטווארט
וויט דייער גיטע. ערפאלע ניכט וויט וויטע זיינער פיינדע, וועלכע
נקאט מן וויר ערלעבען וואלן, מונד דוח זאגע וויט מונטאגליך, וואהל
פאר מויד, מן פאר וויינען וואו מונד זיינע קינדער, פערמיטלע מיהר
מקטען געדאנקען, דוח וויט געגט מונד פארמאכען מונד וואס יונד טאגער
מן מונד זעהן. — ליבער גאט! וואס ווירן געבעט דיר יעדע לייט
זאגן געגענען זיין, וויט דא געבעט גראסער לדיקיס — מויד.

כז. דיענע תחנה וואָל יעדע פֿרוי געוואָהנליך יעדען אַמאָנענדיגן חונד
דאָס געזעצטע אַמאָנענדיגן; לויט וועגנענען אַבער יעדען ערב רחם חרס.
אנא. מיין ביטע דאָ, פֿאַרהערליגער קאָניג! דער דאָס אַמאָנענדיג
זינט חונד פֿאַן גרעסער גאָרע! דער דאָס זינט וועלט מיט חונדנאָלעכער
זינט רעגירענדיג! אָמם מיין געבעט, דאָ: מיין יעלט דעמאָנאָנענדיג בעטע,
פֿאַר דיינען הייליגן טהראָן געלעבנען. — סיקקע דאָס, חונדנען גאָסט,
חונד גאָסט חונדנערען ענטערן! מייע רפּוּחה טאָה, פֿאַר וואָלע קרמאָקע
חונדנער דיינען פֿאַלקע ישראָל, וועלכע ען ערשט דאָס זינגען; היילע זינט
דאָס מייע רפּוּחה הנפֿש חונד רפּוּחה גאָל, דאָס מיהנען בעסטעמאָנענדיג
ווערע דער פֿאָסוק: יאָל דאָס ווערפֿאָסן וועלט אַמאָנענדיגן. מיין דאָס גאָ
ווערען בעסטעלע, דאָס זינט ניכט קרמאָקע ווערענען, ען זינט מיין דער נאָה
קאָנער פֿאַן גאָל, דאָס פֿאַן מיהנען בעסטעמאָנענדיג ווערע דער פֿאָסוק: כל האָהל
חמר סאָמי באלזינען אָם חסידן ענדל כּי מיני ה' רפּוּחה, דאָס הייסט: וואָלע
קרמאָקענען, וועלכע מיין חוילי אָהרין געמאָקעט האָבען, וואָלע מיין דאָס
למאָקענען; דאָס מיין גאָסט וואָלע דאָס פֿאַרלעט זיין. מיין דער פֿאָסוק: והסירותי
אָהל וקרבֿך, דאָס הייסט: מיין וואָלע יעדע פֿאַר קרמאָקענען פֿאַן דאָס
וועגנענענען. סיקקע פֿאַר דענענענען טהראָן דיינען מיין דער גאָלען וועלט
לעסטעמאָנענדיגן פֿאַלקע, דער מיין חירגענד חיינען אָהנע חונדנער טווערענען
דאָס זינט, פֿאַר חיינען אָהל, דער מיהנען העלע חונד מיהרע טרויער
אָהל פֿאַרבעסערע. בעסטעלע חירעוואָפֿט דאָס פֿאַלק ישראָל פֿאַר באָנע
לעלענען חונד טרויערען ערמינגענען, פֿאַר דאָס חונד טאָלע, פֿאַר קאָה
סאָה חונד אָהלע, פֿאַר רענען. אָהלינען חונד אָהלינען; זענען דאָס
העלן דיינען פֿאַלקען לויט, דאָס ען זינט באָנע וועג פֿאַרלעטע חונד
וואָלע פֿאַרלעטענען לויט דאָס בעקעהרע; סאָלע מיהנען מיין אָם טהור, דאָס
ען זינט אָהלינען פֿאַרבעסערע, דאָס דאָס פֿאַרלעטענען ניכט דאָס טאָר חיינען
רע, אָהנענען ווענענען נאָר, דאָס ען זיך בעסערע, חונד מיהנען דאָס פֿאַר
ליהען לויט קאָנענען. — זעבער גאָסט! אָהלע דאָס דאָס חונדנענענען
ווערע חונדנער דיינען פֿאַלקע פֿאַרלעטענען ווערענען, גיב מיהנען דאָס גאָקע,
מיהנע חונד טאָלענער לויט וועלט לויט ברינגען, חונד אָם זינט דיענע ערליעהען
לויט פֿאַרלעטענען פֿאַרלעטענען, דאָס ען חונד בעסטעמאָנענדיג ווערע דער פֿאָסוק: אָם
זינט בייך עקע וקרה. בעסטעלע מיין דאָס זינגענען ווערע, וועלכע טווענענענען
זינט, דאָס זינט מיהרע זינגענענען ניכט פֿאַרלעטענען, חונד ערליעהערע
דאָס טווענענען מיהרע טווענענענען. פֿאַרלעטענען דאָס זינגענען ווערע דער
ווערע, דאָס מיין מיהרען געבורטעמאָנענען דאָס פֿאַרלעטענען, אָם זינט מיהרע
קאָנער פֿאַר לויט וועלט ברינגען, געזאָר, מיהנע טאָלע, חונד מיהנע גאָ
ברעלען, חונד אָם דאָס זינגענען מיטער נינט אָהנענען מיין וואָלע זינגען,
דאָס מיהרע קאָנער דאָס געהאָרענען קרמאָקע ערהאָלענען. זעבער גאָסט!
בעסטעלע וואָלע זינגען קאָנער דיינען פֿאַלקע ישראָל פֿאַר אָהלינען חונד
פֿאַר וואָלען באָנע קרמאָקענען, וועלכע דאָס קאָנער זינט חויגעוועלטע
זינט; בעמאָנענען מיט פֿאַרסטאָנער חונד קאָנענען דאָס קאָנער, וועלכע
סאָן לויט רבי געהען, דאָס זינט תורה געהאָרענען פֿאַרסטענענען זע
נען, חונד פֿאַן דאָס העלענען דער ערמינגענען באָהרין ווערע זינט קאָהל
אָהל, נאָרהייט, פֿאַרלעטענען חונד טאָלענען, ערליעהערע מיהרע העלן מיין

דיינער תורה, חונד בעטיטלע ייח פֿתֿר מללען בלענען חונד חונקייטען גע-
 רמקען, אָס חין מיהערע זעלע אָבע חונד אָנט לו דיינער תורה הער-
 טען, דמאָס ייח דיעזעלכע אָטאָ אָרענען בקדוּסה ובטהרה, חונד בעטערע
 יערענע פֿתֿר מיהנען זיינען רעכטען זיווג חין דער לייט, גלייכצייט דוח חונד
 זערענע פֿתֿטער ילחק זיינען רעכטען זיווג בעטערט המוט דורך דען קנעכט
 מליער, חונד וויח דוח חונדערען פֿתֿטער יעקב זיינען רעכטען זיווג בע-
 טערט המוט, מלל ער חויל בעכעהל זיינען פֿתֿטער: נאָך פֿון חרסן גיג, בע-
 טיטלע דוח טפֿלטער דיינען: פֿתֿק: יסרחל פֿתֿר יעדע מרט חרפה,
 בוטה חונד פֿגס, דמ: קיין סס רע יעמחלו ייח פֿערמונטהרע. ערטהיילע
 מיהנען ענוה, לזיעות חונד חכמה חונד אָס ייח חן וחסד פֿינדען חין דען
 חויגען מללער, דוח ייח זעהען; אָס עוויגע פֿריינדטשאַפט העררעטען חונטער
 מללען עהעלויטען דיינען: פֿתֿק: יסרחל, דמס ניע מיינע מחלוקת לויטען
 אָמן חונד ווייב ענטשטעהע, חונד מן חונד בעסטמטיגט ווערדע דער פֿסוק:
 חין פֿרן חין ילחל וחין לוחה ברובותינו. ערבמחשע דרך חיבער מללע יתוויס
 חונד מללכות חונטער דיינען פֿתֿקע יסרחל, פֿערטשאַפט מיהנען גונט חין דען
 חויגען דער רייכען, דמאָס מיהנען געהללען ווערדע; דען דוח בייט יח דער
 פֿתֿטער דער יתוויס חונד מללכות, חונד חויל דרך מיט מיהר פֿערטרוען. פֿער-
 ליינע חויל מללען: קניסן חונד נקות יוגענדליכע קרפֿטע, דמאָס ייח מיהרע פֿרנסה
 בכבוד פֿינדען קנענען ביי לו מיהרענע ענדע, חונד דמאָס מן מיהנען בעסטמטיגט
 ווערדע דער פֿסוק: חל תלכי לעת יקנה כללות כחי מל תעובי. בעטיטלע מללע
 דימעניגען, וועלכע חויל ריינען יינע, פֿתֿר בלענען לופֿתללען, פֿתֿר סטורט, פֿתֿר
 חיות רעות. פֿתֿר גיפֿטיגען שולנגען, פֿתֿר הונגער חונד דורנט; פֿיהרע ייח חויל
 דען רעכטען וועג, וויח ייח עז וויכטען, חונד גקנע מיהנען, חין מיהרע
 היימט ווערדע לוריקק לו קעהרען בטלון ובטמחה. מללעמטיגער גמט!
 גיב מללען סוחרען חונטער דיינען פֿתֿקע יסרחל ברכה והללחה חין מללען
 מיהרען געטמטיגען, דמס ייח ווייב חונד קינד פֿערמירגען קנענען ברוח
 חונד ניכט בלללונ. אָס מיהר הערל עוויג פֿרמיהלך זיין, חונד מיהר
 ווייב חונד קינד בעין יפה לו פֿערמירגען, חונד גיב מיהנען חין מלידע
 הערל לו פֿערפֿלענען אָמדי תורה, דמס בעסטמטיגט ווערדע דער פֿסוק:
 סחח ובלון בלחח ויטסכר בחהלך. וויח חויל דער פֿסוק: על חייס חיה
 אָמקייטן בה ותוכיה אחסר. גיב חויל דען בעלי מללכות חונטער דמ
 נען פֿתֿקע יסרחל כח וגבורה, דמאָס ייח מיהרע מרבייטען מיהנען
 דערניסע חונד מיט פֿערגיגען פֿערריכטען קנענען, חונד דמאָס מן מיהנען
 בעסטמטיגט ווערדע דער פֿסוק: יגיע כפיך כי תמחל חסריך וטוב לך.
 גיב חויל דען ענייטן וחבוינין דיינען פֿתֿקע יסרחל מיהרען בעדמחל בנחת
 חונד ניכט בללער, בכבוד חונד ניכט בביון, דען דוח בייט יח גמט, דמ
 מיט זיינער גמחלע מללע געטמפֿע חין דער וועלט פֿערמירגט, גלייכצייט
 געטריבען טעהט: עיני כל מליך יסברו ומחה מוח אָהן חת חלונ בנות:
 חונד דען אָמדי תורה, וועלכע יך יח גערנע מללען מן דיינען הייליגען
 נאָמען, דענען גמנען מיט דיינער גרמסען במחאהעליגקייט חין רעהיגע
 לעבען, אָס ייח מיהרען חונטעהללע פֿינדען ברוח, דמאָס ייח חונטער
 טמחט מיט דענען ערלערנען דיינער הייליגען תורה יך בעטמפֿטיגען קנענען,
 אָס ייח ניכט נאָטהיג המבען, מירגענד מיינען מענטשען קנעכטיס חונטער

טהמביג לו זיין; זיךדערן פערזארגע זיח קלויין זיט דיינער במרהערליג-
קייט, דמזיט מן זייהענע בעסטעטיגעט ווערדע דער פסוק: וחתך הרבקים
בה' חלוקתן חייב כלבן היזן. פערזייהע דען מוזדי זינוקות חונטער
דיינענע פֿלוקע יסרחל חיון חוירטטיגעט; חונד פערסטאנדגעט; הערל, דמזיט
זיח זייהערע וויכטיגע חרבייט במחוכה פערריכטען; זיח קיינע נחלוקטיגקייט
חונד קיינען יתלהמן זיח בעהערטען, גיב זייהענע רעכטעפֿענע
חלודידין, חונד דורך זיח חונטער יסרחל זיך זעהרען יודעי סוד וזוודי
חורחך זיטה, גיב דען דייניג חונטער דיינענע פֿלוקע יסרחל חיון קלוגע;
הערל חונד זייהענע ריכטיגען פערסטאנד, דמזיט זיח חיון זיטען לך לן
געבען וויסען חונד דען חזת חל' זיכט בריגען. זיח זיח דען סוד
זיכט גענייגט זיין, זיךדערן קלוגע חוירטפֿענע נחך דער ריינע גערעכט-
טיגקייט. פערניכט דמזי געבעט דער חוניג דיינע פֿלוקע יסרחל, זיח זיח
חיון זייהערען ווקרטען קיינען פֿעהלער זיטען, חונד זייהערען חונדע זיח
עטומזי חונדריכטיגעט ענטפֿהערען. בעטיטלע דמזי רביניג, וועלכע ען כסח
חורחה זיטלען, פֿקר חירטהיווערן, זיח זיח זיכט פֿעהלען חיון דיינער
היליגען תורה חונד גיב זייהענע פערסטאנד חונד קלוגהייט, דמזיט זיח דיון
פֿלוק יסרחל חיון דמזי רעכטען וועגע פֿיהרען. גיב חיון דמזי ערן סוד
זייהיגן חונד פרכסיג דיינע פֿלוקע יסרחל ביעדערניג, דמזיט זיח דען
פֿלוקע זיט רעכטעפֿענע זיט פֿערטעהען. זיח זיח זיח זייהערען חרבייטען
זיבערדריסיג ווערדען, זינגע חיון זייהערען הערלען קלוגען סטקלן חונד
פֿערטעהען זייהענע חן וקסד חיון דען חויען דער מלכין, שריג חונד
פֿקידין, דמזיט זיח גליקליך זייען חיון זייהערען געשטעטען, ווקהיו זיח זיך
ווערען חונד קעהרען חונד דמזיט זיח קלוגע גזרות קסות ורעות פֿען דיינענע
פֿלוקע זיבערדען. — מלומדטיגער גמט! זיכקע ברכה העלחה חיון קלוגע
חונטערע חונטערנעהאנגען, פֿערזארגע יעדען זיט דיינער זילדען חמך, דמזיט
זייהערע דען חמך זיכט בעדירכע; חונד זיכקע חונד פֿהלד דען גומל לך,
דער דמזי בית המקדש בויע, חונד חונטערן קלוגען רוחן ווייערע ערנייערע.
זייע געטעהע פֿהלד חונד חיון חונטערן טיגען כי חתה טועה תפול כל פה.

ג. דיענע תחנה: זיךדער טיגליך זיטפול זיין וועגען פרכסה;
בעקאנדערע זיבער מן זייהענע תענית זייער מן ערב רחם חס.

אנא האל! חיד ביטטע דרך, מלומדטיגער גמט! דער דמזי כמהרונג
בערייטעט קלוגע געשטעטען חיון דער וועלט, זיךזעהן דען טהיערען, ווייזערן,
פֿעגען, פֿיסען, מלז חיד דען זענען. — מלומדטיגער, במרהערליגער
פֿעטער! גיב זייר זייהענע זעבענעחונטעהרלעך בשופי; ספיווע חונד ערנקהרע
זיך חונד זיין גמלען חויערזיכט בכבוד חונד זיכט זיט בויון, נכחת חונד
זיכט בלער, בהיתר חונד זיכט זיט חיסור, זיח חונד זיטעמל; בעדירכען
דען געשענק; חירגענד זייהענע זענען, זיךדערן ספיווע חונד קלויין זיט
דיינער זילדען חונד ווקהלטהקטיגען חמך, זיח חונד זיכט חונטערע בעדירכע-
טיטע ערז דורך לן פֿיעלע חונד רמטהלזען חרבייטען ערהלמטען, דמזיט
זייר חונגעשטערט דיינע זלות קלוגע חויוחבען קמגען. גמגע חונד דמזי
גליק מן חונטערן טיט רוחיג חונד זיט פֿריידען לן זיטלען, חונד זיטעמל;
מן זייהענע פֿעהרען טיט, ווק זייר חונטער ספיווע פֿען דער במרהערליגקייט

דיח בויטלע פֿערקינדיגט: גקטט וואלט בויטלע בייח דעם רעגנן, חוזה
פֿיהרט דעם ווייזער הערבייח חיו ויינען בעהקלויטניסען.

מל מזה הוא אומר: אהיה כמל לישראל יפרח בשושנה וינה שרשי
בלבנון.

דער טהוים דייטט מן: וויח ערקוויקענדער טהוים ווירד גקטט חיינע
ויון פֿיר ישראלי, דמס ע: חויפֿליהען ווירד וויח חיינע רמיע, חוזה ווחורלען
טאמגען וויח דער וואלד זבנון.

נשמים מה הם אומרים: נשם נרכות תניף אלהים נחלתך ונלאה
אתה בוננת.

דער רעגנן פֿערקינדיגט: חיינען ווירדען רעגנן פֿיהרט דוח, גקטט!
הערבייח, חוסן דיין זעלענדע: ערבגוט לו ערקוויקען.

גן עדן מה הוא אומר: עורי צפון ובואי תימן הפיחי נני יולו בשמי
יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו.

דען גן עדן מֿפֿלענברט: חויל, נקדווייז! קחשע הערבייח, וידווייז!
דורכזעהע חיינען גמרטען, דמחט: ויינע געווארלע פֿלויסען, דמחט וויין
געוואלטער חיון ויינען גמרטען קחשע, חוזה ויינער הערליכען פֿריכטע
געניעסע.

נפן אומר: כה אמר יי באשר ימצא התירוש באשכול ואמר אל
תשחיתוהו כי ברקה בו כן אעשה למען עבדי בלתי השחית הכל.

דער וויינטמקק פֿערקינדיגט: זך טפריכט דער עוויגע: וויח חיון דער
טרויבע דער מחט געווארלען ווירד, חוזה מחט יום דעוואגען ניכט פֿער
דירכט; זך ווילן חיד ע: חיינען דיענערן וואלען, חוזה ווילן יום ניכט מלזע
פֿערדערבען.

תאנה אומר: נוצר תאנה יאכל פריה:

דער פֿייגענבוין פֿערקינדיגט: ווער דעם פֿייגענבוין פֿלעגט, ווירד ויינע
פֿריכטע געניעסען.

תמר אומר: צדיק בתמר יפרח בארץ בלבנון ישנה.

דיח פֿלויסע פֿערקינדיגט: דער גערעכטע ווירד וויח חיינע פֿלויסע בליהען,
וויח דיח לעדער חויל דעם זבנון ווירד ער עמפֿער טיעסען.

תפוח אומר: כתפוח בעצי היער כן הדרי בין הפנים.

דער מֿפֿלענבוין פֿערקינדיגט: וויח דער מֿפֿלענבוין חונטער דעם בייטען
דעם וואלדע; זך ווייזער דיח זעבלינגע גקטטע: חונטער דעם מדרען ענטסען.

כל עצי יער אומרים: אז ירננו כל עצי יער: לפני יי כי בא לשפוט
הארץ ישפוט תבל בצדק ועמים באמונתו.

דיח ווחורבייחע פֿערקינדיגט: ע: ווערדען מלזע בייטע דער וואלדער
מילזען פֿער דעם עוויגען, ווען ער קחשען ווירד, דיח ערדע. לו ריכטען.

ווען ער ריכטען ווירד דאס ערדע מיט גערעכטיגקייט מוזט דאס פֿולקער מיט זייער טרויער.

שפּילת חֲסִים אֲמָרַת: מַמְעֲמָקִים קָרָא תִּיד יִי.

דאס ווילנענקהערן פֿערקיריגען: פֿון דעם טיעפֿען רופֿע חיד דיד מן, מן גמטט!

שפּילת שְׁעוּרִים אֲמָרַת: לָבָשׁוּ כְּרִים הַצֵּאן וְעֲמָקִים יַעֲשׂוּ כָּר יִתְרַעַעו אֶף יִשְׂרָאֵל:

דאס גערעכטהערן פֿערקיריגען: דאס וויענען בעקליידען זיך מיט שטן פֿען, דאס טהמלער היילען זיך מין געטריידע, מללען וויללען, מללען זינגען.

יִרְקוֹת אֲמָרַת: תִּלְמִיָּה רָגָה נַחַת גְּדוּדֶיהָ בְּרַבִּיבִים מְמוֹנִינָה צִמְחָה תִּכְרֶה.

דאס גרינען געוואלדיג פֿערקיריגען: דאס גמטט יקטטיגט דאס פֿורלען, שטעללעט זיך מיט רעגן, מוזט זעגנעט מיהרע געוואלדיג.

נא. דיענע תחנה ימגע ממן מן עטרה בטבת.

ספּעכער מללער וועט! דער דאס גערעכט ביזט מין מללען דיינען ווער קען! דער דאס מענטשן שטערמלעט מיט גיטע מוזט גאנצע! מללען מוזנערע עלטערן געגן דאס ווידערשטענטיג וואוּדערן, טיקטעט דאס לז מיהנען ערשט דיינע נכחיתן, מוזט זיך לז מוזטערווייזען מוזט זיך מוזל דען רעל טען וועג דיינער מורה מוזט מללען ווידער לז ריקק לז פֿיהרען; זיך מוזלען מבער דיינען נכחיתן ניכט געהערטען, ימזערן שפּעטטעטען דערזעלען מוזט גלויבטען מיהרען וואוּרטען ניכט, טרעכען גרמסען מיערמוטה, ביז זיך דיינען הייליגען נאמען ענדליך ערלירנטען. — דאס ביזט לז מוזלען מללען מיטהיג מוזט מללען דמעהר דאס מללען ענטהמלעטען מיהנען מיהרע מללען הייט לז פֿערגעלעטען; מן הייטיגען טמגע מבער מללען דאס דיינע שטערקע המזד מוייגעטערקעט, מוזט זיך מללען לז טלמגען. דאס טיקטעטען נאמליך מיינען מוזטמעהרליגען קמגי מיט מיינען נאך מוזטמעהרליגען פֿולקע, מוזט דאס שטערט ירושלין לז בעלמגען, וועללע דמללען דאס קמגע דער גמלען וועלט וואוּ, וואוּרין דיין הייליגער נאמען רוהט, וואוּרין דער לזעב לזעב גערן פֿון דען קרבנות מוזט פֿון קטורת לז דיר מויכטטיגע. — דיענע שטערט מן וואוּדער מן הייטיגען ימזערמגע פֿון יענען גרוימלען פֿיינע מייגעטעפֿערט, מוזט מוזטער מוזט נאמען ענטשטמזערן מן מין-מיהר; דאס מיינעמללער טרען מן לז דיר, דאס וואוּללעטען זיך מבער ניכט מער ערהערען. וועגען דיענער טרויריגען בעגעבענחייט פֿלעטען וויר מן הייטע, וויר פֿייניגען מוזנערן לז מן מוזנעקען יענען גרמסען מוזט גליקליך, דאס מוזנערן עלטערן דמללען ווידערמללען מיהר, מוזט פֿון דען דאס וויר מוזט הייטע נאך ניכט ערהמלען קמגען; דמרוק לזעבער גמטט! מן מוזנער הייטיגען פֿלעטען מיט וואוּללעגמללען מן, עמפֿעמגען מוזנער געט בעט, היילן דיינען פֿולק ישראלי ווידער. דענקען מן דאס לזעכרונג, וועללע דאס מוזנערן עלטערן מברכה, יללען מוזט יעקב געגעבען מללען, דאס דאס נאמליך מיהנען ענדליך העללען מוזט דאס מיהרער ערברמלען ווירט, וויר

חיון פֿלעטער זיך זיינער קינדער ערבמאסט. ערלוקע חונו חונד פֿער-
וואַנדעלע חונדערע טרויער זמן הייטיגען טאָגע חין פֿריידען, ווייז דוח חונו
דורך דען נביא זכריה האָט זאָגען אָממען: דער לעהנטע דעו אָממען
טבת ווירד דען קינדערן יסרל'ן לור פֿריידע חונד לור לזוט פֿערוואַנדעלט
ווערען, דינו ווערדע במלך וואָר חין גאָטטע: נאָמען חונו.

נב • דיעזע תחנה זאָגע וואָן מן תענית חסתר.

חיינליגער גאָטט! דער דוח חין דען האָבען דער היממען טהרמאסט
חונד דענגמאָך דאָ געבעט דיינע פֿאָלקען יסרל'ן, וועלכע: ווייז חונו דען
טייעלען דע: עלענד: לו דיר הערליך טיקקען, גיטיג מַכְנִיחֵם, חונד ווייז
פֿאָן מיהרען בלעזען פֿריידען בעשיטלעכע: — חונד דיעזע לייט יעלט חונו
עו, דאָס פֿיינדע ווידער דיין פֿאָלק יסרל'ן חויפֿגעשטאָנדען זינד, פֿיינדע,
דיח מַכְנִיחֵם וואָרען בייח חיינען קאָניגע, דער מיהרען דיין פֿאָלק יסרל'ן
פֿערקויפֿטע עו חוואַלכרינגען חונד ווייז האָב חונד גוט לו פֿלינדערן, דאָמאָ
דער נאָמען יסרל'ן גאָלן פֿערטיליגט חונד טיקקטען מיהרען וויפֿלעך לו דיר
דאָ וויינטען חונדערע פֿערעלטערן חונד טיקקטען מיהרען וויפֿלעך לו דיר
הימליך, ווייז בערייטעטען מיהרע זינדען, קליידעטען זיך חין זאָקקע, סטרייטען
מאָטע חויל'ן מיהר הויפט, חונד מרדכי בעפֿאָהל מללען יהודים חונד זאָמער
ווייבערן חונד קינדערן, דרייט טאָגע חונד דרייט נאָכטע נאָך חיינלעכער לו
פֿאָטען חונד חונדבאָלמאָס זיינען הייליגען נאָמען חונד היילע לו ביסטען;
דאָ ערבמאסטען דוח דיר חויל'ן מיהרער חונד עררעטעטעטען ווייז פֿאָן
דען האָנדען מיהרער במאָסמאָסטען פֿיינדע, דוח מַכְנִיחֵם האָן פֿאָללען
חין דוח גרובע, דוח ער זעלבסט געגראָבען; דאָ ער מיט זיינען קינדערן
מן דען גאָלען געהאָנגט וואָרדע, דען ער פֿיר דען לויק מרדכי האָטטע
ערייכטען אָממען. הערר מללער וועלט! וויר פֿאָטען יעדען יעדען יאָהר מן
הייטיגען טאָגע לזמן מרענאָקען יענער פֿאָטען חונדערע פֿערעלטערן. ער
פֿרייע חונד חויל'ן חונד כל יסרל'ן, ווייז דוח דוח קינדער יסרל'ן ערפֿרייעט
האָט, דאָמאָל חין דען טאָגען פֿאָן מרדכי וחסתר, חונד גאָנגע חונד חונד
געטמאָרט פֿרומליך לו ווייז מן יעדעוואָלען פֿוריס; דינו ווערדע וואָר
חין גאָטטע נאָמען — חונו.

נב • דיעזע תחנה זאָגע וואָן מן טבעה עטר בתווא.

מללמאָסמאָסט גאָטט! קוועללע מללען לעבען חונד מללען זיכט! דוח בייט
עו, דער דוח דוח חויגען חונדערע פֿערעלטערן חין דער מרדכי ערלייכטעט
האָט מיט דיינער תורה חונד דיינען מללען, מללען ווייז חונו מרדכי לזאָגען;
מיהרען חויגען מרדכי וואָרדען זיידער פֿערבאָנדעטען, מללען ווייז דאָ ער
מַכְנִיחֵם, חונד דיר לו ערליכען, וואָריבער משה רבן מן הייטיגען יאָהר
מאָט דוח הייליגען טאָגען לעברמאָך, וועלכע פֿאָן דיינער גאָטטליכען האָנד
בעטרייבען וואָרען. נאָכדער חין מללען יסרל'ן האָבען מיהרע קינדער ווידער
סטאָלירט חונד גאָטען חויבערמאָט געלייגט חין מיהרען גאָקקע. ווייז
עלייכטען דיר זאָ ווער, דאָס דוח ענדליך מַכְנִיחֵם פֿיינדע חויבער ווייז
טיקקטעט, וועלכע מן הייטיגען יאָהרמאָט דוח סטמאָרט ירושלין דורכ
ברמאָט, דאָ הויז, וואָן זאָטע דיינע הייליגע טכניק גערהעט, פֿערהאָט
רייניגטען, חונד קינדער חונד זייגליכע חויל'ן דען מרעט סאָממעטען, וואָן

במהאנט מיהנען מיהר רייך מונד מיהרע הערשטקעט, מונד גמבט זיח
מיהרען פיינערען; מלוע מיהרע קעטכערקייטען ווורדען געפלינדערט, מיהרע
פולזאנטע נייערגעריסען, מיהרע וויערן מווגעשטירלט, מיהרע טהערע
מין דיח עדרע פערנעקט, מונד מיהרע ריעגען לערשטגעטערט. זיח זעלכט
זיט מיהרען ווייבערן מונד קינדערן ווורדען געפאנגען וועגגעפיהרט, מיהרע
מאנגען ווורדען מין קעטטען געווארפען, מונד ווסטען טווערע מונד שוואכע
פאלע. מרבייטען פעררייטען, מיהרע מארצען ווורדען געשקנדעט מונד
ווסטען מיטן הונגער פערגעהען, זיח פארדערטען ברך, מבער נימאמער
רייטע עו מיהנען; זיח במטען מונד וומסער, קאנטען עו מבער ניכט
ערהאלטען. — מיבער דיענע שרעקליכע לערשטקרוג ערשטוינטען דיח
פאלקער מלוע, זיח קלופפעטען זיט דען הקנדען, סיטעטען פאר פערע
ווורדערונג מיהרע הויפטער מונד ספרמלען: מיט דען דיח בעריהאטע
סטערט, דיח דיח קראנע מלוער סטערטע וומר? דיח סטערט, דיח מיינט
מן גרמסע מונד סתנהייט מלוע מנדערן מיבערטמל, מיט יעלט זיח לערע
סטערט! מיהרע מיינומיהנער ווערדען פאלן פיינדעוהקנדען פארטגעסלעפפט
מונד נימאמער טרומעטע זיח! — מלואמלטיגער גמט! ומל' מונדערען
מוגליקע במלד מין ענדע. — בעסטמטיגע מונד במלד דיח לויזערונג,
דיח דוח מונד דורך דיינען נכח: זכריה געגעבען הקנט, דמס נאמליך דער
פאטממג דען פליפטען מאממט: (חב) מונד מין מיינען פריידענטמג ווערע
פערמונדעלט ווערדען, דיעו ווערע במלד וומהר — מלון.

נר. תלזה וומהרענד ומן רחם חדס בענט.

אנא. מיך ביטע דך מלואמלטיגער גמט! דער דוח טפיוע בעריה
טענט פיר מלוע דיינע געמקפאל! ערמקערע מלך מונד מין הויגענינד מונד
כל יסרמל. גיב מונד מונדערע פרנסה בכבוד מונד ניכט זיט ביזן, בריוח
מונד ניכט זיט לער, מיינע פרנסה, דיח ניכט זיט כוסה פערבונדען מיט,
וממבייח מיך קין מיטלייד דער מענטען קמטהיג המכע. סינקע מיר מין
מלוען מיינען געמקפאלען מונד ווערקען גליקע מונד זעגען, מונד ערהאלטע
זיך מונד מלוע דיח מייניגען לו מיינען גוטען מונד למנגען לעבען. ערע
פאלע מונדערע פארמאמען ווינטע מין מלועטן, וממ: וויר בעדירפען, בעסיטלע
זיך פאר לרות מונד פאר לער, יעדען חדס, יעדע וומלע, יעדע סטונדע
מונד יעדען מויגעבליקע. בעוומהרע זיך פאר טוואלט, פאר מלחמה מונד
יידער מונדוהע, מונד למס מין הערן מיינע: מונגעסטמקרטען פריידענו
געניסען. למס זיך וומהרמקפאלע בטורות טובות הקרען, מונד פערלייהע
זיך דיח קמחין זכונות ופטעיטן סממחתי וסעויתי וספסעתי, מונד למס
קיינע במען געדמקען ווער מיבער זיך העררעטען, בעוומהרע זיך פאר
מלוען פורעניות, מלוע פאר גלייט, פאר בלובלי טקר פאר סטוראוינדמדיען,
פאר פיינער, פאר וומסערמקמטה מונד פאר הונגערומקמטה, מונד פערלייהע זיך
מן ומסד מין דיינען מונד מין דער זייטע מויגען. ערהערע זיך, גמט
מין גמט! דען לו דיר המפלע מיך, מונד מין דך מיט מין פערע
טרוען, סינקע לויטער ברכה והלחמה מין דיח ווערקע מיינער הקנדע מונד
געדענקע זיך דען פארמאמען ומנדעלן פאלן דען טלסת חבות מונד פאלן דען
טוט עטרה מרות, וועלע: זינד:

יִי אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֲרָה אֲפִים וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת. נִצֵּר חֶסֶד
לְאַלְפִים נִישָׂא עֵין וּפִשְׁעֵי וְחַטָּאָה וְנִקְהָ:

יהי רלון ולנדיך, עז זייח דרין ווילנע, גמטט זיין גמטט! חונד גמטט
זיינער עלטערן! דמס זיינע תפלה פאר דיינען כסח הכבוד געלונגען,
בעטיטלע זיך פאר סך רע, פאר פגע רע חונד פאר במוען גערמקען,
וויח חונד פאר במוען זייטען, פאר זעטיס רעיס חונד שמועות רעות
חונד פאר גזירות רעות וקטות.

יִי צבאות עמנו משגב לנו אלדו יעקב סלה: יִי צבאות אשרי אדם
בוטח בך: יִי הושיעה המלך יעננבוים קראנו: יִי הטאתי אֵי אבושה לעולם:
יהי רלון ולנדיך, עז זייח דער ווילנע פמן דיר, גמטט זיין גמטט! חונד
גמטט זיינער עלטערן! זיר במרההערגקייט חונד גמטטע לז סענקען!
סיקקע זיר גליק חונד זעגען מין מלנע זיינע ווערקע, חונד פערזייעה זיר
גוט מין דען חויגען מלנע, דיר זיך זעהען. למס זיינע קינדער חויג
זער לזעהען מין דיינער תורה, וויח דיר ווסער זיינען סטערקען
פלומען, חונד וויח זיינע ברוכנעקוועלנע, דיר חיווער לזיחוט, למס זיח
ניח פערגעסען דמן, וומז זיח געלערנט המבען, פערזייעה מיהרען רעדען
מכחוטס חונד סמדייט, חונד בעגמדיגע זיח מין מלנען, וומרוס זיח דיר
ביטטען, דמס זיח ניח בעטמוט ווערדען מין מיהרען העפלונגען. —
זיעבער גמטט! למס זיך חונד מלנע דיר זייניגען געלונגען למיין מרובי
וטובי, סיקקע פיעל ברכה מין מלנע זיינע ווערקע, חונד למס דיענע שטונדע,
מין דער זיך יעטלט פאר דיר בעטע, זיינע טעט רלון ורחמיס פאר דיר
זיין, זיינע שטונדע, מין דער דוח זיינע תחנות וכקטות מלנע מנחמוט,
חונד זיינע גערעכטען ווינע מלנע ערפילונט — ממן.

יְהִירְצוּן מִלְפָּנֶיךָ יִי אֱלֹהֵינוּ וְאֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁתַּחֲדֵשׁ עֲלֵינוּ
אֶת־הַחַדָּשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה וְתַתֵּן לָנוּ חַיִּים אָרוּכִים
חַיִּים שֶׁל שְׁלוֹם חַיִּים שֶׁל טוֹבָה חַיִּים שֶׁל בְּרָכָה חַיִּים שֶׁל
פְּרִנָּה חַיִּים שֶׁל חֵלּוּץ עֲצָמוֹת חַיִּים שְׁיֵשׁ בָּהֶם יְרֵאָה
שָׁמַיִם וְיֵרֵאָה חֲמָא חַיִּים שְׁאִין בָּהֶם בּוֹשָׁה וּכְלָמָה חַיִּים
שֶׁל עֶשֶׂר וּכְבוֹד חַיִּים שְׁתֵּהָא בָּנוּ אֶהְבֵּת תּוֹרָה וְיֵרֵאָה
שָׁמַיִם חַיִּים שְׁיִמְלֵאוּ מִשְׁאֵלוֹת לִבְנוֹ לְטוֹבָה אֲמֵן סָלָה:

רבונו סל עולם! זיך ביטטע דיר זיר גליק חונד זעגען מין מלנע זיינע
ווערקע לז סיקקען, גיב זיר דיענע ימער חונד יעדע ימער, דיענען רחם
רחם חונד יעדען רחם חדס, דיענע ווסכע חונד יעדע ווסכע, יעדען טמ
חונד יעדע זיחוטע, למטוב לברכה ולהללחה. היינע זיין לערברמקענע
הערן חונד פערזייעה זיר מן ווסד מין דיינען חויגען חונד מין דען חויגען
מלנע זייטע. הערר! לז דיר גען היחוטע העבע זיך זיינע חויגען חויג
לז דיר ערהעבע זיך זיין פערנומונדעטע הערן, מיסן פערטרויען חויג דמן

ומי דוד האור געזאגט האט: מיין פֿערנאומדעטע חונד לערקנירסטע הערן
ווייזט דוח, וְ גאָט! ניכט פֿערמאָכטען. ערפֿיללע איר כל אַסחולות זבי
לְטובה כי כל רחוק מיתה. יהיו לרלון מארי פֿי והגיון זבי לְפניך ה' לזרי
וּמחלי ברוך ה' זעלנען חזון ומחן.

ב. ריענע תאנה זאלן אמן יעדען ערב רחש חדש זאגען.

גאָט זאלער גאָטטער! הערר זאלער קרעמטורען! טאָפֿפֿער דער הייזעל
חונד דער ערדע! ווער קאָן זאלע דיינע וואונדערזאמערקע ווירדיג ערלעבן?
ווער דיינע ערהאָבענהייט חונד גראָסע געהאָריג בעטרייבען? — טיילן
טויזנטער וואס אמן דיר בעוואונדערן, דען דיין זאָב קאָן נישטאָנד חויה
פֿערלעבן. דוח ביזט עו, דענען נישטאָנד ווייטער גלייכעט, דיין טהרמאָן
מיט מיט הייזעל, פֿאָן דאָרט חויה פֿיהרט דוח זאָנעט, זאָנעט חונד טטערנע
מין מיהערען לויף חונד רעגירענט דוח גאָלע וועלט נאָך דיינען ווילען.
וואָהל דענען זענעטען, דער דיר זיינען טאָפֿפֿער קענעט חונד דיר דיענט,
ווענע דענען זענעטען, דער דיענע ניכט טהוט! דאָהער זאלן יעדער זענעט
קאָפֿער מיט זיך זעלבע חונטעררעדען, חונד לו זיך זאָגן: ווענע דיר,
טהאָריכטער זענעט! ווענע דיר, טוואָכער בן חדש, דער דוח חויה ערדען
געטאָפֿען ביזט! וואָס מיט דיינע האָפֿעכונג? וואָס ווירט דוח זאָפֿעכען
מאָ יענען פֿירטערליכען טאָג, מאָ דענען אמן דיר מיט: גראָב זאָגן ווירד?
מאָ דענען אמן לו דיר זאָגן ווירד: וואָס האָט דוח דאָס געזעטל גאָטטען
ניכט חויהגעמיכט, חונד האָט דיר מוטהויליג ווירדען דיינען גערעכטען
טאָפֿפֿער חויהגעזעהט? חויה ווען האָט דוח דיין לטוריען געהאָבט? ווער
זינד נון דיינע העלפֿער? עו זאלען יעטלט חויהפֿעטעהען דיינע פֿריינדע חונד
זאלען דיר רעטטען פֿאָן דען ליידען, דוח יעטלט ווירט דאָרען מיטען?
דען דוח האָט באָזען געטהאָן חונד מוסט עו נון ביסען. נון מוסט
דוח ערדטען, וואָס דוח ביז דיינען זעכען געזאָגט האָט. בליקען חונד
דיר הער, זיענע מין וועלכען הויזע דוח פֿאָרהאָלן וואָרט, חונד מין
וועלכען הויזע דוח יעטלט ביזט, טטויב חונד ערדע מוואָגעבן דיר, חונד
דוח ווירטער ווערדען זיך מין דיר טהיילען. — דאָס דענקע זענעט מאָ
דיענען טאָג, מאָ דענען דיינע עלות זאלע ווערדען פֿערלוקרען זיין, חונד דיינע
זאָנע פֿערטווינדען ווירד, חונד מין דוח פֿינטערע ערדע געוואָרען לו
ווערדען. — וְ! עו מיט מיין טאָג, דענען דוח ניכט ענטגעהען קאָנעט,
מיין ביטערער טאָג! מיין טאָג פֿאָלן טרויער חונד פֿינטערניס! מיין
פֿארטאָרער טאָג! לו ווענען ווירט דוח דאָן חונד הילפֿע זאָגען? חונד וואָ
ווירט דוח דיר פֿערבערגען קאָנעט פֿאָר דיענען יונג דאָן? —
אמן זאָגע נאָהער דיענען וואָרט (תהיז כ"ה).

כה לְדוד אֱלִיָּהּ יְהוָה נִפְשִׁי אֲשָׁא: אֱלֹהֵי בֶךָ בְּטַחַתִּי־אֵל־
אֲבִי־שָׁה אֲלִי־עֲלֹצוֹ אֲיִבִּי לִי: גַּם כָּל־קִוִּיָּךְ לֹא־יִבְשׁוּ יִבְשׁוּ
הַבְּוֹגֵרִים רִיקָם: דְּרָכֶיךָ יְהוָה הוֹדִיעֵנִי אֲדַחֲתִיךָ לַמִּדְבָּרִי:
הַדְרִיכֵנִי בְּאַמְתֶּךָ וּלְמִדְבָּרִי כִּי־אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אַתָּה

קִוִּיתִי כָּל־חַיִּים: זָכַר רַחֲמֶיךָ יְהוָה וַחֲסָדֶיךָ כִּי מַעֲלָם
הָמָּה: חַטָּאוֹת נַעֲרִי וּפְשָׁעֵי אֶל־תִּזְכֹּר כְּחַסְדְּךָ וְזָכַר־לִי
אֶתָּה לְמַעַן טוֹבֶךָ יְהוָה: טוֹב וַיֵּשֶׁר יְהוָה עַל־בֶּן יוֹרָה
חַטָּאִים בְּדַרְךָ: יִדְרֶךְ עֲנֹוִים בְּמִשְׁפָּט וַיִּלְמַד עֲבָדֶיךָ:
כָּל־אַרְחוֹת יְהוָה חֶסֶד וְאַמֶּת לְנַצְרִי כְּרִיתוֹ וְעַד־תִּי:
לְמַעַן שְׂמַחַת יְהוָה וְסִלְחַת לְעוֹנֵי כִּי־רַב־הוּא: מִי־יִרָה הָאִישׁ
יִרְאֵהוּ יְהוָה יִרְנוּ בְּדַרְךָ יִבְחָר: גִּפְשׁוּ בְּטוֹב תִּלְוִי וְזָרְעוּ יִירֹשׁ
אֶרֶץ: סוֹד יְהוָה לִירָאָיו וּבְרִיתוֹ לַהֲדוּיָעָם: עֵינֵי תָמִיד
אֶל־יְהוָה כִּי־הוּא יוֹצִיא מֵרֶשֶׁת רַגְלִי: פְּנֵה־אֵלַי וְחַנּוּנִי כִּי־
יִחַד וְעֵנִי אָנִי: צְרוֹת לִבִּי הִרְחִיבוּ מִמְצוֹקוֹתַי הוֹצִיאָנִי:
רְאֵה־עֲנִי וְעַמְלִי וְשֵׂא לְכָל־חַטָּאוֹתַי: רְאֵה אֵיבִי כִּי־רָבוּ
וּשְׂנֵאת חֶמֶס שְׂנֵאוּנִי: שְׁמְרָה גִּפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי אֶל־אֲבוֹשׁ
כִּי־חֲסִיתִי בָךְ: תַּם־וַיֵּשֶׁר יִצְרוּנִי כִּי קִוִּיתִיךָ: פָּדֶה
אֱלֹהִים אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכָּל־צָרוֹתָיו:

מַחֲהֵר יִמָּגַע מִמֶּנּוּ:

רבונו של עולם! חיד נעמהע מיט פֿריידען מן דיח חיתה, ווען דוח יח
חויף חיד טיקקוט, חיד פֿיגע חיד מיט פֿריידען חיון מלוענ, ווען דיין
הייליגער נחמע חיבער חיד בעטויעסט. —

מַחֲהֵר יִמָּגַע מִמֶּנּוּ קניענער חונד געביקט:

רבונו של עולם! טענקע מיר דמ: גליק, פֿער היינעסן טחד דיח וודי פֿער
דיר ימגען לו קנענען; ווען דיין ווילע חבער עו חדערע בעטויעסט חונד
חיד דורך דיח קרמנקהייט וויינען פֿערסטמיר פֿער דעסן טחד פֿערזויערען
ומלועט, וך ביטטע חיד דך יעטלט מיט וועהיטהיגעסן הערלען מיר עו
מלזרעכנען, מל: ווען חיד חסוכה געטהען חונד וודי גענוגעט הקטטע
ווינדערע מיר, מלומקטיוגער גקטט! וויינע עבירות, גליכזח דוח דמ: וילט
דער זכנה מכנעהמען ומסעוט בוי חויף דען הייטיגען טמג; חונד וויח דמ:
וילט דער זכנה פֿען הייטע מן ויד וויעדער פֿערגרמסערט, וך פֿערגרמסערט
מיר וויינע זכיות, רייניגע וויינע זעלע פֿען מלועסן בקויען, חונד ומס ויד
גליקליך געמנגען לעלסן הבח — חח.

חונד וויינען פֿער דיר, חונד דיר, חונד חילה, סוף ופסדה לו ביטען
חוי' היינע גרעסע עבירות. מ'זאגט געט! דער דוח קעניג בייט
חיבער מיך חונד חיבער דוח געלע וועלט, דוח בייט יח חיון חל רחוק
וחיון, המוט עז גערן, ווען ווען וויינע בייטע העסיען פֿערקסט חונד היט
לערברקענען הערלען לו דיר לריקעהרט. — חוי לו! חוי לו! ווען
היבע מיך פֿיר העסיען רעיען געהען! ווייט העבע מיך וויינע זעלע
בעפֿלעקט דורך וויינע וינדען! דוח זעלע, דוח דוח חיר געגעבען המוט,
חונד יח ריון לו המוטען, דוח המבע מיך פֿערמאנענדיגט! ווען יחל מיך מן
טהו, מיך בוי קיינען חויגעבליק ויבער, דמס מיך ניכט גערופֿען ווערע
לון יוס הריו פֿער דיינען כסח הכבוד. ווען ווערע מיך דח המוטערטען
קענען? —

ד. דיענע חתנה יחל ווען רחם חלול מן ביי נחך יוס כסר
טעגליך יחגען.

זיבער הער געט! עז חיוט יעלט דוח לייט, חיו דער דוח סערי
סויען קענען זינד, חונד חיו דער דוח לייט לו בענקעליגען בייט; עז
חיוט יעלט געקומען דוח לייט, חיו דער דוח געלע וועלט ריכטעט. —
זיבער געט! סרייבע מיך היט וויינען ווען חונד וויינען קינדערן חס
קומענערען רחם הסכה מן לון לעבען חונד לור געזונדייט, חונד יחלעט
ווען בייטע טחן בעסלמאסען ווערען ייון חוי' מיך, וויינען ווען חונד וויינע
קינדער יח וועלע עז, רבונ סל עולס, וועדער בטל וחבול, חונד סרייבע
חונד מ'לע חיון לון קומענערען כיינע יחיה חיו דח: בוך דען לעבען
חונד דער געזונדייט, חונד סענקע חיר היט וויינען ווען לויטער ברכה והלחה
חיו מ'לען חונדערן וועגען חונד סטעגען. גיב חונד, זיבער געט! חיו
סכה טובה, חונד לחס חונד ערלעבען, חונדערע קינדער לו ערליעהען לחיה
לחופה וועסיען טובין, חונד יח דחן לו פֿערמארגען חיו עוסר וכבוד — חיון.

ד. דיענע וירוי יחגע ווען מן רחם הסכה חונד יוס כסר.

אנא, מיך ביטע דיר געט ישרחל! געט וויינער עלטערן! דער
דוח מיך ערסמפֿענען חונד חויך ערקהרט המוט ביי חוי' דען הייטיגען
טמג! ערבראע דיר הייטע חיבער מיך. עז חיוט וועהר מיך המבע ביי
עז געהען, מיך המבע דיר היט וויינען בייטע וועסיען ערלירנט, חונדערע
מיך פֿיעל געזינדיגט המבע; מן המבע זיבער הער געט! בערייע מיך
מ'לע. מיך וילן וויינע בייטען ווערקע פֿערלומען, חונד נעהע עז חיר
מן פֿעט פֿער, כח דערגלייכען וועדער לו טהו, חונד מיך פֿלח דען
טלעכטען וועגען פֿיר חיהער לו ענטפֿערען. מיך ביטע דיר מן היט
לערברקענען הערלען, היט ויפלערן חונד וויינען, חונד דיינע געהערען חונד
במרהערליגקייט, ווייט חיון מ'רער מן דער טהיר דען רייכען וויינער
חונד הילע ביטעט. ערבראע דיר וויינער, פֿלעטער חונד קעניג! טהט
עז דיינע הייליגען קומענע וועגען, ווען ניכט וויינעט וועגען; דוח בעגעהרט
עז יח, דמס ווען לו דיר זיך ווענדען יחל. ערהערע מיך, ווען מיך דיר
היט געלענען הערלען מ'רעלע, חונד פֿערגיב חיר וויינע זינדען חס הייטיגען
טמגע. — עז וועגען דיר געמ'לען דוח ווערטע וויינע חונדערען חונד
געדמקען וויינע הערלען דיר, וויינען סמפֿעער חונד ערלירער! — חיון סכה

סב. דיענע דרייז יחי רלון זאגט זאן ביי'ס טאָפּערבאָממען, נאָכדעם דער
זאן יעדעוואָס שוין געזאָגט האָט.

נאָך דעם ערשטען שוין.

יחי רצון. ער זאָל זיין דער ווילנע פֿאָר דיר, גאָטט זיין גאָטט! מוזר
גאָטט זיינער עלטערן! דאָס באַממען פֿאָן תקיעה טברין תרועה תקיעה, וועלכע
וועלכע וויר יעטלט געבאָממען האָבען, גיטג מילכנעהאטען, וויס דאָס פֿאָרמאָן
געבאָממען האָט דאָס געבעט פֿאָן מליהו הנביא, מוזר מוזר דיינע באַרהערט
ליגקייט פֿאָלוקמאָמען לו טענקען. — געלעבט זייט דאָס גאָטט! בעל הרחמים!

נאָך דעם צווייטען שוין.

יחי רצון. ער זאָל זיין דער ווילנע פֿאָר דיר, גאָטט זיין גאָטט! מוזר
גאָטט זיינער עלטערן! דאָס באַממען פֿאָן תקיעה טברין תקיעה, וועלכע
וועלכע וויר יעטלט געבאָממען האָבען, גיטג מילכנעהאטען, וויס דאָס פֿאָרמאָן
געבאָממען האָט דאָס געבעט פֿאָן מליהו הנביא, מוזר מוזר דיינע באַרהערט
הערליגקייט פֿאָלוקמאָמען לו טענקען. — געלעבט זייט דאָס גאָטט!
בעל הרחמים!

נאָך דעם דריטען שוין.

יחי רצון. ער זאָל זיין דער ווילנע פֿאָר דיר, גאָטט זיין גאָטט! מוזר
גאָטט זיינער עלטערן! דאָס באַממען פֿאָן תקיעה טברין תקיעה, וועלכע
וועלכע וויר יעטלט געבאָממען האָבען, גיטג מילכנעהאטען, וויס דאָס פֿאָרמאָן
געבאָממען האָט דאָס געבעט פֿאָן מליהו הנביא, מוזר מוזר דיינע באַרהערט
ליגקייט פֿאָלוקמאָמען לו טענקען. — געלעבט זייט דאָס גאָטט! בעל הרחמים!

סג. דיענע תחנה זאגט זאן נאָכדעם דאָס להינאָ טאָג זיינען.

יחי רצון. ער זיין דער ווילנע פֿאָר דיר, גאָטט זיין גאָטט, מוזר גאָטט
זיינער עלטערן! זיינע תפלות לו ערהערט, וועגען דיינער גאָטע, וועגען
דיינער גאָטעס באַרהערטליגקייט, מוזר וועגען דיינע הייליגען קאָממען,
וועלכער ענטהאַלטען חיות מין דעם פֿסוקים פֿאָן ברכת להינאָ, וואָס
דאָס קינדער חתול' דיין הייליגע פֿאָלוק זענען. — זיין זיין נאָהע, ווען
מיר דאָס מלכע, ערהערט זיין געבעט, וויס דאָס ערהערט האָט דאָס
געבעט מוזנער: פֿאָטער יעקב, דער גענאָסע וואָס זיין חיות חיות
גיב זיין מוזר זיינען גאָטען הויזגעזינד מוזנער פרנסה, ברוך מוזר נאָכט
באָממען, בנחת מוזר זיין לער, בהיתר מוזר נאָכט בחיסור, וויס דאָס
געגעבען האָט ברוך לזון עסען מוזר געוואָנדע לזון מלכאָידען מוזנער
פֿאָטער יעקב. גיב מוזר חן וחסד מין דיינען חויגען מוזר מין דעם חויגען
מאָלער, דאָס מוזר זעהען, וויס דאָס האָט חן וחסד געגעבען דעם יוסף
הנדיק. זאָס זיין גליקליך זיין מין מלאָען זיינען וועגען, מוזר פֿערלונגערע
זיינע טאָג מוזר דאָס טאָג זיינען מלכע מוזר זיינער קינדער לו
חויגען גאָטען מוזר פֿאָרהאָלען לעבען — חן סלה.

סד. ער זאָל נאָכדעם פֿאָר כל נדרי זאגט זאן דיענע תחנה זיין בונה.

רבש"ע. מלאָע נדריין מוזר מלאָע סבועות, דאָס מיר חסין פֿערגאָנגענען
מיר געטאָן האָבען, מלאָען מלאָע ווערדען בלויזן וואָסוואָס; ער זאָל
זיין נאָכט פֿאָן מיהען גערמאָנט ווערדען לזון זיין ימיה, וועלכע יעטלט

הערמקתחוטט. ויעבער גאטט! וועלך חיינ פֿורטכערער טאג חיות עז. דער יעטלט קאחוטט! טהוע וויר פֿיען חסד מן דיעועטן טאג, זיין זייכט לז בעג וקאכטיגען, ווען חיד דיר מבעטע, חונד ניסן זיינע תפלות מאלע גיטיג חויל. רייניגע זיך פֿאן זיינען זינדען, דאס חיד וויעדער ווערדע וויר חיינ נייגעכערענע: קינד, ווענדע מבי מאלע באַנע: גזירות חונד מאלע באַנע: לרות פֿאן וויר, זיינעטן אמן חונד זיינען קינדערן; בעדענקע, דאס וויר חונדערע זינדען מאלע בערייען; בעדענקע, דאס וויר נור בלוט חונד פֿלייס זינד, חולד דאס זיידענטשט (זלר הרע) זייכט בעויעגען קאכנען; בעדענקע, דאס וויר זיט לעברקלענעטן הערלען פֿאָר דיר קאחוטטן חונד דיר חונד פֿערלייהונג ביטטען; דאָרפֿן טהוע זיט חונד נאָך דיינער גרעסען גאָרע חונד במרהערגליגקייט, חונד סטרעפֿע חונד זייכט נאָך חונד יערן זינדען. זייערער הערר גאטט! ניסן זיינע טהרעטן וועלכע חיד פֿאָר דיר וועגען זיינער זינדען פֿערגיעסע, גאָרדיג חויל, חונד אָס זיך גערעט ערשינען מן יום הרין פֿאָר דיינען וטפט. ערלייגע וויר גאָרע, וויר חיינ פֿאָטער זיינען קינדע. ערפֿילע מאלע זיינע פֿאָרמאָט בקשות מן דיעועטן הייליגען טאָג. חונד אָס זיך גערמאָט ווערדען זיט זיינען אמן חונד זיינען קינדערן לז מאלען גוטען — חויל.

סד. דיעוע תזנה וקאן אמן מן יום כפור יאָגען:

רבנו סל עולאן! הייטע חיות דער טאָג, מן דען דאס זיט גאָלע וועט זיט דיינער גערעכטיגקייט ריכטעט. — ויעבער גאטט! דענקע עז וויר מן הייטיגען טאָג זייכט, דאס חיד ווידערטפֿענטיג געגען דיר וויר, אָס דאס וואָגטאָלע לזן גוטען הערמב זינקען, חונד ספרעכע וויר זיין חורטהיל לזן גוטען חויל; אָס מן ויעבער גאטט! זיין זייכט פֿערלוקטען ווערדען פֿאָר זיינער זייט, דאס האָט יח פֿערטפֿאָרען, חונדער בעטען חונד חונדער פֿאָטען מין דען עטרת יחי תשובה גיטיג חוילפֿאָנגעהאָט, חונד זיט דיינער גרעסען במרהערגליגקייט חונדערע זינדען דאָן לז פֿערגעבען; דאָרפֿן דענקע וויר מן הייטיגען טאָג זייכט דאס זינדען, דאס חיד מין זיינער ווילדען וואָנדע בעגאָנגען האָבע, חונד חונדערדריקע דיינען חונדוילען, ווען דאס זיך ריכטעט. — רבנו סל עולאן? מן הייטיגען טאָג פֿאָטען חיד, חונד דיינע במרהערגליגקייט לז ערלוקטען, ניסן דאָן בלוט, דאָן זיך מן זייער נעבן זייכע הייטע פֿערהינדערט, סטאָט דען בלוט, דאָן אמן זיט: חויל דען חונד געטפֿענגט חונד זייגע דיר גאָרדיג געגען זיך מן דיעועטן טאָג, מן דען דאס מאלע ווענטען ריכטעט; ווענדע דיינען חונדוילען מבי פֿאן וויר, חונד עאפֿהאָנגע זיינע תפלות. אָס זיך הייטע גונט מין דיינען חוילען קינדען, זינדען חיד זיט ביטטערן טהרעטן חונד געברקלענעטן הערלען חונד פֿערלייהונג זיינער זינדען ביטטע, חונד טרייבע זיך, זיינען אמן חונד זיינע קינדער הייטע חיינ מין ספֿר החייסן. ווענדע מבי יעדען באַנע: גז דין פֿאן חונד, חונד אָס זיינע תפלה זייכט חונדערהערט בלייבען. ויעבער גאטט! פֿאָר זייטען האָט דער כהן גדול פֿיר חונד געבעטען, דאס מן הייטיגען טאָג חונדערער זינדען פֿערגעבען ווערדען וואָכטען; יעטלט מביער האָבען וויר זיידער קיינען כהן גדול וועהר; ניסן דאָהער דאס וואָרטע חונד זערער אָפֿען סטאָט דער פֿאָטער; בעדענקע, דאס וויר נור פֿלייס חונד בלוט זינד, חונד דאס באַנע: לזוט (זלר הרע) זייכט זיך זייכט בעויעגען

קִּתְּכֵנֶנּוּ — זַעֲבֹר הָעֵר גָּטְט! רִיבֹט חִיד נִיבֹט חִיט סְטֵרֶנְגֶּנְג; וְחִי:
נִיבֹט דֵּר חִיין בֹּלוֹט, וְעַן חִיד חִינִי גִרְמֵב קִתְּחֵנֶנְג? עֲטֵרִיסֶנְג חִיד
דִּינֵנְג חִלוֹת מְלֹנֶנְג חִינֵנְג לִיט, לְמָס חִיד לְמִנְגֶּנְג זֶעֱבֵנְג, דְּמִיט חִיד
פֶּרִידֶנְג סְטֵטְט חִינֵנְג הִיטִיגֶנְג טְרוּעֶר, חֹנֶד עֵרִילִיגֶנְג חִיר הִיטֵע דִּינֵנְג
גִּרְמֵסֶנְג הִילֶפֶט — חֹנֶן.

סו. דִּיעֹנֶנְג תַּחֲנֵנְג זִמְגֶנְג וְחֹן כַּעֲפֶר וְחֹן דְּמִי לֹנֶב סִיטֵטֶעֱט.

גָּטְט חִיין גָּטְט! חֹנֶד גָּטְט חִינֵנְג עֲלִטֶרן! חִיד ווִילֹן מֹן הִמְטֵנְג
דִּיחַ מִלֹּה, וְעֹלֶפֶט דֹּחַ חֹנֵנְג הִיטֵע מְכַעֲפֶהֲלֵנְג הִמְט; כְּחֹלִיד חִינֵנְג
לֹנֶב, דֵּר חִינִי פִּמְחִלִּיגֶנְג (כִּסּוֹת תַּחֲרִיט) בַּעֲטֵטֶה, חִינֵנְג הִרֶס, בְּמִנֶּה
וּוִידֵנְג (עֲרִיבִי כָחֹל), חֹנֶד דְּמֹן חִינֵנְג חֲתֹרֶג לֹן נַעֲחֵנְג. וְעֵגֶנְג דִּיעֹנֶנְג
מִלֹּה, דִּיחַ חִיד יַעֲטֹט עֲרִילִיגֶנְג וְעֵדֶרֶד חִיט דִּיעֹנֶנְג חֲרַבֶּע חִינִי, וְעֵגֶרֶד
פֶּחֶן חִיר מְבִי מְלֹנֶנְג בְּקִיע פֶּינֶדֶר, סַעֲנֶקֶ חִיר זַעֲנֵנְג חֹנֶד וּוִיזִיטִיט,
חֹנֶד לְמָס דִּינֵנְג סִכִּינֵה בְּחֹר וּוִיעֵדֶר רוֹהֵנְג חִין דִּינֵנְגֶנְג בֵּית הַמִּקְדָּשׁ.
בְּמִרְחֵהֲעֵרִילִיגֶנְג גָּטְט! חִיד בִּיטֵטֶע דִּיךְ, לְמָס חִינֵנְג בַּעֲפֶהֲלֹנֶג דִּיעֹנֶנְג מִלֹּה
דִּיעֵנְגֶנְג הִיילִיגֶנְג כְּחֵטֶען זֶחַ מְגֵנְעֶהֶסֶן יִין, מְלֹן הִמְטֵטֶע חִיד פֶּערֶטֶמְדֶּנְג,
וְחִי יִיחַ בַּעֲדִיטֵטֶע, חֹנֶד מְלֹן הִמְטֵטֶען יִיחַ דִּיחַ לִדִּיקִין דִּינֵנְג פֶּחֹקֶען
יִסְחֹרן פֶּחֹלֹנֶגֶנְג. לְמָס חִיין חֹקֶג גִּלִּיךְ דַּעֲן עֲרַבִּטֵהִיל יִין, וְעֹלֶפֶטֶט דִּיחַ
לִדִּיקִין חִיטֶן גֹּן עֵדֶן בַּעֲוִיטֵלֶען — חֹנֶן.

סו. דִּיעֹנֶנְג תַּחֲנֵנְג זִמְגֶנְג וְחֹן הוֹסֵטֶנְג רַבֵּחַ כֶּחֶךְ דַּעֲן מְנִטְלֶמֶנְג דֵּר הוֹסֵטֶנְג.

גָּטְט חִיין גָּטְט! חֹנֶד גָּטְט חִינֵנְג עֲלִטֶרן! דֵּר דֹּחַ חוֹיֶעֲרוֹמְקֵהֲלֵט
הִמְט דִּינֵנְג הִיילִיגֶנְג כְּבִיחִיט חֹנֶד חִיהֶרֶע מַהֲגִיט, חֹנֶד חֹנֵנְג בַּעֲ
פֶּחֹהֲלֵנְג הִמְט דִּינֵנְג חִלוֹת זֶחַ לֹן טֵהֹן, וּוִיחַ וּוִיר יִיחַ פֶּחֶן חוֹזֶנְג עֲלִטֶרן
הִמְטֶען טֵהֹן זַעֲהֵנְג! עַז וּוִיחַ דֵּר ווִילֹל פֶּרֶד דִּיר מְסֵן הִיטִיגֶנְג טֵמְגֶע
חוֹזֶנְג, גַּעֲבֵט חִיט בְּמִרְחֵהֲעֵרִילִיגִיט לֹן עֲמַפֶּהֲגֶנְג, לְמָס דַּעֲן חוֹמְגִמְג
חוֹס דַּעֲן טֵלֹחַ, דַּעֲן וּוִיר דִּיעֹנֶנְג טֵמְגֶע פֶּערִיטֵטֶע הִמְבֵּעֵן, חִינֵנְג עֲרֵ
חִינֵנְגֶנְג מֹן דַּעֲן חוֹמְגִמְג חוֹס דַּעֲן מִזְבֵּחַ יִין; חֹנֶד ווִילֹן וּוִיר הִיטֵע
יַעֲבֵעֵן וְחֹל דַּעֲן טֵלֹחַ חוֹמְגֶהֶנְג, זֶחַ גַּעֲדֶנְקֶע דֵּר פֶּרְמִיגִיטִיט פֶּחֶן חוֹזֵ
זַעֲרֵן יַעֲבֵעֵן חִבוֹת (מְכַרֶּהֶן יִלְחֶק וַיַּעֲקֵב, מִטָּה וְחֵהֶרֶן, דוֹד וְשׁוֹמֵה) חֹנֶד
וְעֵגֶנְג חִיהֶרֶר פֶּערִידֵעִנִּטֶע טֵמְפֶּלֶט מְבִי דִיחַ חִייעֶרֶנֶע וּמְכֵד (כְּחֹלִיד דִּיחַ
לִידֵעִנְטֶמְפֶּטֶען) דִּיחַ חוֹזֵ טֵחֹן זֶחַ לְמִנְגֶּנְג פֶּחֶן דִּינֵנְגֶנְג הִיילִיגֶנְג כְּחֵטֶען
סְטֵרֶנֶט, חֹנֶד עֲרֵהֲמֶר עֲבֹלִיד חוֹזִיעֶרֶע תַּלְלוֹת. טְרִיבֵעֵ חוֹזֵ הִיטֵע מְלֹנֶנְג
מִין דְּמִי בּוֹךְ דַּעֲן לְמִנְגֶּנְג זֶעֱבֵנְג, פֶּיר דִּיעֹנֶנְג חֹנֶד יַעֲנֵע וְעֹטֵל. נִיט,
וְעַן וּוִיר סְטֵרֶבֶען עֲמֵדֶרֶן, חוֹזִיעֶרֶע כְּטֹחוֹת זֶחַ גִּיטִיגֶ חוִיל, וּוִיחַ דֹּחַ חוֹיֶטֶ
גַּעֲמִיחֵנְג הִמְט דִּיחַ כְּטֹחוֹת פֶּחֶן חוֹזִיעֶרֶן חִבוֹת הַקִּדְוִיטִין, חֹנֶד לְמָס דִּינֵנְג
גַּעֲמִיחֵנְג חוֹזִיעֶהֲמִרִידִי חִיבֶרֶר חוֹזֵ סְטֵרֶמֶטֶען, וּוִיחַ דֹּחַ הִמְט סְטֵרֶמֶטֶע
מִטֵּן לְמָסֶען חִיבֶרֶר חוֹזִיעֶרֶע פֶּרְעִטֶרֶן לֹר לִיט, מְלֹן יִיחַ דִּינֵנְג הִיילִיגֶנְג
תֹּלֶה עֲמַפֶּהֲגֶנְג. פֶּחֶן דִּיעֹנֶנְג טוֹעֵלֶע גִּיב חִיר (פֹּלִיטִית בֵּת פֹּלִיטִית),
דִּיחַ חִיד יַעֲטֹט פֶּרֶד דִּיר לִיטֵטֶערֶד סְטֵטֶע חֹנֶד חוֹס פֶּערֶגֶבוֹנֶג חִינֵנְג
יַעֲדֵנְג בִּיטֵטֶע; סְטֵרֶקֶקֶ דִּינֵנְג הִמְדֶּג גַּעֲנֵן. חִיד חִיט בְּמִרְחֵהֲעֵרִילִיגִיט
חִיין, חֹנֶד עֲמַפֶּהֲגֶנְג חִינֵנְג חֲטוּבֵה. מְפֶלֶטֶט חִיר דִּינֵנְג חוֹלֶר פֶּחֶן גֹּן

ערן מוזר גיב איר, איינעם וואס מוזר איינעם קינדערן איינעם חתונה פארן
לענגעם לעבען מוזר פארן געזונטהייט. סיקקע איר וואו זיכער מיר מוז
איינעם טהון מוזר לעבען — חתון.

סח. דענעם תנחנח יעדע פרויט וואהרערע שוואגערשטעט.
רבונו של עולם! ווייל ער דיין הייליגער ווילע וואר, איינעם תפלות לו
ערהערען, מוזר האט איר שוואגער ווערען לעבען; וואו ביטטע איר דאך
זיכער גאט! פערזענלעך איר ווייטער דינע גאנצע ניכט, מוזר לעבט איינעם
שוואגערשטעט ניכט מיט פילען טאמערלען פערבונדען זיין; דען דאס זיכער
גאט! ביז יא חתון אהבט איר בעשטלער מוזר קאנטע דען אנגעטען
פאר מלעכען בענען בענערהען. היטע איר חתון, זיכער הערר גאט!
דאס איר חתון קינד ניכט לו פריה לור וועלט ברינגע. פערזייער איר
קאנטע מוזר שטארקע חתון מלעכע איינעם גלידער. דאס איר בענער בלייבע
ביז לו איינער ניכערקאנטע מוזר לעבט איר ניכט געלויבען עטוואס לו עסען,
דאס חסור מיט. — זיין גאט! מוזר חתון הערר! איר ביטטע דאך, ווען
דאס זיט קאממען ווירד, זיין קינד לור וועלט לו ברינגען, וואו לעבט איר
ניכט קאממען האבען, לענגע חתון דען קרייטעוואס לו זיכער, מוזר לעבט
איר ניכט לענגע לו דיר שרייען; וואהרערן לעבט איר חתון קינד געבאמערען
האטע שטארקע וועהען מוזר לעבט איר קינד לור וועלט קאממען האטע
לען טאמערן מוזר האטע געברעכען. גיב איר לור זעלבען זיט פילע קאממען
חתון מלעכע איינעם גלידער, דאס איר חתון איר זעלבסט ביז דער געבורט האט
פארן קאממען. דענקע לור זעלבסט זיט ניכט וואו איינעם זיכערן מוזר ער
הארע מלעכע, דאס פיר איר בעטען ווערען. האבע דאס גראסע באמערע
ליקייט מיט איר, מוזר פערזייער איר פילע כח וגבורה, דאס איר באד
געמלען ווערען. — זיכער גאט! איר ביטטע דאך נאך איינמאל, לעבט
ביז איינער ניכערקאנטע ניכט וואו איינעם גאן געטעהען, איר ניכט וואו
דען גאן איינעם קינדען; לעבט איר חתון קינד מיט וועניג טאמערלען לור וועלט
ברינגען, מוזר ערהעלטע איר ביז איינער קאנטע מוזר געזונטהייט — חתון.

סח. דענעם תנחנח יעדע שוואגערע פרויט, נאכדעם זיח חתון דען
זיכערעטען וואס געקאממען מיט, האבערן מוזר וואהרען חתון טאמער
עסער ביז חתון טיכער ריקען וואהרען (וואו שבת פאר עסער טאמער) וואהרען.
אליה ואליה אבותי רחם על כל יולדות עמה ישראל ובכללם
אמתה (פלוגית בת פלוגית). הנני מפיל תחנותי לפניך רחום וחנן
כי רחום אתה גבירה חיים וחסד זכור רחמיה וחסדיה יי אליה
החפץ בחיים ופארגי ברחמים ואלר זרע פשר וקמא. וקמם כי סמך
שנאמר על ידי דוד המלך עליו השלום: מן המצר קראתי לה עני
במרחב יה: יי לי לא אירא. מי ששמע תפלת דוד מלך ישראל
הוא ישמע תפלתו ובזכות אבותינו הקדושות שרה רבקה ורחל
לאה וכל צדקניות וחסידות ההגונות תעני אמן.

מלואת־טיגער גאט! דער דוח מיט גערעכטיגקייט חונד וואָהרהייט דוח וועלט ריכטענט! דוח האָנט חונד ווייבער דאָמיט בעסטערשט, דאָס וויר חונדערע קינדער מיט שאַערלעך לור וועלט ברינגען וואָסען. — פֿאַלען מיט חין דיינער האַנד; ווען דוח שטרעפֿט, דער מוס דוח שטרעפֿט גע; דורדיג ליידען, חונד חיבער ווען דוח דרך ערבֿהאָט, דער מיט ועליג; דען ניעמאָד קאָן דיר וועהרען. ווער וואָס עו לור דיר לור שטרעכען: וואָס טאָט דוח? — ערבֿהאָט דרך כון חיבער מיך, לייעבער גאָט! אָם מיך געניעסען דאָס פֿערדיענט מלואַ פֿאַרמאָט ווייבער, חיבער דוח דרך ערבֿהאָט, חונד דערען תּפֿלות דוח מלואַ פֿאַרמאָט האָנט; דענקע ניכט פֿאַן איינע זינדען; ווען דוח שטונדע איינער ניערערקונפֿט קאָממען וויר, אָם יום ביים איר פֿאַרמיבער געהען קאָכע מלואַ וועהען חונד שאַערלעך, חונד אָם איין קינד לור וועלט קאָממען קאָכע שפֿרען, קאָכע געברעכען חונד קאָכע דוח איינענטע שוואַכע; חונד אָם קיינען יאָר הרע יעמאָד חיבער דעוועלבע העררשען. — מלואַ פֿאַרמאָט גאָט! ניסן איין געבעט חונד איינע טהאַרען גאָרדיג חוין, גלייבֿווי דוח מילאָגעקאָממען האָנט דאָס געבעט חונד דוח טהאַרען פֿאַן תּה, דאָס דוח מיהר האָנט דורך דען כּאָן נאָגען אָסען: געהע חין פֿריערען, דער גאָט ישראָל; וויר דיר ערלויבֿען דיין בעגעהרען, דאָס דוח פֿאַן מיהר בעגעהרט האָנט. — דוח ביזט שו יאָ, דער גאָט ערשפֿאַנגט דוח תּפֿלות מלואַ דעריינען, דוח מיט גאָלעסן הערלעך לור דיר בעטען. — עו נאָגען דיר געפֿאַלען דוח וואָרעט איינע; וואָרעט חונד דוח גערמאָקען איינע הערלעך, פֿאָ איין שפֿאַכער חונד ערלויבער — חאָן סאָ.

פֿ. חיינע מנדערע תּהאָ, דוח חיינע שוואַכערע פֿרוי פֿאַסערע נאָגען: מלואַ.

יהו רצון. עו זיין דיין ווילע, גאָט איין גאָט, חונד גאָט איינער ענטערן! איר דוח שאַערלעך איינער שוואַכערשט לור פֿערהאָנדערען, חונד איינע קרעכטע דאָבייח לור פֿערהאָנדערען, דאָמיט איר חונד איינען קינדע קיין נאָכטאָל געטעהע. בעסיטלע מיך פֿאַר דעם פֿאַן, וואָמיט דוח דער חאָ געפֿאַלעט האָנט! „מיך ווילן דוח שאַערלעך דיינער שוואַכערשט פֿיען ווין אָסען, חונד מיט וועהען מלואַ דוח קינדער געבאָהרען.“ פֿערהאָנדערע איינע וועהען, ווען דוח שטונדע איינער ניערערקונפֿט יאָ נאָהערן וויר, חונד אָם דאָס קינד פֿאַר לור וועלט קאָממען קאָכע שפֿרען חונד קאָכע געברעכען, אָם עו געבאָהרען ווערען לור איינער גליקליכען שטונדע, בעסיטאָט עו לור איינען נאָגען לעבען, לור חונדערעברכלעכער געוואָר מיט, לור עוסר וכבוד! דאָס פֿאַן איר ערלויבֿט ווערע יענער פֿסוק: „עו וויר קיינע פֿאַרלייטיגע געבאָהרען חונד קיינע חונדפֿאַרשפֿרען חין דיינען אָמערע ווין, דוח נאָהל דיינער טאָגע ווערע מיך פֿאַן אָמערע. אָם מיך חונד איינען אָמערע ערלויבען לור דיינען דיענעטע; חונד אָם עו נאָ בעספֿריגט ווערען פֿאַן מירגענד איינען טהאָלען זיינע קאָרפֿערע. לור דיר פֿאָ איין גאָט, האָפֿע מיך, ערהאַרע מיך; דיינער הילפֿע פֿריי מיך מיך, דען דוח ביזט חין וואָהרער בעסיטלער חונד העלפֿער. ערהאַרע איינע סיטאָט חונד בעגאָרדיגע מיך, טהוע עו וועגען חונדערע ענטערן; אָם מיך מיהרען פֿאַרמאָטען וואָרען געניעסען חונד דוח פֿעריינענטע מלואַ לרייט, נאָמאָהל דעריינען, וועלכע חין דער ערע שוואַכערע, מלואַ

עב.

עב. דיעזע תחנה זאגט דיזש וואסער, ווען מ'האר קינד חין בית הכנסת
לר בעשיידונג טראכט.

ען זיך דין ויולד, מיין גאט! דאס איין זעהן, וועלכער יעטלט בעג-
גאנץ פאר זינערן פרייז מיט; ברייג' מיהן ניעמאלן, און זיך ער יעטלט
זיך לוי קיינעם ביזן, און מיהן זעהן געניגט באיינעם דייענען דענעם, חונד
גאטעוועלכע: מאלן זייערע פאר זייענען געניגט זיין. ווענען זייען
וולדן זייערע לוי זעהן זייער חונד לוי בעמפאלטונג דייער
אלט, חונד און מיהן באיינעם ביי מן זיין ענדע. גיב מיהן זייע
פרייז מיט דייער זייערע זעהן, חונד זייער דורך דין זייע-
טהאטען מיהן זייערע זעהן. זייערע זייערע זעהן, מיהן זייער
זייערע זעהן, חונד זעהן זייערע זעהן, זייערע זעהן זייערע זעהן
קאמפאניען חונד פאר מאלן זייערע זעהן, זייערע זעהן זייערע זעהן
זייערע זייערע זעהן זייערע זעהן, זייערע זעהן זייערע זעהן.
זייערע זייערע זעהן זייערע זעהן, חונד זייערע זעהן זייערע זעהן.
זייערע זייערע זעהן זייערע זעהן, חונד זייערע זעהן זייערע זעהן.

עב.

עב • דיעווע חתנה זאגט יעדע פרוי. ווען יח חוץ דעם קינדעסט געהט.
הערר מאלער וועט! דער דאך געבטעט מאלער דערייניגען ער-
הערט. דאך דאך ווייט געלעבט הערלעך מאלער. — מיך דאך דאך דאך,
דאך דאך מאלער געבטעט ערהערט, מאלער מאלער מאלער, געבטעט
דאך געבטעט ערהערט, מאלער מאלער מאלער, געבטעט געבטעט
קינד לוי ערהערט, מאלער קאמפער, הייטע וועדער חוץ דעם געבטעט געהט
לוי קאמפער, מאלער דיינען הייליגען קאמפער. לוי דיענען. לויבער געבטעט
לוי, דאך דאך ביה האקערט נאך שטאמער, דאך ווער יעדע ווייט שולדיג חוץ
קאמפער לוי ברייגען נאך מיהערע רייניגען דאך געבטעט; יעלטעט מאלער,
דאך דאך ביה האקערט וועגען דער וועדער מאלערער ערטערן מאלער וועגען
מאלערער וועדער לויבער לערסטערט חוץ, האבטען ווער קיינען כהן מאלער
קאמפער קיינע מאלער מאלער ברייגען. נאך דאך דאך, לויבער געבטעט! חוץ
מאלער געבטעט שטאמער דאך מאלערער חוץ. כהן דאך דאך מאלער חוץ דאך
מאלער יסרל פאר חוץ מאלער מאלער מאלער. גיב ווער ווייטער קאמפער,
חוץ דאך קינד געהערט ערלייגען לוי קאמפער. גיב מאלער, דאך דאך קינד
לוי יעדער לוי דיינען הייליגען קאמפער דיענען קאמפער חוץ וועדער הייט מאלער
יעלטעט. דיעס ווייט וועדער חוץ קאמפער קאמפער — חוץ.

עד.

ער • דינעט תחנה: ומגע יעדע פֿרויט, ריח חובגליקליך מיט קינדערן מיט. הערר דער גמלען וועלט! מיך מראשני ווייב קחממע פֿאר דיר, ווייטע ווידען לז קלוגען, חזר מיך דען טאערלען, דען מיך וועבען דען חובגליקליך מיט ווייטען קינדערן חויל ווייטען הערלען טרמגע לז ענטלעדיגען. ווייטער גמט! ומלמע מיך וואו חזרעלעטע גערעדעט מרער גמר געטהון חמבען; ווייטע מיך דיר חזר פֿערזייהונג, מיך מראשני געשמאן בעקענעט ען ווייטעלעט, דמס מיך דיינע טערמלע פֿערדינעט; דען ווער ווילן ען ומגען לז רעכטען מיט ווייטען: ומלמען גמט? — געלמכט ווייטען דען נחמט מראשני חזר עויל! — מלמען, וואו דמס ענטען טהוט, טהוט

רוח ניכט, ער האבע עו דען פֿארהער פֿערדיענט; דאָך זייערער גאָט! וועלך
 חיון טאָרן מיט עו פֿיר חיון ווייב, קינדער לו ערלייגען, חונד יח ווערער
 לו פֿערלירער, גליקליכער זינד ריחיעניגען, וועלכע גאָר קיינע בעקאָממען!
 ווענדע דאָהער דיינען חונדלייגען פֿערנער פֿאָן איר מאָ, פֿאָטע חוין איינע
 טהאָמען חונד חיון מיכריכטיגע: פֿאָהען, חונד אָמס חיון געבעט ניכט
 זעער חוינגעהען. אָמס איר קיין חונדליק אַהער לוקאָממען חונד ערהאָטע
 איר דאָ קינדער, דאָ חאָך נאָך האָבע, חונד דאָ חאָך נאָך האָבען: אָלע, אָמס
 חאָך פֿעכנער חיון פֿריידען מיט איינער פֿאָמליע בייחאָממען זעבען, חונד
 חאָך איינע קינדער אָלע ערליעהען אַמאָד אַמאָד טוביט, חונד יח ווער
 דער ערלעבען קינדער חונד קינדענקינדער חיון עוטר וכבוד לו פֿערזאָרגען — חאָן.

ערה. דיענע תחנה: אָגע יעדע פֿרויח, דאָ פֿאָן חיינער

קראַנקהייט בעפֿאָלען ווירד.

זייערער גאָט! חאָך ביטטע דאָך, סיקקע איר חונד אָלען קראַנקען. פֿאָן
 כל ישראָל חיינע רחומה טאָה, סענקע איר איינע יוגענדיראָהער חונד אַמאָד
 חאָך בלאָד ווערער געוונד, דאָס חאָך נאָך אָמאָד פֿערבלייבע בייח איינע
 אַמאָד חונד איינען קינדער. זייערער גאָט! ערבאָהער דאָך חיינער חאָך,
 ווייח יאָ חיון פֿאָטער חיינע קינדער ערבאָהער; אָמס חאָך ווערער
 לו חיינען קראַנקען קאָממען ווייח פֿאָרהער: דען דאָ ביט יאָ דער גאָט,
 דער העלפֿען קאָן. זייערער גאָט! בענין איר אָלע איינע ישראָל, חונד
 ווענדע אָלע באָנע גיירות פֿאָן איר מאָ — חאָן.

עו. דיענע תחנה: אָגע יעדע פֿרויח, ווען גאָט ח'י מיהערע קינדער

מיט בלאָטטערן אָדער זאָנטיגען קראַנקהייטען סטראָפֿט; חונד
 בעפֿאָר יח דאָ אָמאָד, געבע יח עטוואָ: חיון דאָ לדיקאָ.

זייערער גאָט! דאָס אָמאָד פֿערטפֿאָלען דענייניגען בלאָד לו ערהאָרען,
 דער פֿיר חיינען אָדערן מיט כּוזה בעטעט. — רבּונו ס' עוואָן! ווייח
 בעוועגט מיט חיון גאָלען מינערע וועגען דען אַמאָד, דען חאָך דאָ
 קליינען קינדער דאָרען זעהע חיון דער קראַנקהייט, (היער נענע יח דאָ
 קראַנקהייט מיט נאָמען) מיט דער דאָ יח הייזאָלעט.

רבּונו ס' עוואָן! וואָס האָבען דאָ קליינען קינדער פֿערטאָלען קאָנען,
 דאָ נאָך גאָר ניכט גענידיגט האָבען? אָמס יח דאָ זעבען, דאָמיט יח
 דיינע זייערע תּורה לערנען; ערעטטע יח פֿאָן דיענער קראַנקהייט, חונד אָמס
 מיהען יח ווערער עטוואָ באָנע: ווירדפֿאָהערען. זייער! ווייח בעטרייבט
 חונדער הערן מיט וועגען דער זיידען דער אָהערען קינדער, חונד פֿער
 ניכטע בלאָד אָלע באָנע גיירות, דאָ חיינער יח ערבאָנען חיון אַמאָדען.

אַל צדיק. אָמס דאָ קראַנקען קינדער געניעסען דאָ גוטע חונד דאָ פֿאָמאָד
 קייט דערייניגען קינדער, וועלכע דיינע זייערע תּורה לערנען; אָמס יח געניעסען
 דען פֿאָמאָדען מיהערען חורפֿאָטערען חברהן, דער דיר זייען חיינליגען
 אָמאָד יאָק האָט אַפֿטערן וואָלען, דען דאָ מאָדער דאָ חיינען אָמאָד פֿאָסן אָמאָד
 זען לוגעסיקט האָט, זייען אָמאָד יאָק לו רעטען; אָמס יח געניעסען
 חאָך יעטלע גוטע אָמאָד, דאָ דאָ קליינען קראַנקען קינדער רעטען: אָלע.
 זייערער גאָט! טאָה בלאָד מיט דען קראַנקען קינדער נאָך דיינער אָמאָדען
 באָהערעלייגקייט, חונד רעטע דאָ אָמאָד טאָלליין פֿאָן אָלען באָנען,

הייטע חונד יעדע לייט, גיב מיהנען מיהרע פֿהריגע שטחקע וועדער, דמאט יוז ערלעגן וועדען קענען לז דיינען הייליגען דיענטע חונד לז ערלעגן דיינער תורה. למס יוז למקע לעבען, דמאט יוז פֿעלן גוטע מוהיבען קענען — חזון.

עז. דיענע תחנה זאגען דיז פֿרייען רחם הסנה חונד יוזן כפור, ווהרענד דער חזן עלים למכז וינגט.

עלינו למכז למדן חלז. עז מיוט מיינע שולדיגקייט דיינען הייליגען נאמען לז למכען במיהא, חונד דיר חונד דיינע במרהערגליקייט מלזובעטען; מבוהלו מיד פֿערמורייניגט בין מוט עבירות, בעל הרחמים נקמת ודרך תשוב הורית, דוח ביוט יוז במרהערגליג געמחנט חונד הקוט חונד זעלבוט געלייגט דען וועג דער תשובה; דמרוץ קמוטע מיד (פכ"ט) יעמלט פֿהר דיינען הקעגענהרעטען נאמען להחפז על נפשי ועל עמי, לז ביטטען פֿיר מיד, מיינען ממן חונד מיינע קינדער בכריעה ובחשתחיה. מיד פֿמלזע מויל מיון מנגעזיכט מוט מנגוט חונד פֿורכט, חונד דיינען הייליגען נאמען זאך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא! לז דמקען פֿיר דיז גמערע, דוח דוח מיר, מיינען ממחנט חונד מיינען קינדערן בין מויל דען הייטיגען טמג ערלייגט המוט. — חל זאך רחמים; למס מיד ווייטער דיינע גמערע חונד במרה הערגליקייט געניעסען, עמפֿענגע חונדער תפלות מוט ווהלאגעפֿמלזען, ווייל יעמלט מיון עת רלזן מיוט לפני כסח כבודך; פֿערליינע חונדער זיכערן, וויז דוח מטה רכיו ע"ה מין דיענער הייליגען לייט פֿערוזיערטענט, מינדען דוח לז מיהן זאגענט: סלחתי כדברך. עמפֿענגע חונדער געבעטע וויז דוח עמפֿענגען הקוט דוח גע בעטע דער תנה, וועלכע זאגעט; משה קטת רוח מלכי. וחל תבוח באפטט עמנו, ריטע חונד זיכט מוט סטרענגע; כי למ ילדך לפניך כל מי, דען קיין מענטש קמן ריון פֿהר דיר ערשיינען. — זיבעער גמט! וועדער מיר דיינע במרהערגליקייט למ חונד זאך מיד מיינען ממן חונד מיינען קינדערן, חונד טילגע חונדער עבירות במחיר הרבין, חלז למ על ידי יסורים וחלין רעיון. רבנו סז עולן! וויז לערלייט מוט מיון הערן! ווען מיד דער לייט געדענקע, דמ דמז בית המקדש שטמנד, דמ ווהרדע דער קמטהע פֿמדרען מן טהמער פֿעריילטעטע מין קדש הקדשין, דמ ווהרדע דער קמטהע פֿמדרען מן טהמער דעז בית המקדש וויז, חונד ריון פֿמלך ישרלז ומוסטע, דמס דוח מיהרע זיידען מלזע פֿערגעבען המטטעט. יעמלט מעבר המכן וויר בעזנותינו הרבין קיין בית המקדש דיר דמלזברייגען, מלז חונדערע תפלות; פֿערינין דמהער מיינע תפלות מוט במרה הערגליקייט. גיב מיר חונד מיינען ממן מיון רייליכען מוהקמוטען, דמאט וויר מונטערשטיטען קענען זארי תורה, חונד לזקה געבען קענען לעניין ולמבוינין שריין. פתח חת ידך, מלפנע דיינע המנד חונד ערמקערע מיד חונד מלזע דוח מייניגען. חב הרחמים! יחיו לרלזן מירי פי. במרהערגליגער פֿמטער! מיינע ווהרעטע ממוגען דיר געפֿמלזען, חונד זאגטע מיד ווהז חונדערסטען פֿהר דיר גע דעטע המבען, בינה הגיגי, זאך מערקע מויל מיינע וועהמיהיגען געדמקען! דוח ביוט יוז עוסה חסד למלפין, דער גמערע ערלייגט פֿעלען טויגערען. למס מיינע טהמקען זיכט חומומקנט געפֿמקסען מיון, בויע ריון בית המקדש במהרה בימינו, דמס וויר וויעדער ערלעבען לז זעהען דען כהן גדול דוח עבודה פֿעריילטען מין קדש הקדשין — חזון.

רעגיוזטער.

זייטע

3	• • •	חחנה וואָהרענד דער חזן אנעים זמירות זינגט	
3	• • •	בקשה, ווען מאָן אין דיא שולע קאָממט	א
4	• • •	חחנה, אָבענד אונד מאָרגענז נאָך מה טובו	ב
4		חחנה, אָבענד אונד מאָרגענז פֿריה פֿאָר מקדש אח שמך ברכים	ג
5		חחנה, פֿיר גאָנץ אלול פֿאַרציגליך אָן ר"ה וי"כ פֿאָר שומע תפלה	ד
5		חחנה, פֿיר גאָנץ אלול פֿאַרציגליך אָן ר"ה וי"כ פֿאָר שומע תפלה	ה
6	• • •	חחנה, ביי'ס שוּפֿרבלאָזען אין אלול אונד אָן ר"ה	ו
7	• • •	חחנה, אָן פסח, שבועות, סיכות, ווען מאָן אויזהעכט	ז
8	• • •	חחנה, פֿרייטאָג אָבענד נאָך דעם ליכטאַנצנדען	ח
		חחנה, וואָבאלד דער מאָן פֿרייטאָג אָבענד אויז דער	ט
9	• • • • •	שולע קאָממט	
10	• • •	חחנה, אָן מוצאי שבת נאָך הברלה	י
12	• • •	חחנה, אָבענד אונד מאָרגענז אין ש"ע פֿאָר קרושה	יא
12	• • • • •	חחנה, פֿיר יעדען טאָג	יב
13	• • •	חחנה, איינע אַנדערע, פֿיר יעדען טאָג	יג
14	• • •	חחנה, אום פרנסה, יעדען טאָג, בעזאָנדער ער"ח אונד יכ"ק	יד
17	• • •	חחנה, אום זיך גוטע קינדער צו ערבעטען	טז
18	• • • • •	חחנה, פֿיר יעדען טאָג	טז
19	• • • • •	חחנה	יז
20	• • • • •	חחנה	יח
		חחנה, אום רעכטשאַפֿענע אונד גאָטטעזפֿירכטיגע קינדער	יט
30	• • • • •	צו ערציעהען	
31	• • •	חחנה, ביי'ס אויפֿשטעהען נאָך דעם האַנדעוואַשען	כ
31	• • •	חחנה, איינע אַנדערע נאָך דעם האַנדעוואַשען	כא
37	• • •	חחנה, פֿיר יעדען, עהע ער תפלה פֿעריכטעט	כב
39		חחנה, פֿאָר דעם שלאָפֿעננעהען אונד ביי'ס אויפֿשטעהען	כג

40	חַחֲנָה, פֶּאָר דער חפּלה, וואָכייא מאָן זיך ניעדערעמזט	כד
40	חַחֲנָה, אָן העניט צו מנחה	כה
41	חַחֲנָה, אָן ר"ה ווען מאָן דיא ספר תורה אויוהעכט	ט
42	חַחֲנָה, אָן יו"כ ווען מאָן דיא ס"ת אויוהעכט	נו
42	חַחֲנָה, דייטש קדיש	
42	חַחֲנָה, נאָך יעדער חפּלה	כה
43	חַחֲנָה, נאָך דער חפּלה צו זאָגען	כז
	חַחֲנָה, טאָגליך נאָכדעם מאָן דען פֿאַרשטעהענדען מזמור	ל
43	חַחֲנָה, געזאָגט האָט	
43	חַחֲנָה, פֿיר יעדען טאָג, וואָכייא מאָן עטוואָ אין דיא צדקה גיבט	לא
45	חַחֲנָה, נאָך דער וידוי (כג) פֿיר אַכענדז אונד מאָרגענו	לב
45	חַחֲנָה, (מסירת מודעה), פֿיר אַכענדז אונד מאָרגענו	לג
46	חַחֲנָה, פֿיר זאָנטאָג	לד
46	חַחֲנָה, פֿיר מאָנטאָג	לה
47	חַחֲנָה, פֿיר דיענזטאָג	לו
47	חַחֲנָה, פֿיר מיטוואָך	לז
48	חַחֲנָה, פֿיר דאָנערשטאָג	לח
48	חַחֲנָה, פֿיר פֿרייטאָג	לט
49	חַחֲנָה, פֿיר שבת	מ
50	חַחֲנָה, נאָך דעם א"ב פֿאָן חמניא אפי אין תהלים	מא
54	חַחֲנָה, פֿיר יעדען טאָג	מב
54	חַחֲנָה, פֿיר יעדען טאָג	מג
55	חַחֲנָה, טאָגליך אין דער שולע, בעזאָנדער צו העניט	מד
56	חַחֲנָה, פֿיר דען מאָן אונד דיא קינדער	מה
57	חַחֲנָה, צום אָפּטערן זאָגען	מו
57	חַחֲנָה, ווען דער מאָן אויף ריזען איזט	מז
58	חַחֲנָה, איינע אַנדערע, ווען דער מאָן אויף ריזען איזט	מח
59	חַחֲנָה, פֿיר יעדען טאָג	מט
61	חַחֲנָה, פֿיר מאָנטאָג אונד דאָנערשטאָג אונד ער"ח	נ
63	חַחֲנָה, טאָגליך אום פרנסה, בעזאָנדער צו העניט אונד ער"ח	
64	חַחֲנָה, פרק שירה	

ויע

68	.	.	.	.	נא תחנה, אויף עשרה במבח .
69	.	.	.	.	נב תחנה, אויף תענית אסתר .
69	.	.	.	.	נג תחנה, אויף שבעה עשר בחמוז .
70	.	.	.	.	נד תחנה, אויף חשעה באב .
71	.	.	.	.	נה תחנה, ביים ר"ח בענשען .
73	.	.	.	.	נו תחנה, אויף ערב ראש חדש .
75	.	.	.	.	נז תחנה, אויז ספר חסידים אן איינעם פאזטטאג .
75	.	.	.	.	נח תחנה, פיר יעדע אלמנה .
75	.	.	.	.	נט תחנה, אויף יעדען טאג דעז חדש אלול .
76	.	.	.	.	ס תחנה, פאן ר"ח אלול ביז נאך יו"כ .
76	.	.	.	.	סא וירוי אויף ר"ה אונד יו"כ .
77	.	.	.	.	סב יהי רצון ביים שופר בלאזען .
77	.	.	.	.	סג תחנה, וואהרענד דיא כהנים שלום זינגען .
77	.	.	.	.	סד תחנה, אן ערב יו"כ אבענדז פאר כ"ג .
78	.	.	.	.	סה תחנה, אויף יו"כ .
79	.	.	.	.	סו תחנה, פאר לולב שיטטעלן .
79	.	.	.	.	סז תחנה, אן הושענא רבא נאך דעם אבשלאגען דער הושענא .
80	.	.	.	.	סח תחנה, וואהרענד דער שוואנגערשאפט .
80	.	.	.	.	סט תחנה, אים זעבענטען מאנאט דער שוואנגערשאפט .
81	.	.	.	.	ע תחנה, פיר איינע שוואנגערע פרויא .
82	.	.	.	.	עא תחנה, ווען איינע פרויא אינ'ז קינדעטט געהט .
83	.	.	.	.	עב תחנה, ווען מאן דאז קינד צור בעשניידונג טראגט .
83	.	.	.	.	עג תחנה, ווען איינע פרויא אויז דעם קינדעטט געהט .
83	.	.	.	.	עד תחנה, ווען מאן אונגליקליך מיט קינדערן איזט .
84	.	.	.	.	עה תחנה, ווען מאן פאן איינער קראנקהייט בעפאללען ווירד .
84	.	.	.	.	עו תחנה, ווען איין קינד מיט בלאטטערן אדער זאנטיגען קראנקהייטען געשטראפט איזט .
85	.	.	.	.	עז תחנה, אן ר"ה אונד יו"כ וואהרענד דער חזן עלינו לשבח זינגט .